TOM 1 Z 6 • KARTY 001–180

Dzieciństwo z Sensem

ponad 1000 kart pracy dla dzieci ze spektrum autyzmu.



uwaga • mowa • czytanie • logiczne myślenie • koordynacja

Prawa autorskie i zasady korzystania

© Dzieciństwo z Sensem. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Pakiet jest przeznaczony do użytku edukacyjnego: w przedszkolu, w szkole, w gabinecie terapeutycznym i w domu. Możesz drukować karty pracy dla siebie i swoich uczniów zgodnie z zakupioną licencją.

Bez pisemnej zgody właściciela praw nie wolno sprzedawać, udostępniać ani publikować tego materiału, w całości ani we fragmentach, w wersji drukowanej lub cyfrowej.

Karty pracy mają charakter pomocniczy i nie zastępują diagnozy ani terapii prowadzonej przez specjalistę.

Wskazówka do druku

Drukuj tylko te karty, których potrzebujesz. Karty z kolorowymi wzorami i naklejkami drukuj w kolorze. Karty do wielokrotnego użytku włóż do koszulki albo zalaminuj i korzystaj z mazaków suchościeralnych.

Spis treści

Tom 1 z 6 • karty 001–180 w tym tomie

Jak korzystać z pakietu 03

Mapa umiejętności 04

1 **Moduł 1. Zestaw ćwiczeń biblijnych** 05
karty 001–090

2 **Moduł 2. Pozytywna edukacja** 96
karty 091–180

Emocje 97
karty 091–126

Dobre zachowanie i zasady 133
karty 127–156

Przyjaźń i współpraca 163
karty 157–180

Cały pakiet „Dzieciństwo z Sensem" to 1050 kart pracy w 6 tomach.

Jak korzystać z pakietu

W pakiecie znajdziesz 1050 kart pracy. Na każdej karcie jest jedno ćwiczenie, krótka instrukcja dla dziecka i wskazówka dla nauczyciela. Karty są uporządkowane w 6 modułach i działach tematycznych, więc łatwo wybierzesz te, które pasują do potrzeb ucznia.



Nie musisz pracować po kolei. Wybierz kartę, wydrukuj ją i wykorzystaj na zajęciach, w terapii albo w domu. Na górze każdej karty jest miejsce na imię i datę.

5 dobrych zasad

1. Jedna karta naraz – połóż na stole tylko tę, nad którą pracujecie.
2. Przeczytaj instrukcję na głos i pokaż ruch palcem.
3. Gdy dziecko się zmęczy, zrób przerwę i wróć później.
4. Chwal za wysiłek, nie tylko za wynik.
5. Karty z kolorowymi wzorami i naklejkami drukuj w kolorze.

Mapa umiejętności

Sprawdź, gdzie znajdziesz ćwiczenia na wybraną umiejętność.



Koordynacja ruchowa:
Grafomotoryka, rysowanie po śladzie w module 1



Percepcja wzrokowa:
Percepcja wzrokowa, Album z naklejkami



Uwaga:
Uwaga i koncentracja, labirynty i wyszukiwanki



Kojarzenie:
Kojarzenie, Przyroda



Mowa:
Mowa i słownictwo, Głoski



Czytanie i pisanie:
cały moduł 3



Logiczne myślenie:
Logiczne myślenie, Matematyka



Kolory i kształty:
Kolory i kształty, mandale w module 6



Organizacja:
Organizacja i samodzielność, Pozytywna edukacja

MODUŁ

1 Zestaw ćwiczeń biblijnych

Karty 001–090 • historie biblijne dla najmłodszych



Stworzenie świata: dzień i noc

Pokoloruj słońce na żółto. Pokoloruj księżyc i gwiazdy na niebiesko.

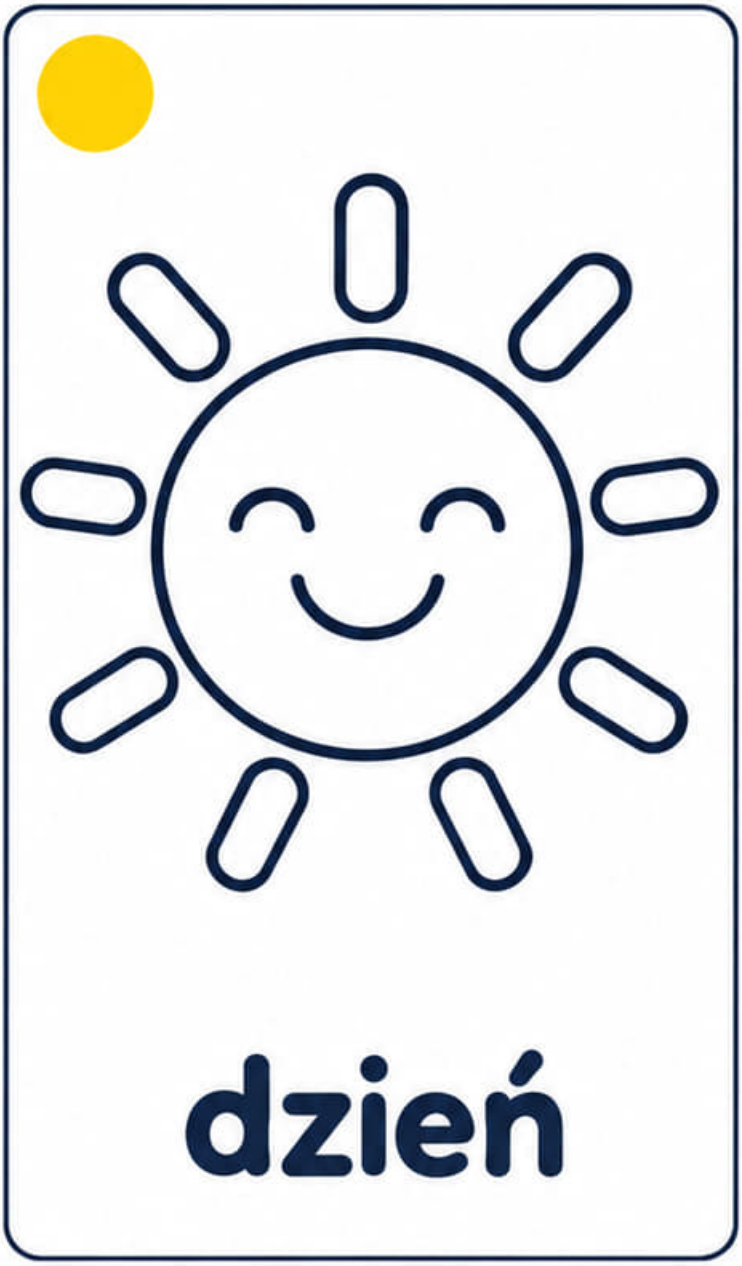

dzień



noc

Wskazówka dla nauczyciela

Zanim dziecko zacznie, zapytaj: „Kiedy świeci słońce?", „Kiedy widzimy gwiazdy?". Dziecku, które nie mówi, pokaż dwie kredki i poproś, aby wskazało kolor dnia.

Stworzenie świata: co dzieje się w dzień, a co w nocy?

Połącz każdy obrazek z dniem albo z nocą.













Wskazówka dla nauczyciela

Dzień: zabawa piłką i słonecznik. Noc: spanie i sowa. Jeśli rysowanie linii sprawia trudność, dziecko może położyć na obrazku żółty albo niebieski klocek.

Stworzenie świata: promienie słońca

Narysuj po śladzie promienie słońca.

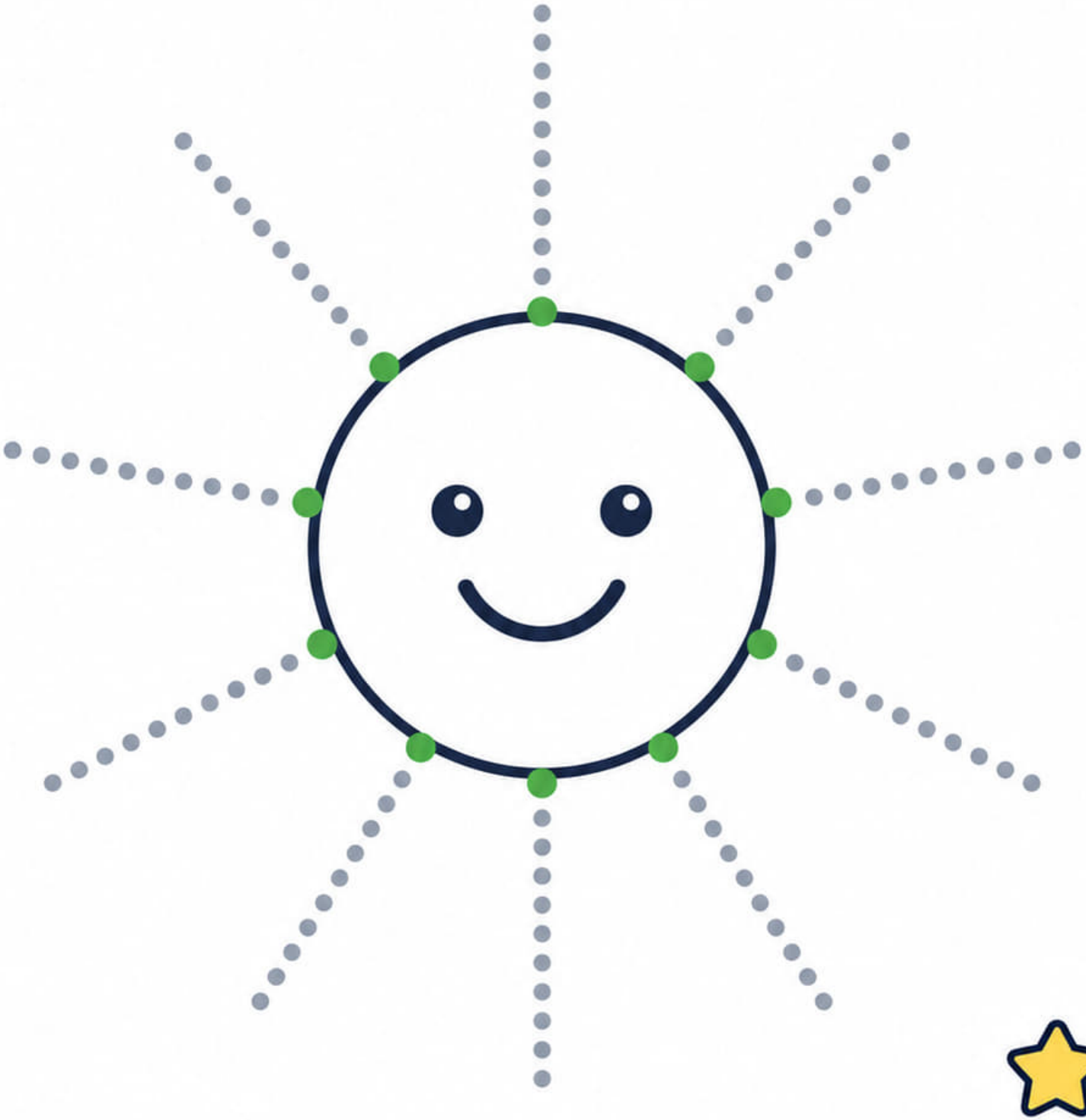

Wskazówka dla nauczyciela

Pokaż palcem kierunek: zawsze od słońca na zewnątrz. Dziecko, które mocno ściska kredkę, może najpierw wodzić palcem po kropkach. Na koniec pozwól pokolorować słońce.

Stworzenie świata: znajdź zwierzęta

Znajdź wszystkie zwierzęta i otocz je kółkiem.



Ile jest zwierząt? ☐

Wskazówka dla nauczyciela

Zwierząt jest 5: ryba, ptak, królik, motyl i żółw. Przed zadaniem nazwijcie razem wszystkie obrazki. Utrudnienie: poproś, aby dziecko pokazało, co lata, a co pływa.

Stworzenie świata: kto gdzie mieszka?

Połącz zwierzę z miejscem, w którym mieszka.

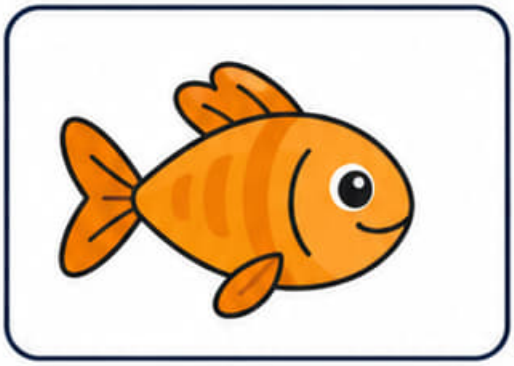

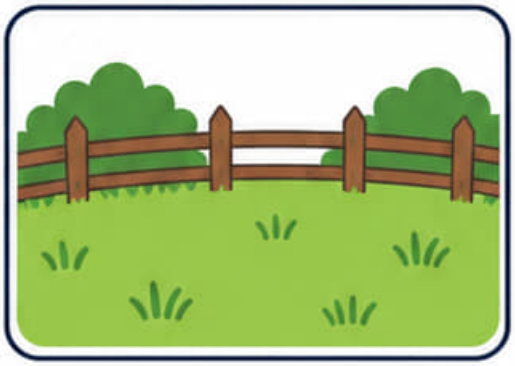

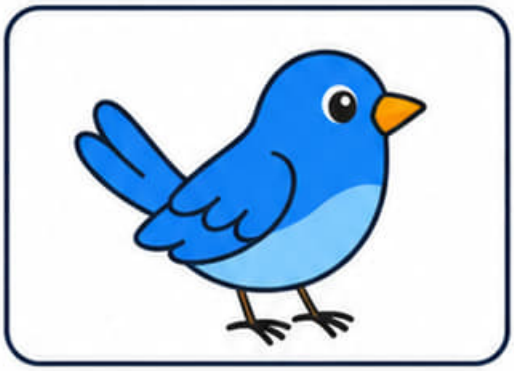



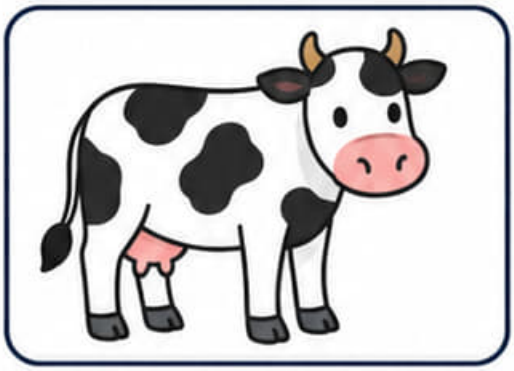

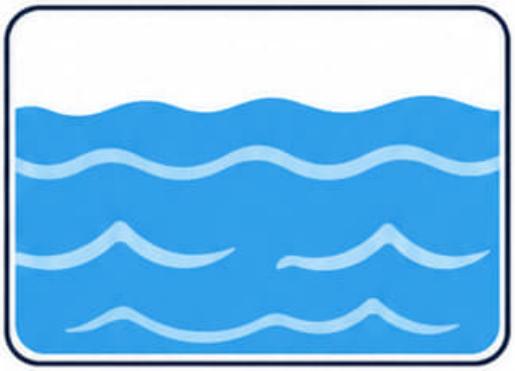

Wskazówka dla nauczyciela

Ryba – woda, ptak – gniazdo, krowa – łąka. Zapytaj: „*Kto pływa? Kto lata?* Kto chodzi po trawie?". Dziecku, które nie mówi, wystarczy wskazanie palcem.

Stworzenie świata: piękny ogród

Pokoloruj ogród. Liście i trawa są zielone, a kwiaty czerwone.



Wskazówka dla nauczyciela

Duże pola ułatwiają kolorowanie. Jeśli dziecko wychodzi za linię, pogrub kontur czarnym flamastrem. Opowiedz, że Pan Bóg stworzył rośliny, a my możemy o nie dbać.

Adam i Ewa: co rośnie na drzewie?

Co rośnie na drzewie? Otocz kółkiem trzy obrazki.

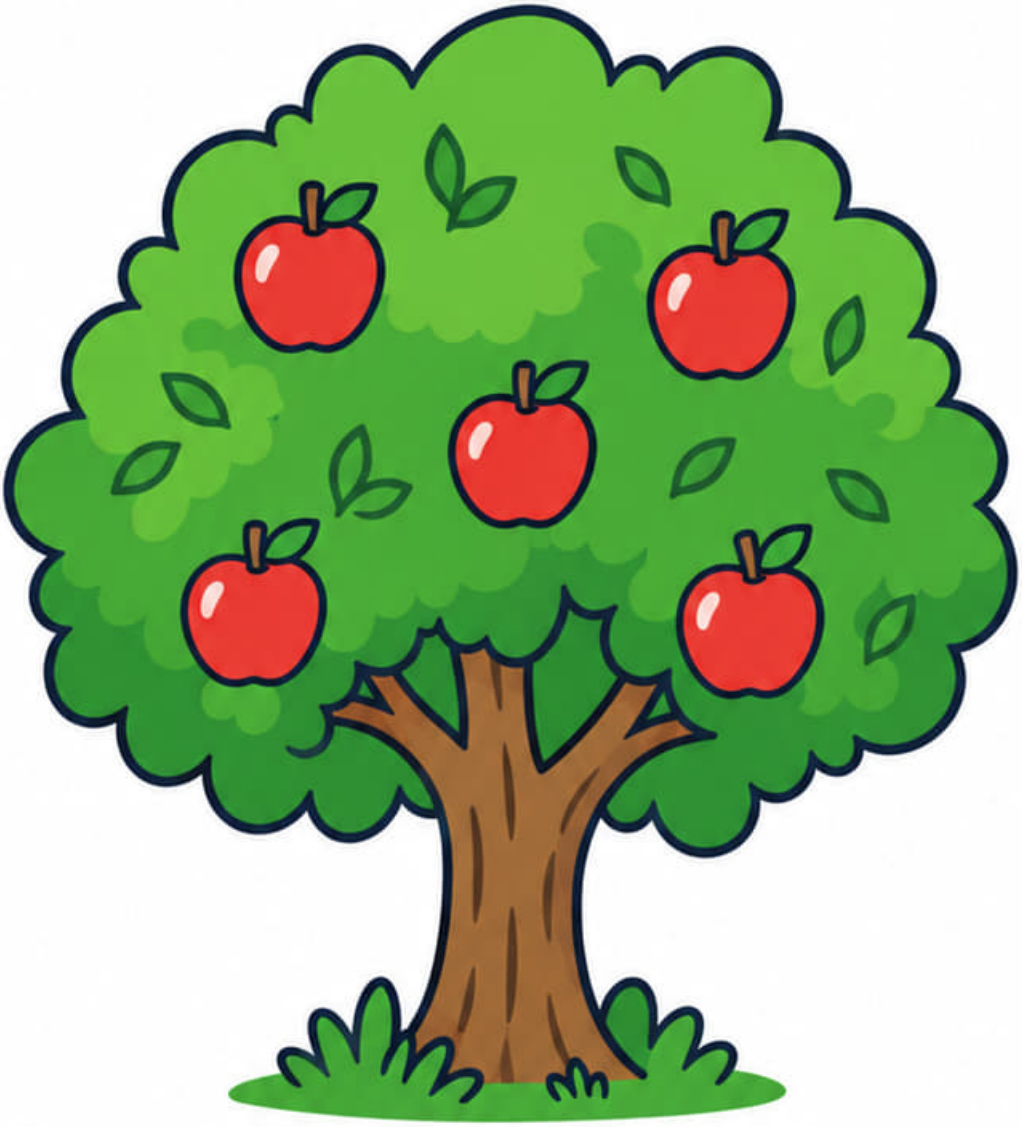



Wskazówka dla nauczyciela

Na drzewie rosną: jabłko, gruszka i wiśnia. Zapytaj, które owoce dziecko lubi. Dziecku, które nie mówi, pokaż prawdziwy owoc lub obrazek do porównania.

Adam i Ewa: zwierzęta i ich cienie

Adam nadawał imiona zwierzętom. Połącz zwierzę z jego cieniem.

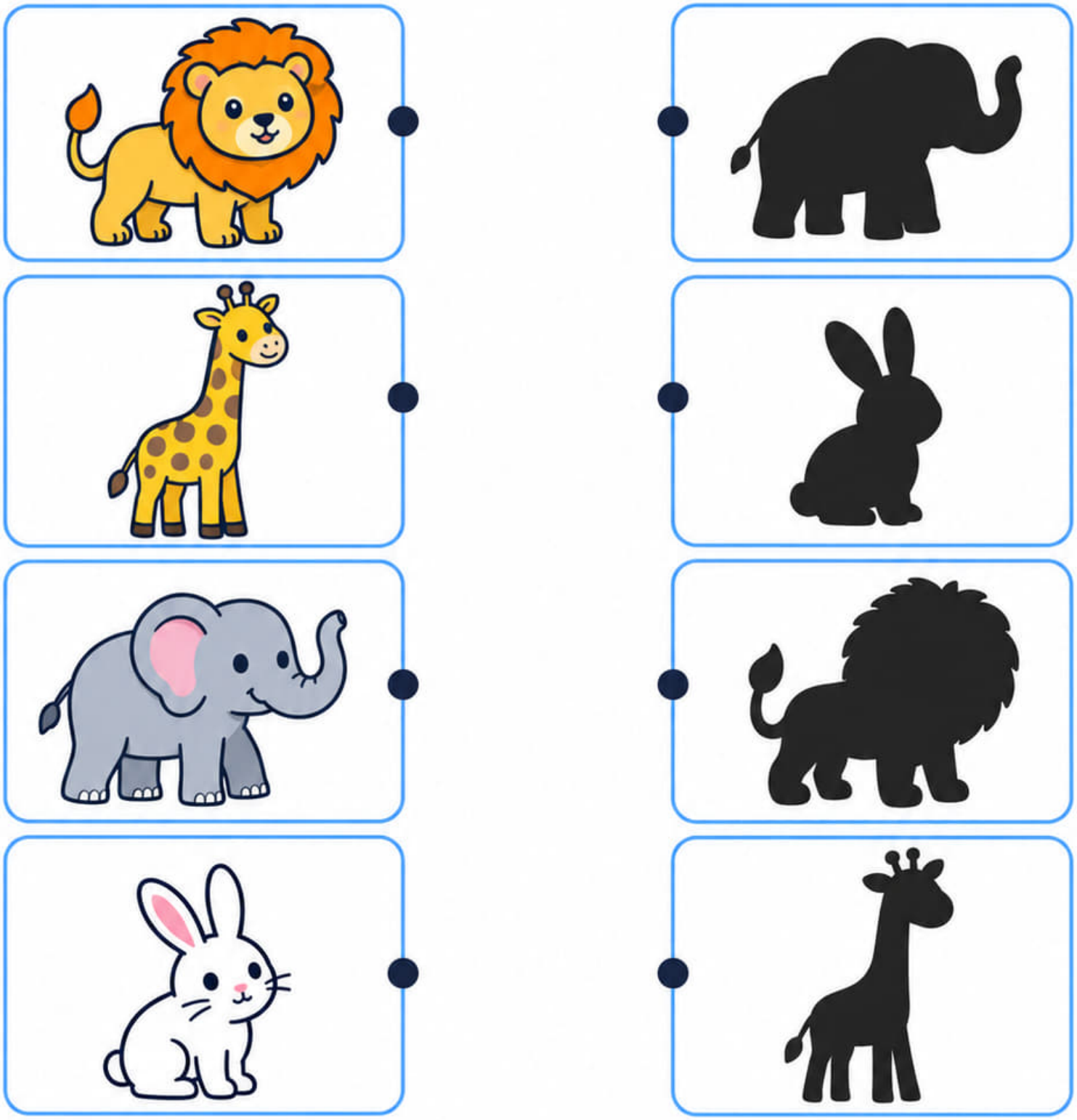

Wskazówka dla nauczyciela

Nazywajcie każde zwierzę na głos: „To lew. Gdzie jest jego cień?". Jeśli dziecko się myli, pozwól przyłożyć wycięty obrazek zwierzęcia do cienia.

Adam i Ewa: jabłko

Pokoloruj duże jabłko na czerwono, a listek na zielono.



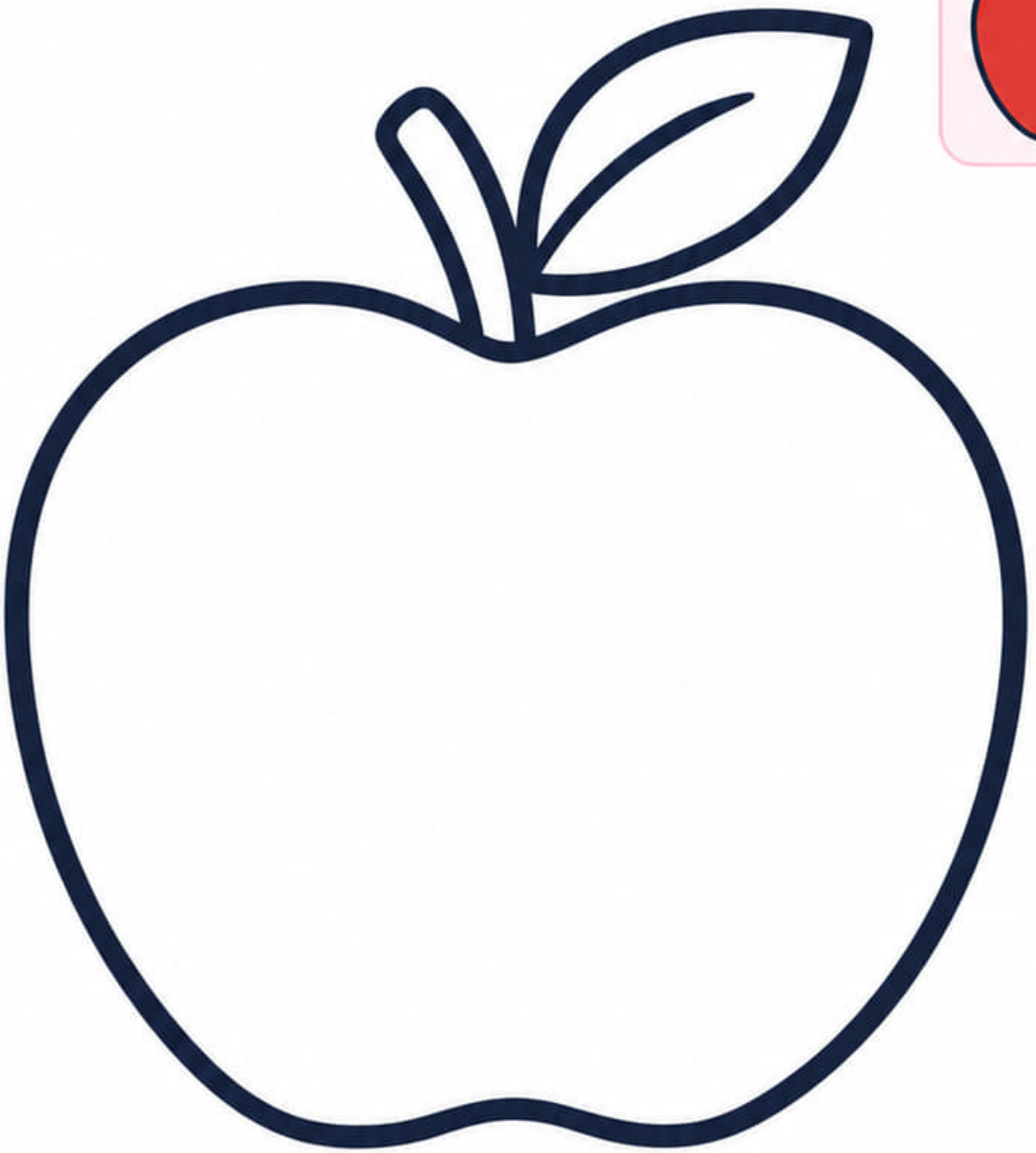

Wskazówka dla nauczyciela

To prosta karta na rozgrzewkę. Możesz dać dziecku do ręki prawdziwe jabłko i nazwać jego części: skórka, ogonek, listek.

Arka Noego: budujemy arkę

Narysuj po śladzie deski arki.

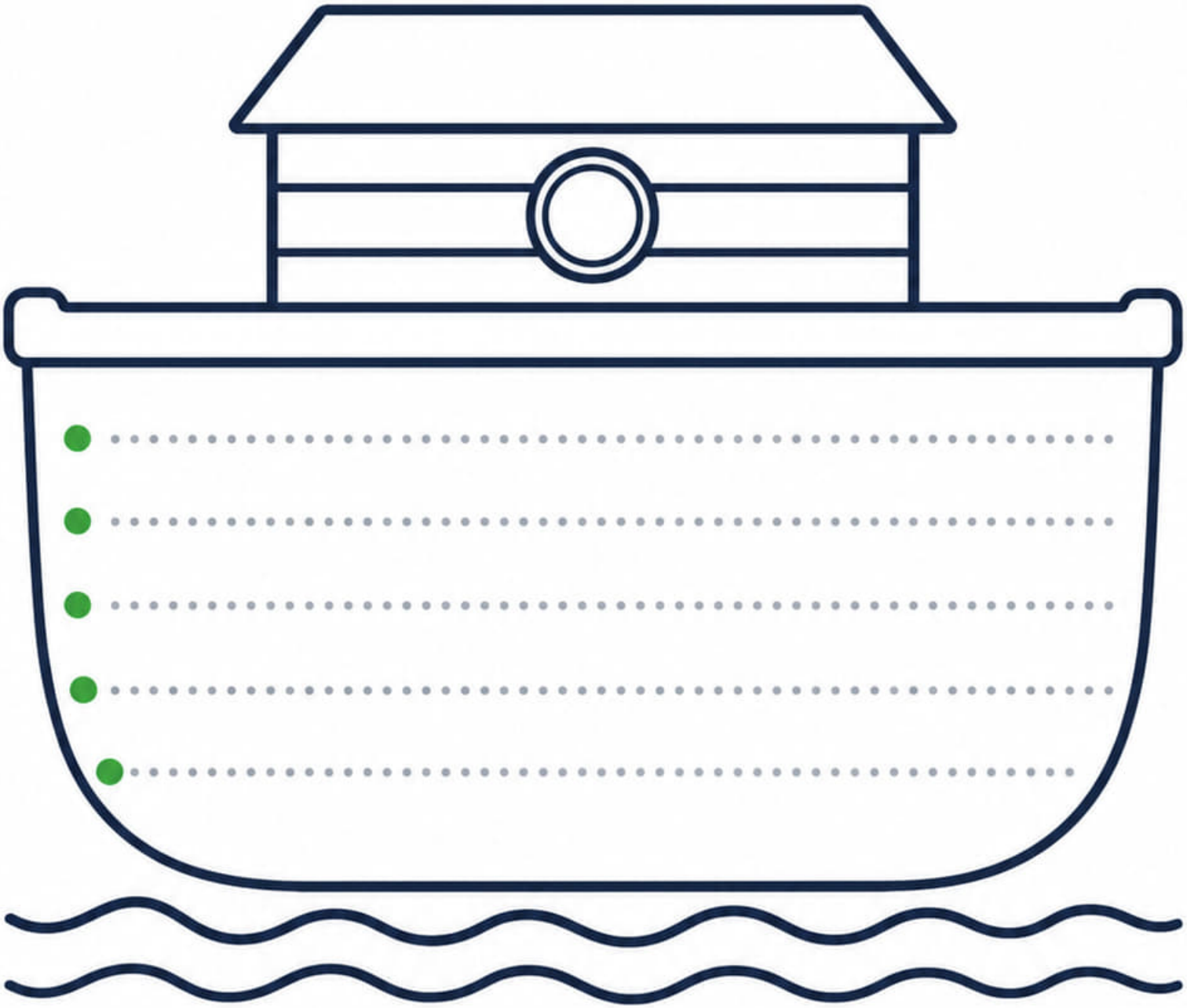

Wskazówka dla nauczyciela

Rysujemy zawsze od lewej do prawej, od zielonej kropki. Po skończeniu dziecko może pokolorować arkę na brązowo, a wodę na niebiesko.

Arka Noego: czego potrzebuje Noe?

Czego Noe potrzebuje do budowy arki? Otocz kółkiem.

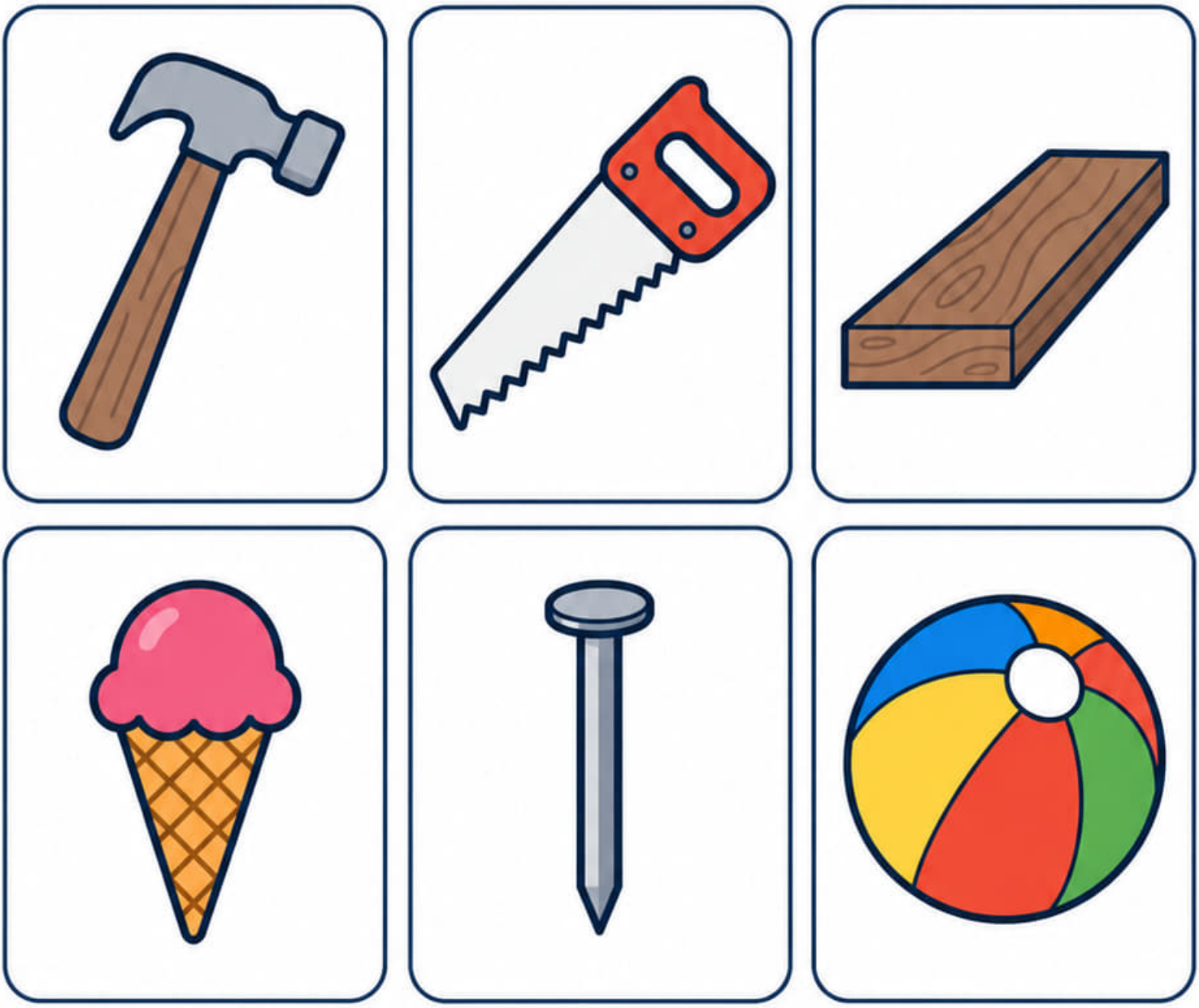

Wskazówka dla nauczyciela

Do budowy potrzebne są: młotek, piła, deska i gwóźdź. Lody i piłka nie pasują. Jeśli macie w sali drewniane klocki i plastikowy młotek, pokaż je dziecku.

Arka Noego: duża i mała

Pokoloruj dużą arkę. Małą arkę otocz kółkiem.

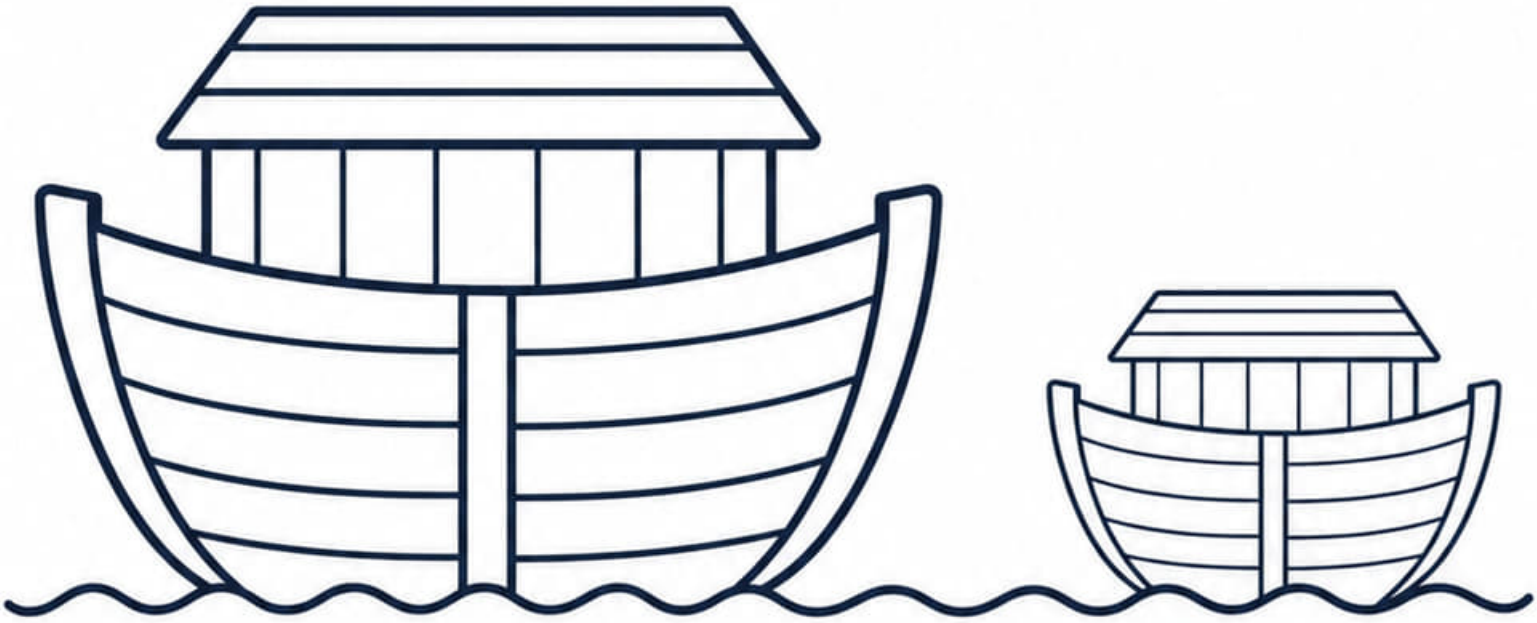

Wskazówka dla nauczyciela

Używaj słów „duża" i „mała", pokazując też wielkość dłońmi. Utrudnienie: dorysuj trzecią, średnią arkę i poproś o wskazanie ich od najmniejszej.

Arka Noego: zwierzęta parami

Połącz w pary takie same zwierzęta.









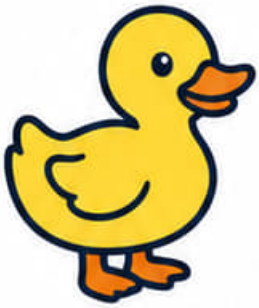







Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz, że do arki weszły zwierzęta parami. Po połączeniu policzcie pary: „Jedna, dwie, trzy, cztery".

Arka Noego: zwierzęta idą do arki

Poprowadź każde zwierzę po ścieżce do arki.

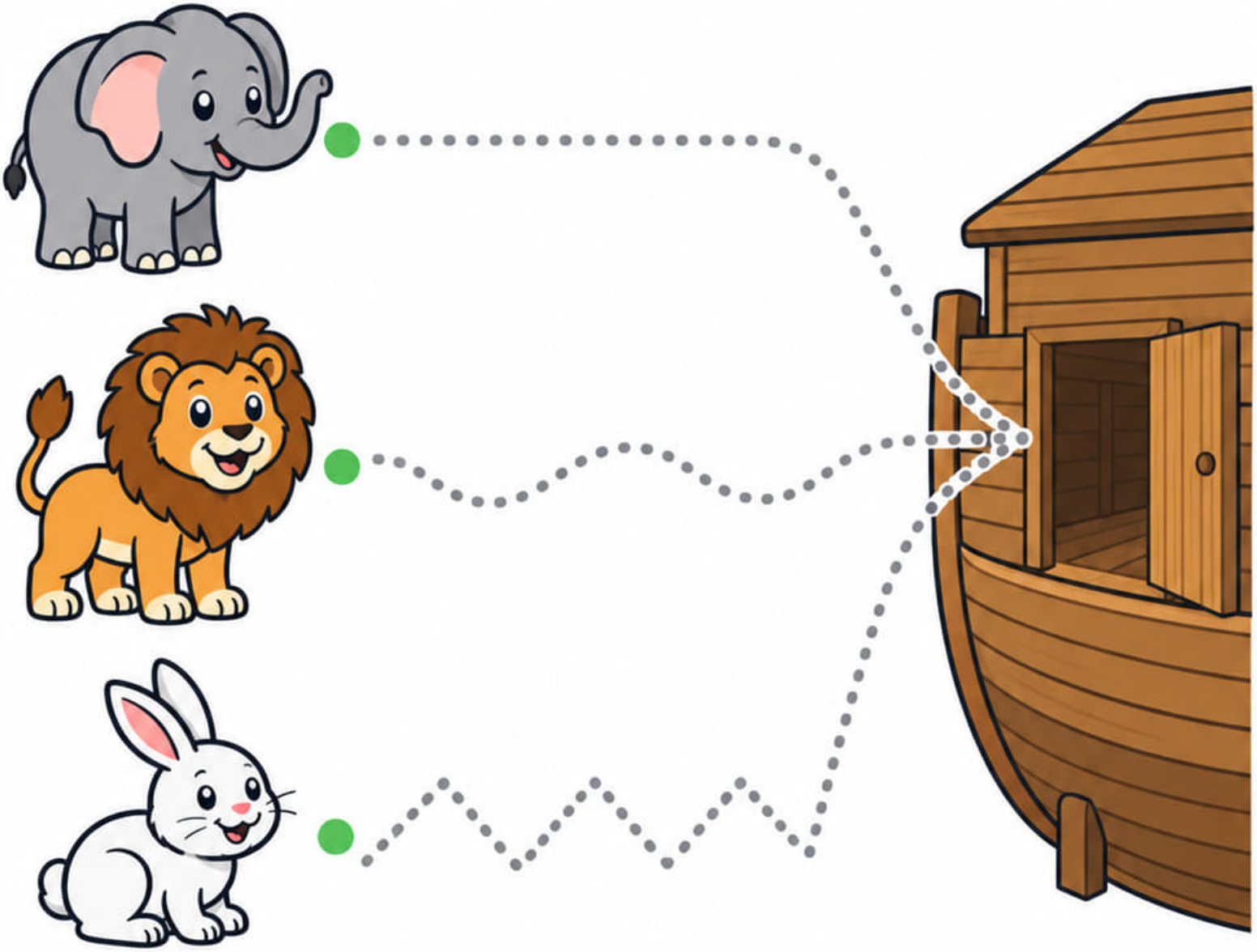

Wskazówka dla nauczyciela

Ścieżki są ułożone od najłatwiejszej do najtrudniejszej. Jeśli fala lub zygzak sprawia trudność, niech dziecko najpierw przejdzie ścieżkę palcem albo samochodzikiem.

Arka Noego: ile zwierząt?

Policz zwierzęta w okienkach arki. Wpisz liczbę do kratki.

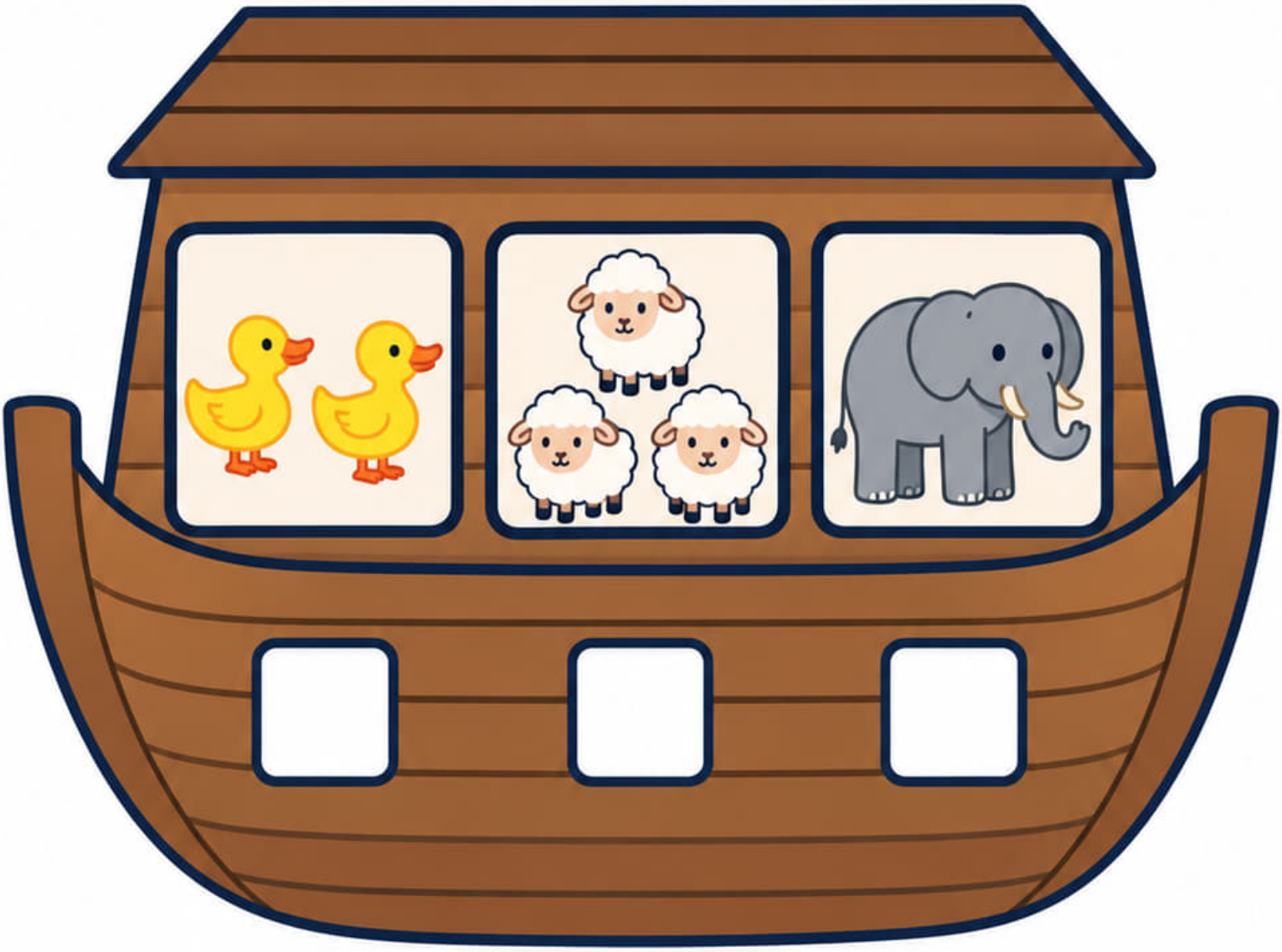

Wskazówka dla nauczyciela

Odpowiedzi: 2, 3, 1. Dziecko może dotykać każdego zwierzęcia palcem podczas liczenia. Jeśli jeszcze nie pisze cyfr, niech położy na kratce tyle klocków, ile jest zwierząt.

Tęcza po deszczu

Pokoloruj tęczę kolorami jak we wzorze.

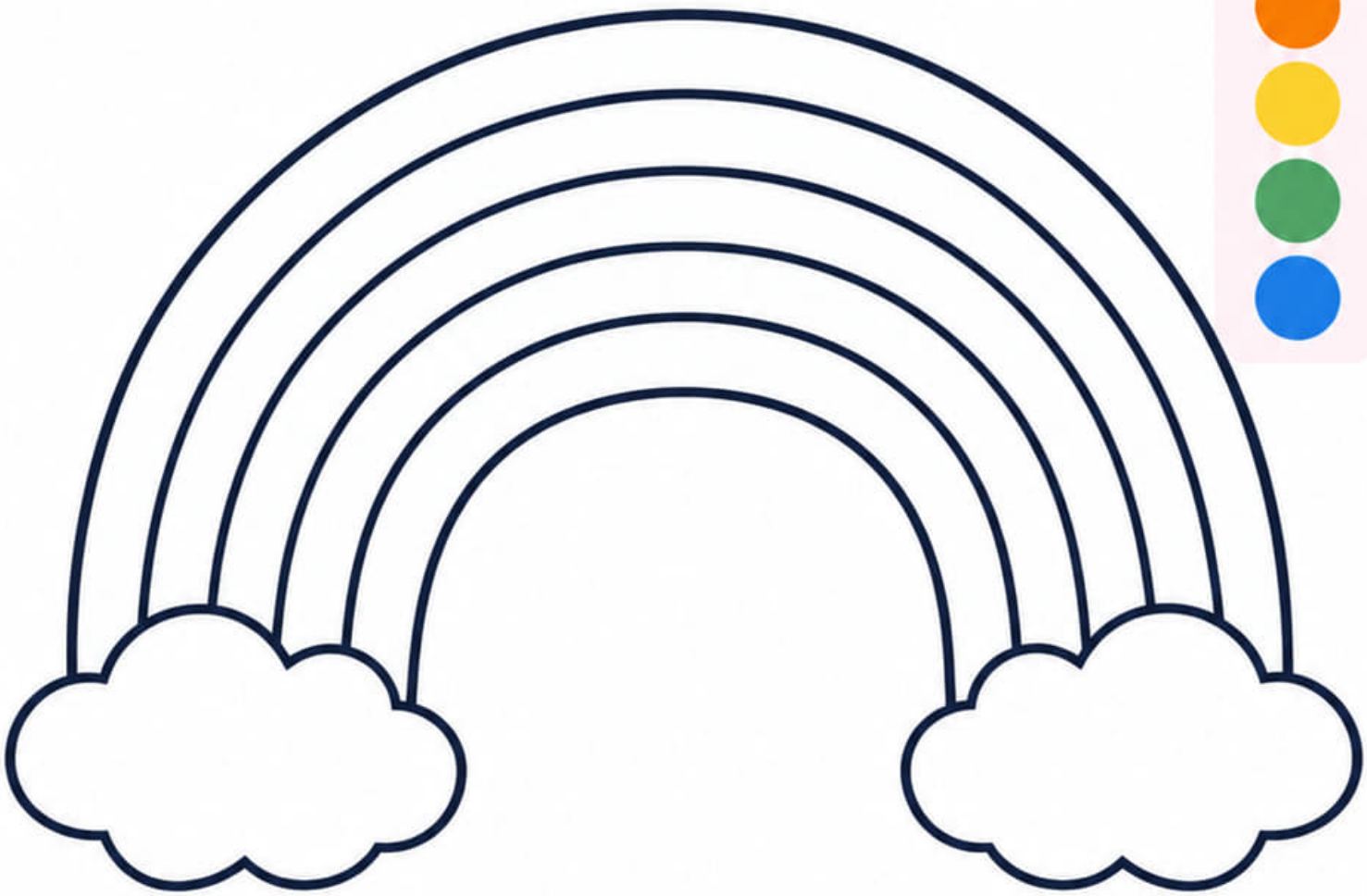

Wskazówka dla nauczyciela

Nazywajcie kolory po kolei. Dziecku, które ma trudność z wyborem, podawaj tylko jedną kredkę naraz. Opowiedz, że tęcza była znakiem obietnicy dla Noego.

Tęcza po deszczu: co jest po deszczu?

Który obrazek pokazuje niebo po deszczu? Otocz go kółkiem.

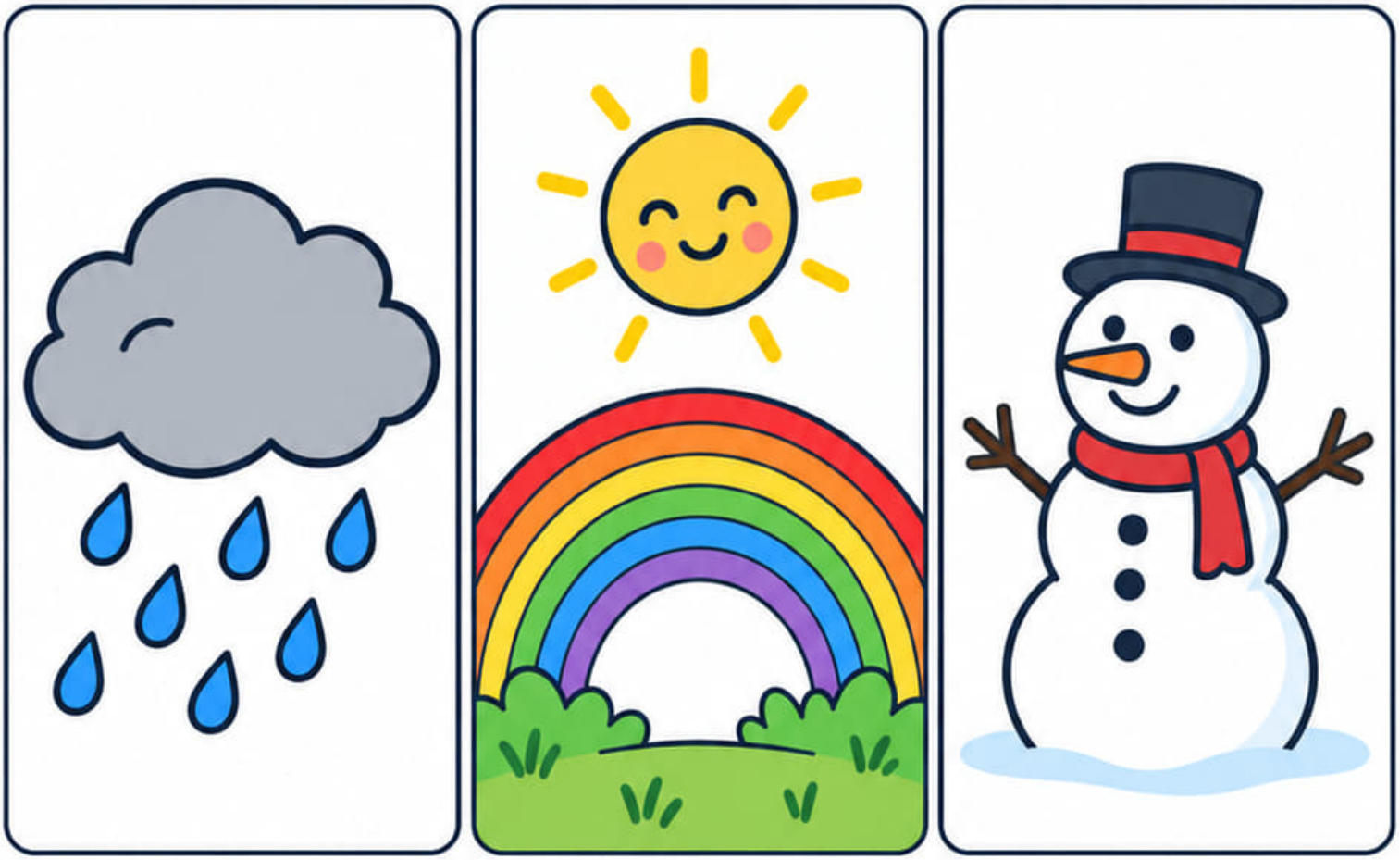

Wskazówka dla nauczyciela

Właściwa odpowiedź to obrazek z tęczą. Porozmawiajcie, co zakładamy, gdy pada deszcz, i co robimy, gdy wychodzi słońce.

Tęcza po deszczu: krople deszczu

Narysuj po śladzie krople deszczu.



Wskazówka dla nauczyciela

Kroplę zaczynamy od czubka: najpierw w dół jednym bokiem, potem drugim. Możesz najpierw narysować kroplę palcem w powietrzu albo na tacy z piaskiem.

Abraham i gwiazdy: policz gwiazdy

Policz gwiazdy w każdym okienku. Połącz okienko z właściwą liczbą.









1

2

3

4

Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz, że Pan Bóg pokazał Abrahamowi niebo pełne gwiazd. Dziecko może przekreślać policzone gwiazdki, żeby się nie pogubić.

Abraham i gwiazdy: rysuję gwiazdę

Narysuj gwiazdy po śladzie. Potem pokoloruj je na żółto.



Wskazówka dla nauczyciela

Kolejne gwiazdy są coraz trudniejsze. Jeśli trzecia gwiazda jest za trudna, wystarczą dwie pierwsze. Pochwal dziecko za każdą próbę.

Abraham i gwiazdy: znajdź taką samą gwiazdę

Znajdź gwiazdę taką samą jak wzór. Otocz ją kółkiem.





Wskazówka dla nauczyciela

Właściwa jest trzecia gwiazda. Zachęć dziecko, by porównało kolor, wielkość i liczbę ramion. Zapytaj: „Czym ta gwiazda różni się od wzoru?”.

Józef i kolorowy płaszcz

Pokoloruj płaszcz Józefa. Każdy pasek ma inny kolor.





Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz, że tata podarował Józefowi piękny, kolorowy płaszcz. Dziecko może kolorować w dowolnej kolejności, ale każdy pasek koloruje jednym kolorem.

Józef i kolorowy płaszcz: paski

Połącz pasek materiału z kredką w tym samym kolorze.

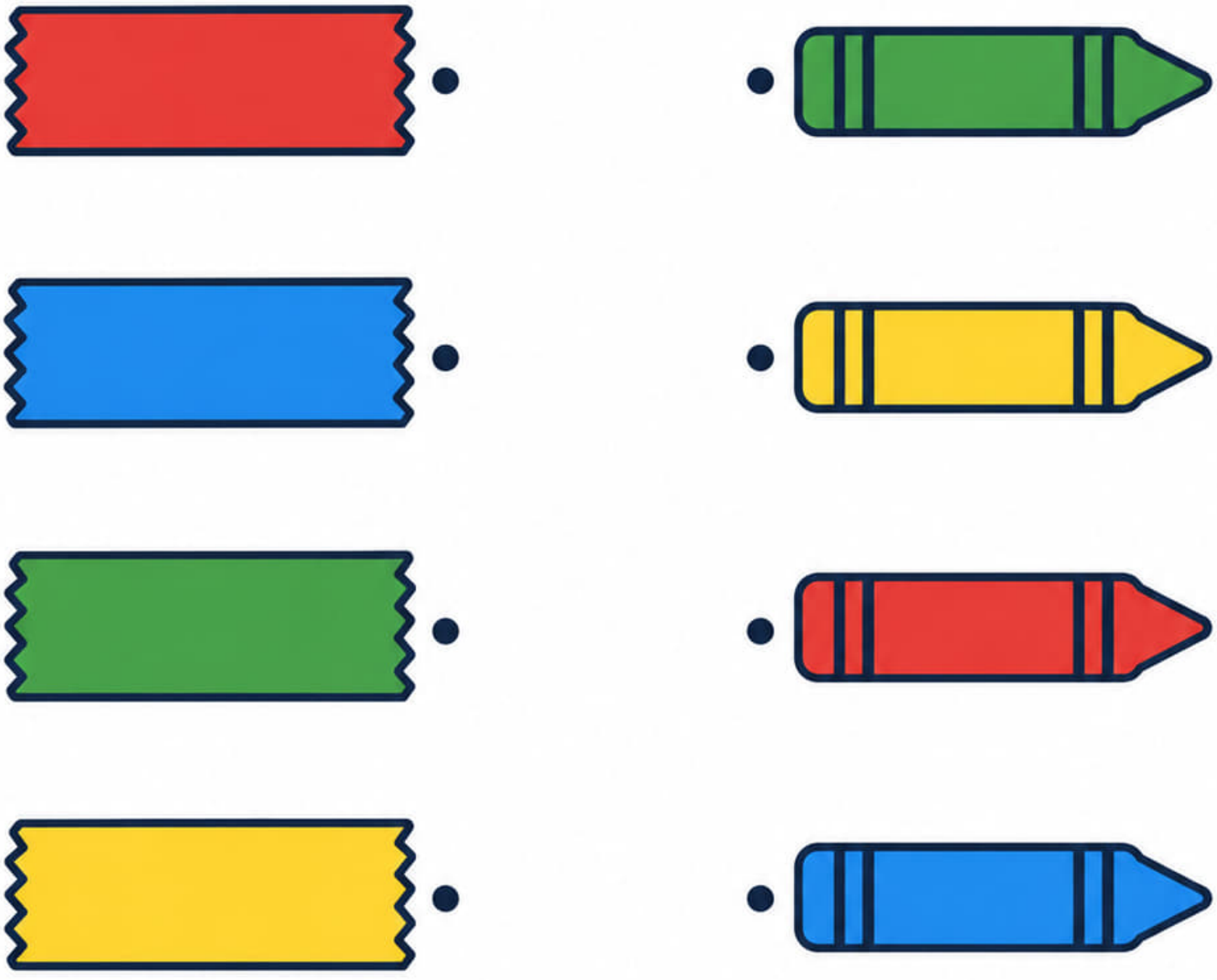

Wskazówka dla nauczyciela

To ćwiczenie dopasowywania kolorów. Dziecku, które nie zna jeszcze nazw kolorów, nazywaj je przy każdym połączeniu: „Czerwony do czerwonego".

Józef i jego bracia: policz braci

Józef miał wielu braci. Policz chłopców i wpisz liczbę.





Wskazówka dla nauczyciela

Na obrazku jest 6 chłopców. Zachęć dziecko, by dotykało każdego chłopca i liczyło na głos. Porozmawiajcie o tym, że w rodzinie ważne jest wspieranie się i przepraszanie.

Mały Mojżesz w koszyku

Poprowadź koszyk z Mojżeszem po falach rzeki.

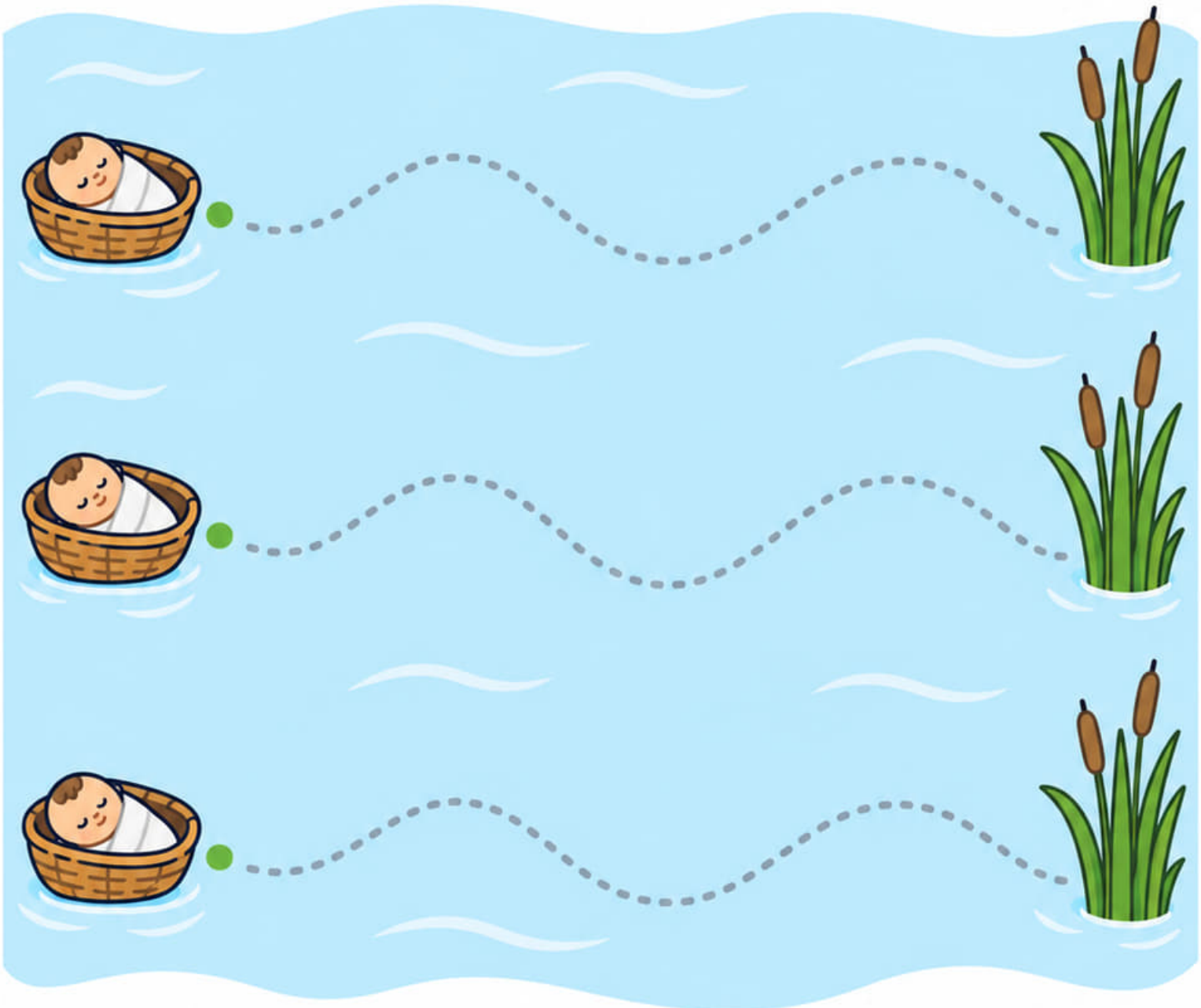

Wskazówka dla nauczyciela

Fala to **płynny ruch bez odrywania** kredki. Przed **rysowaniem pokażcie** fale ręką w powietrzu. Opowiedz, że mama ukryła Mojżesza, aby był bezpieczny.

Mały Mojżesz: znajdź koszyk

Znajdź w trzcinach koszyk z małym Mojżeszem. Otocz go kółkiem.

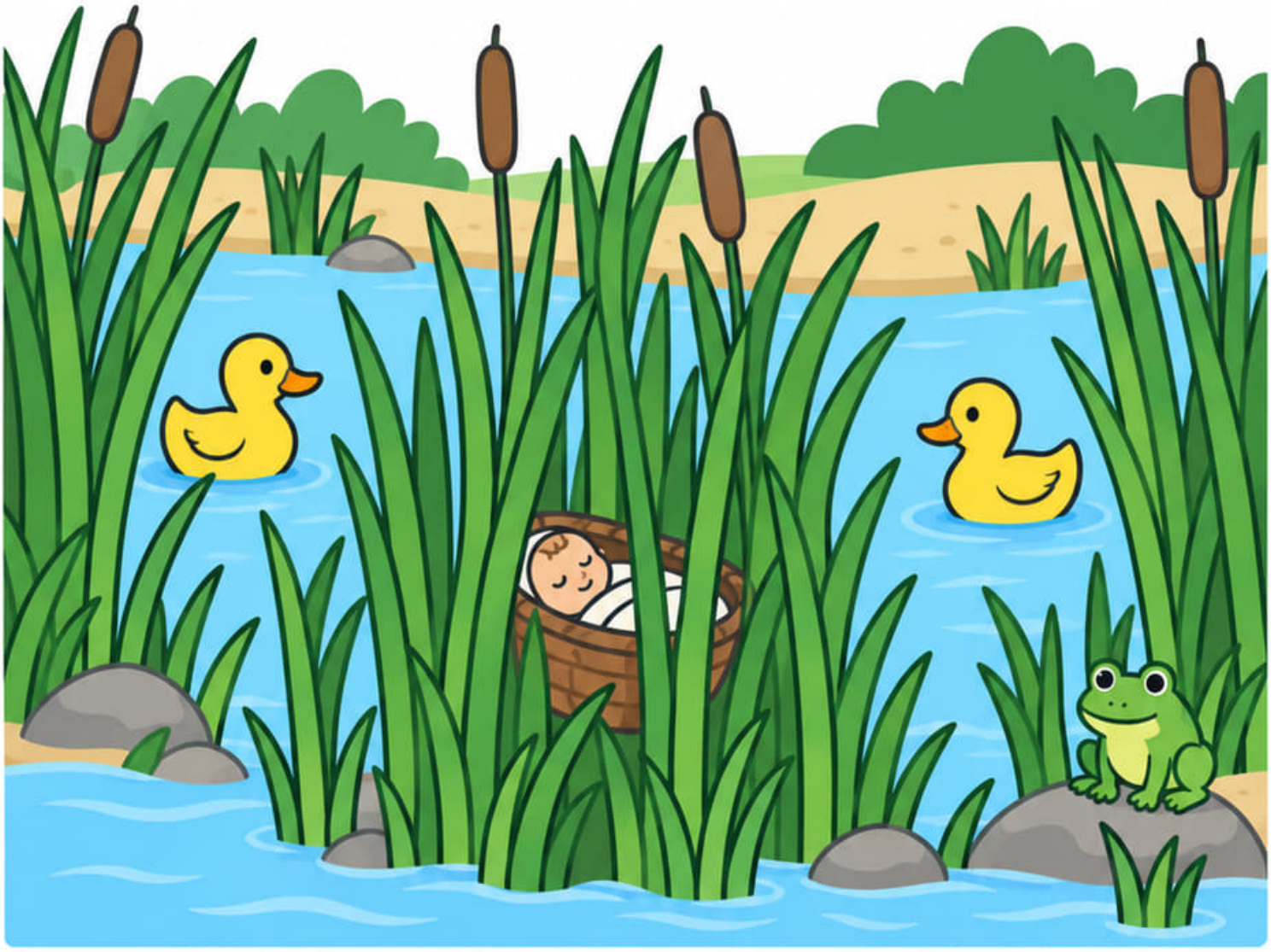







Wskazówka dla nauczyciela

Gdy dziecko znajdzie koszyk, poproś, aby pokazało też kaczki i żabę.
Utrudnienie: zapytaj, ile jest kaczek (2).

Mały Mojżesz: koszyk

Pokoloruj koszyk na brązowo, a kocyk na niebiesko.



Wskazówka dla nauczyciela

Zapytaj: „Co robi dziecko? Śpi”. Możecie pobawić się w ciche kołysanie: dziecko kołysze rękami jak koszyk na wodzie.

Przejście przez morze: droga przez morze

Narysuj drogę przez środek morza – od lewej do prawej.

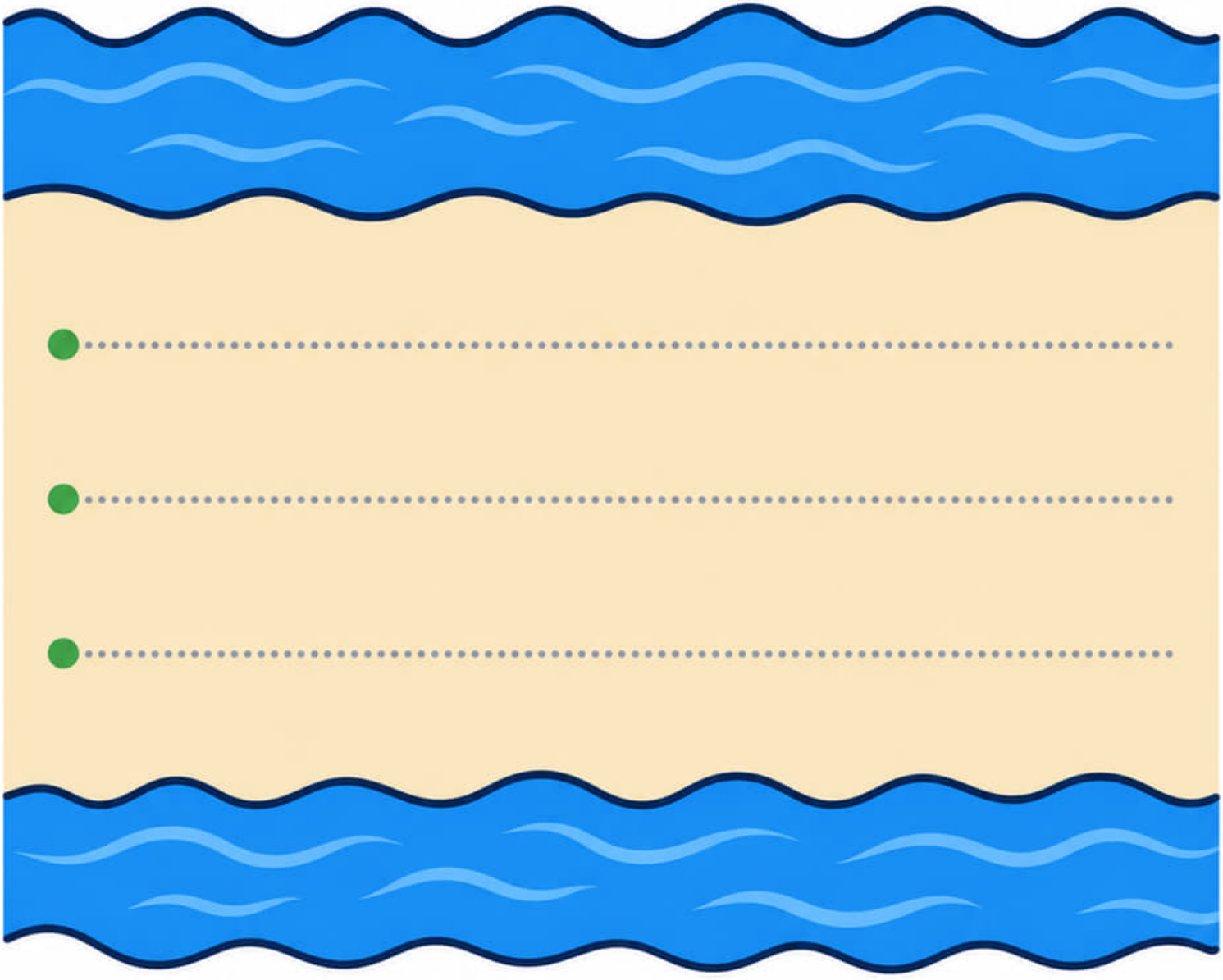

Wskazówka dla nauczyciela

Pilnuj, aby kreska nie dotykała wody. Jeśli to za trudne, poszerz drogę flamastrem. Opowiedz, że Izraelici przeszli przez morze suchą nogą.

Przejście przez morze: czyj to cień?

Połącz każdą osobę z jej cieniem.













Wskazówka dla nauczyciela
Zwróćcie uwagę na szczegóły: laskę, dzban, owieczkę. Zapytaj: „Po czym poznajesz?".

Przejście przez morze: ryby po obu stronach

Policz ryby po lewej i po prawej stronie. Gdzie jest ich więcej? Otocz kółkiem.

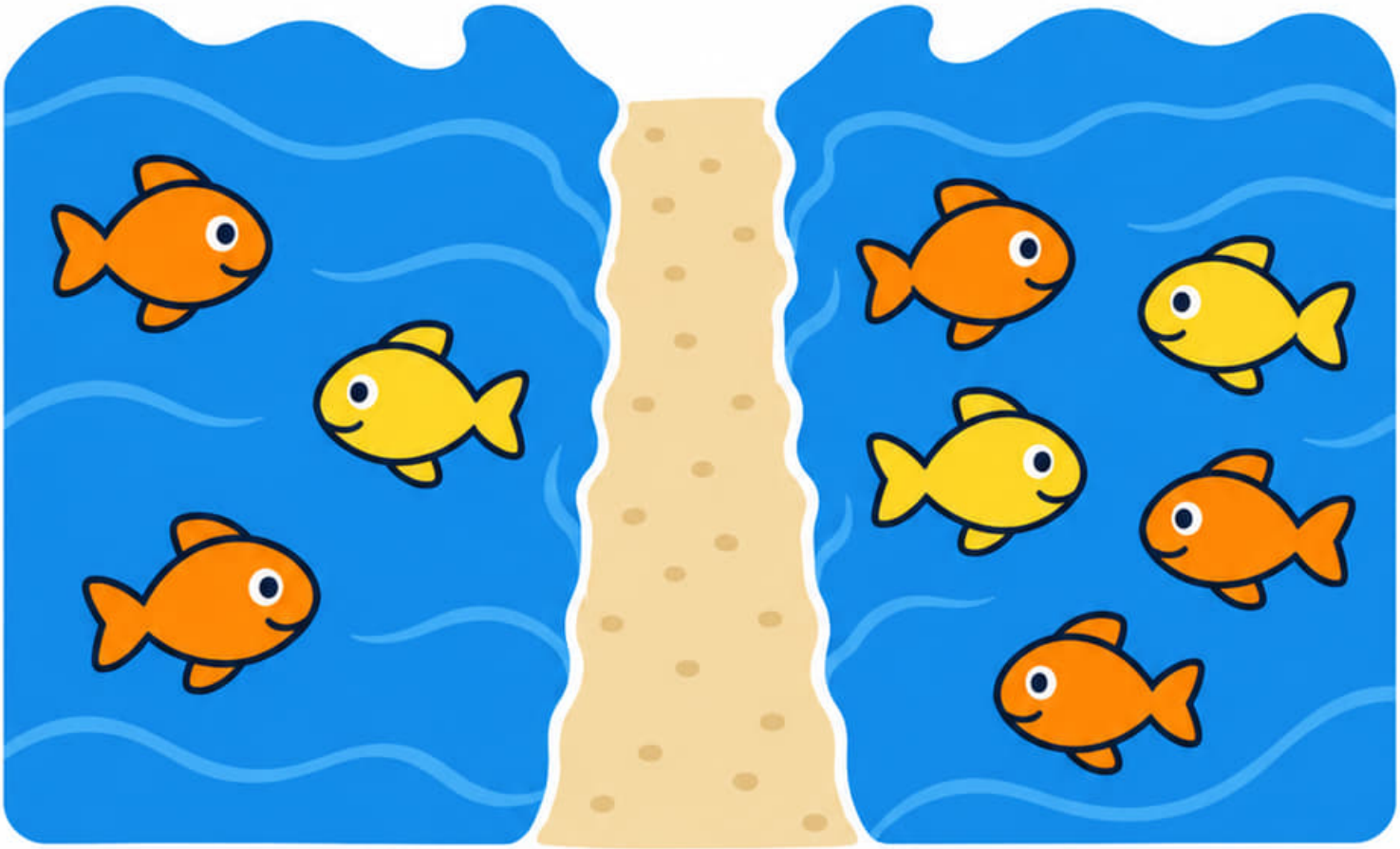

po lewej • **po prawej**

☐ ☐

Wskazówka dla nauczyciela

Po lewej są 3 ryby, po prawej 5 – więcej jest po prawej. Dziecko może ułożyć klocki obok każdej strony i porównać wieże.

Dawid i Goliat: odważny pasterz

Pokoloruj Dawida. Jest mały, ale bardzo odważny.



Wskazówka dla nauczyciela

Porozmawiajcie o odwadze: „Kiedy ty jesteś odważny?". Możesz pokazać obrazki sytuacji, które wymagają odwagi, na przykład pierwszy dzień w szkole.

Dawid i Goliat: pięć gładkich kamieni

Dawid wybrał 5 kamieni. Pokoloruj tylko 5 kamieni.

5 ●●●●●

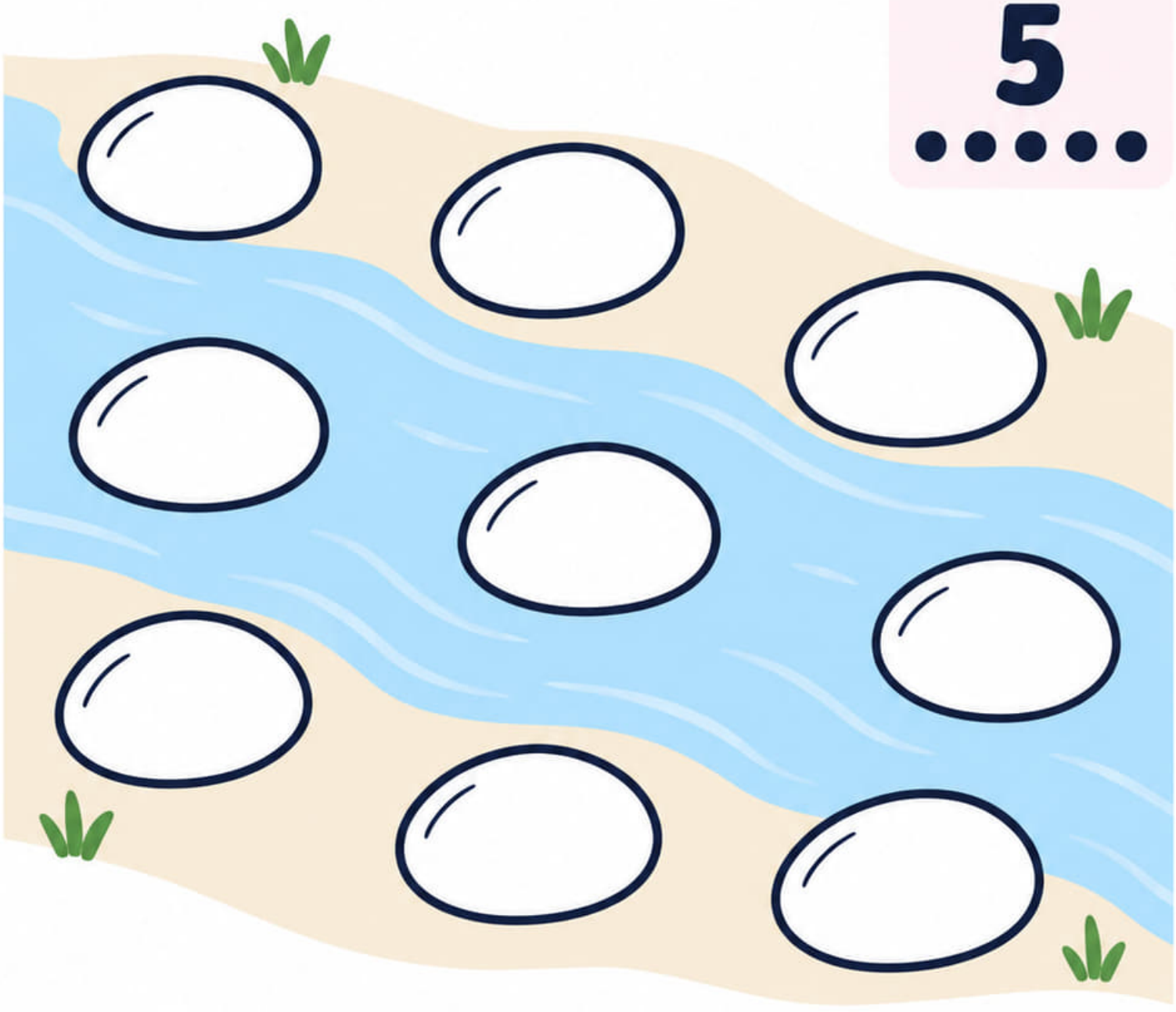

Wskazówka dla nauczyciela

Dziecko liczy i koloruje dokładnie 5 kamieni, a 4 zostawia białe.
Jeśli koloruje wszystkie, policzcie razem i zatrzymajcie się na piątce.

Dawid i Goliat: duży i mały

Otocz kółkiem największy obrazek w każdym rzędzie.

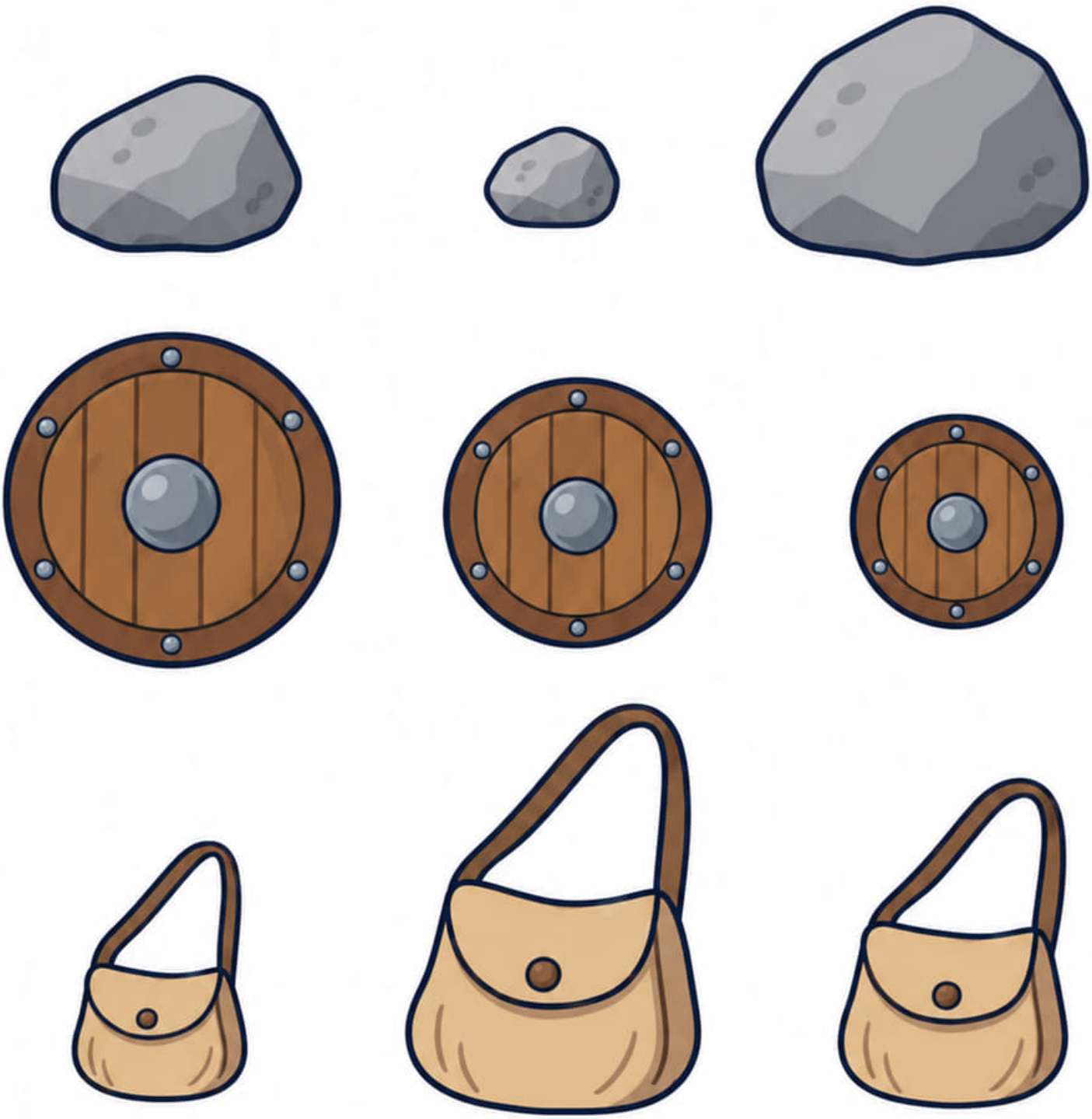

Wskazówka dla nauczyciela

Mów: „duży – mały". Utrudnienie: poproś, by dziecko otoczyło na czerwono największy, a na niebiesko najmniejszy przedmiot.

Dawid – dobry pasterz: owieczki do zagrody

Poprowadź każdą owieczkę do zagrody.

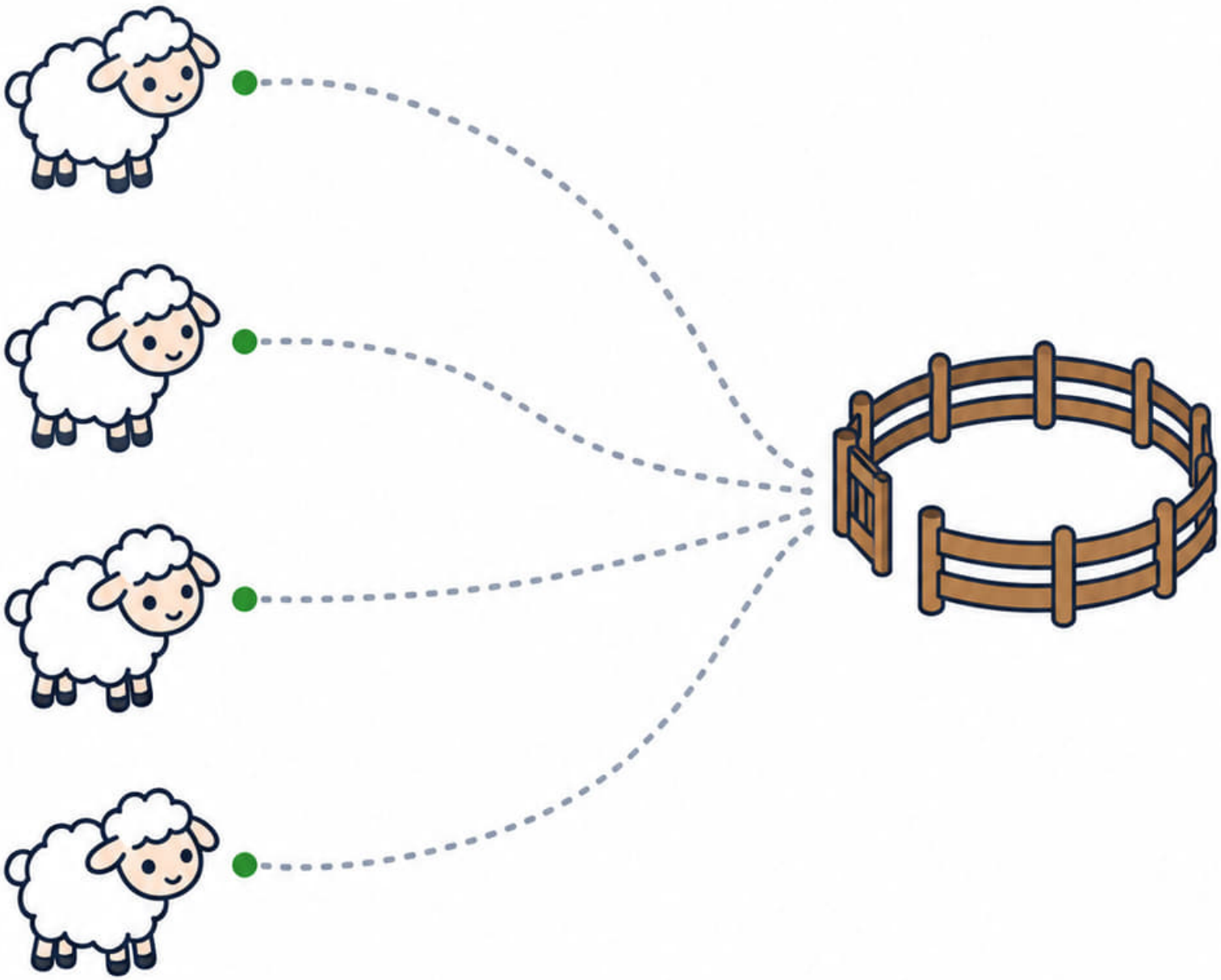

Wskazówka dla nauczyciela

Dobry pasterz dba o każdą owcę. Po narysowaniu dróg zapytaj: „Ile owieczek jest już bezpiecznych?”.

Dawid – dobry pasterz: policz owieczki

Policz owieczki. Pokoloruj tyle kratek, ile jest owieczek.

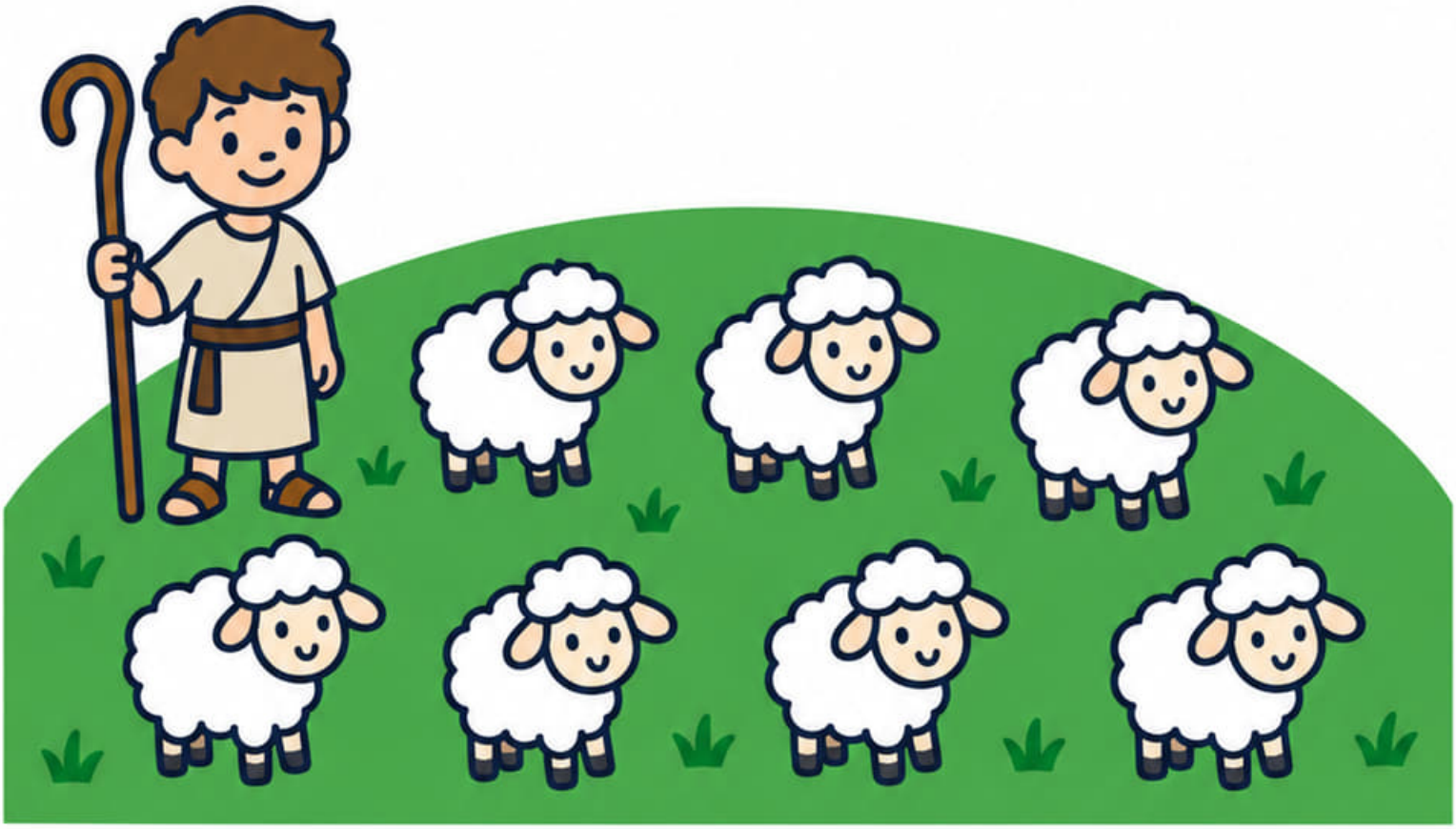



Wskazówka dla nauczyciela

Owieczek jest 7. Dziecko koloruje 7 kratek od lewej strony.
Zamiast kolorowania można układać klocki w kratkach.

Dawid gra na harfie

Narysuj po śladzie struny. Potem pokoloruj harfę na żółto.

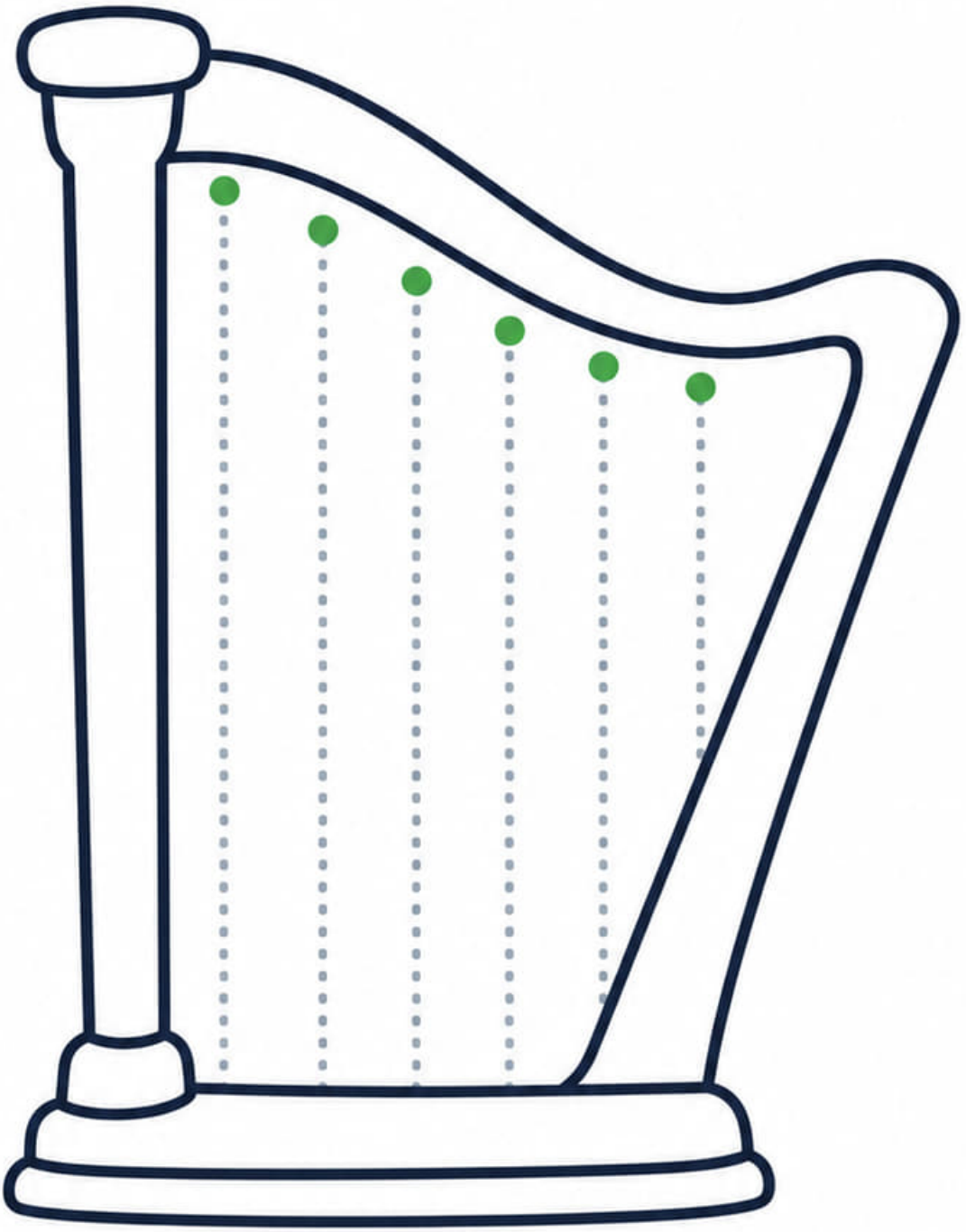

Wskazówka dla nauczyciela

Dawid grał na harfie, aby uspokoić króla. Puść podczas pracy spokojną muzykę. Linie pionowe rysujemy z góry na dół.

Daniel w jaskini lwów: lwy śpią

Lwy są spokojne. Otocz kółkiem lwy, które śpią.

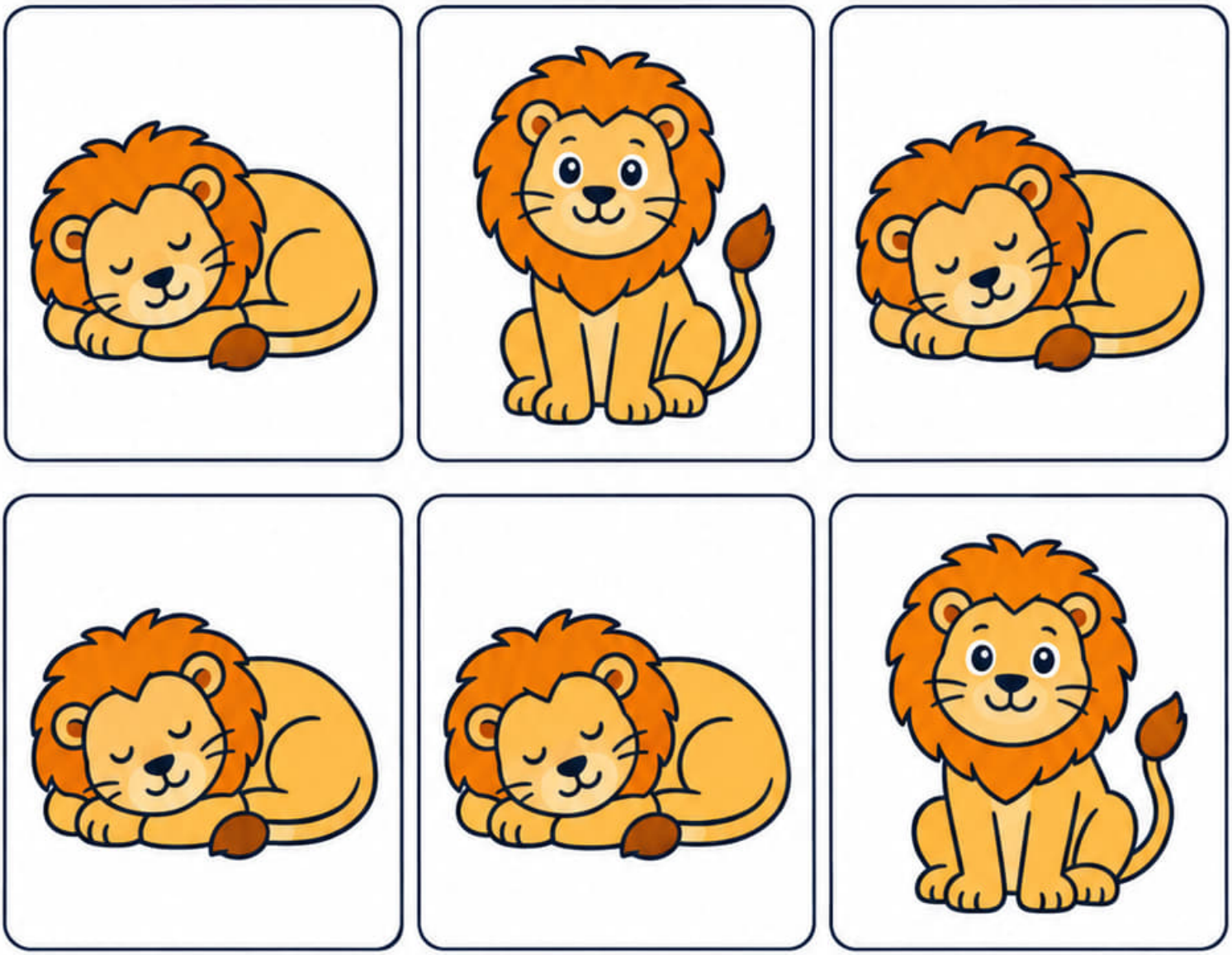

Wskazówka dla nauczyciela

Śpią 4 lwy. Pokaż dziecku, jak wygląda twarz osoby, która śpi: oczy są zamknięte. Opowiedz, że Bóg ochronił Daniela.

Daniel w jaskini lwów: spokojny lew

Pokoloruj lwa. Grzywa jest pomarańczowa, a ciało żółte.



Wskazówka dla nauczyciela
Porozmawiajcie o tym, co pomaga się uspokoić, gdy się boimy: przytulenie, modlitwa, głęboki oddech.

Daniel: znajdź różnice

Te obrazki różnią się trzema szczegółami. Znajdź je i otocz kółkiem na dolnym obrazku.

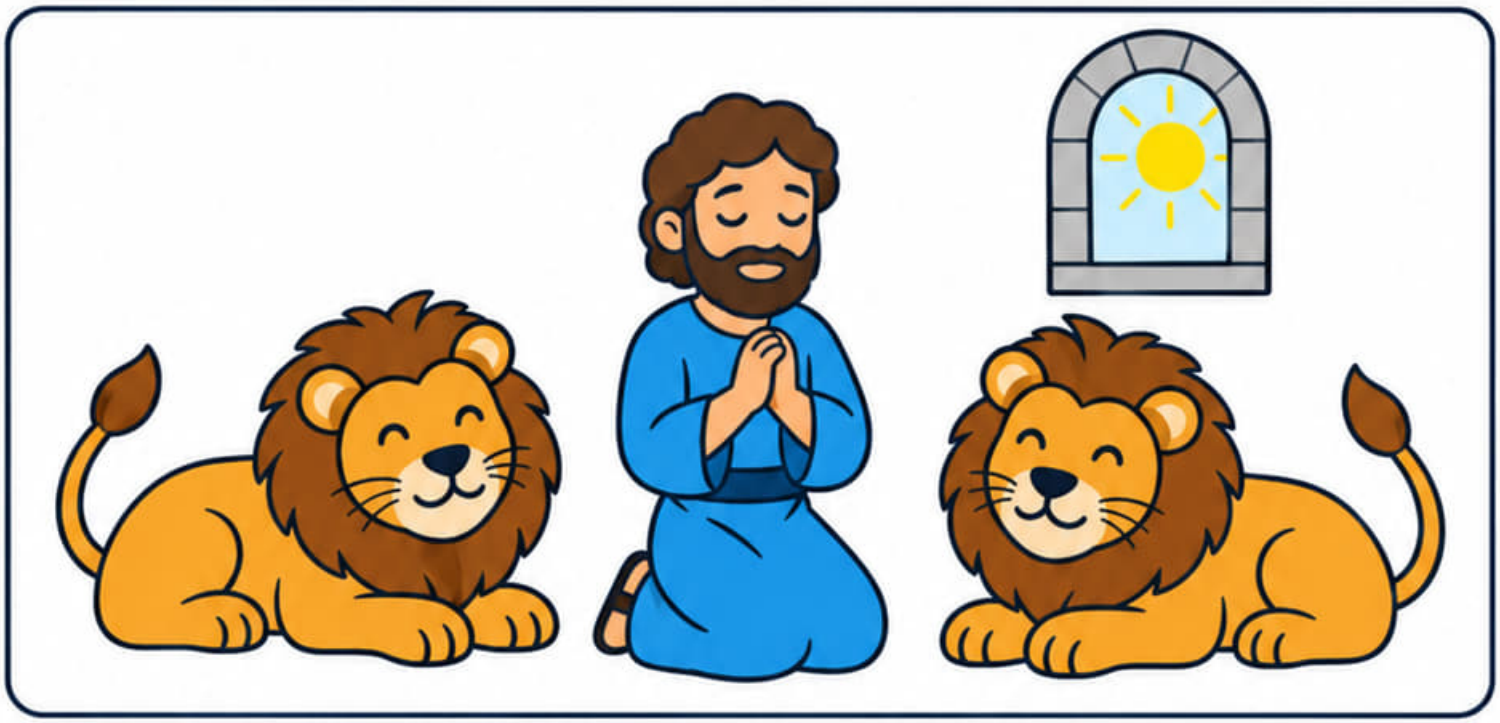



Wskazówka dla nauczyciela

Różnice: brak słońca w okienku, lew bez ogona, inny kolor szaty. Porównujcie obrazki po kawałku, zasłaniając resztę kartką.

Jonasz i wielka ryba

Narysuj po śladzie fale morza.





Wskazówka dla nauczyciela

Fale rysujemy płynnie, bez odrywania ręki. Jeśli dziecko się męczy, wystarczy jedna fala, a resztę może dokończyć następnego dnia.

Jonasz: w morzu i na lądzie

Połącz każdy obrazek z morzem albo z lądem.

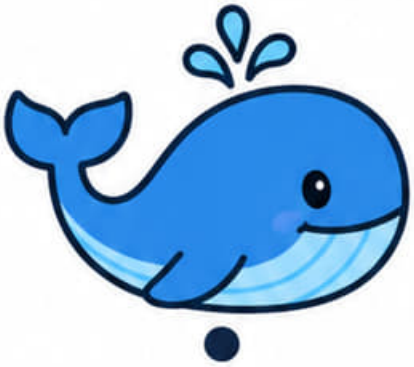

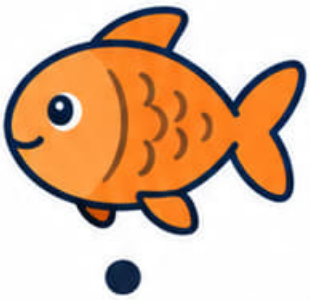





morze



ląd







Wskazówka dla nauczyciela

Morze: wieloryb, ryba, łódka. Ląd: dom, drzewo, pies. Zapytaj, czy dziecko było kiedyś nad morzem.

Jonasz: od najmniejszej do największej

Ponumeruj ryby od najmniejszej do największej: 1, 2, 3.

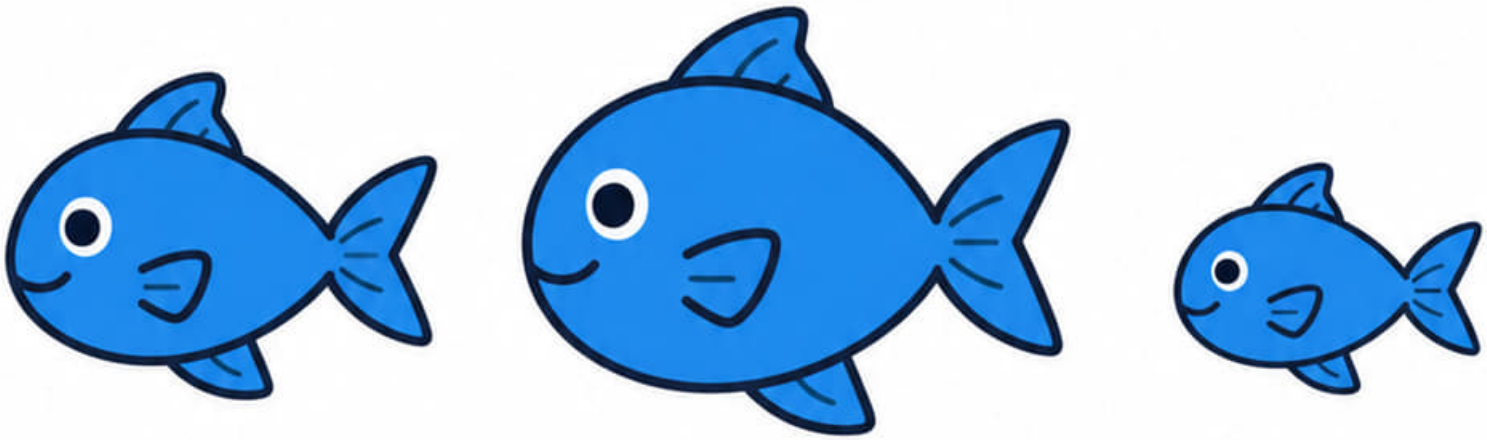

Wskazówka dla nauczyciela

Odpowiedź: średnia – 2, duża – 3, mała – 1. Dziecko, które nie pisze cyfr, może przykleić karteczki z cyframi albo ułożyć wycięte ryby po kolei.

Narodzenie Jezusa: stajenka

Pokoloruj stajenkę i żłóbek.



Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz krótko historię narodzenia Jezusa. Zapytaj: „Kto jest w stajence?". Dziecku, które nie mówi, pozwól wskazywać postacie palcem.

Narodzenie Jezusa: kto był w stajence?

Otocz kółkiem tych, którzy byli w stajence.

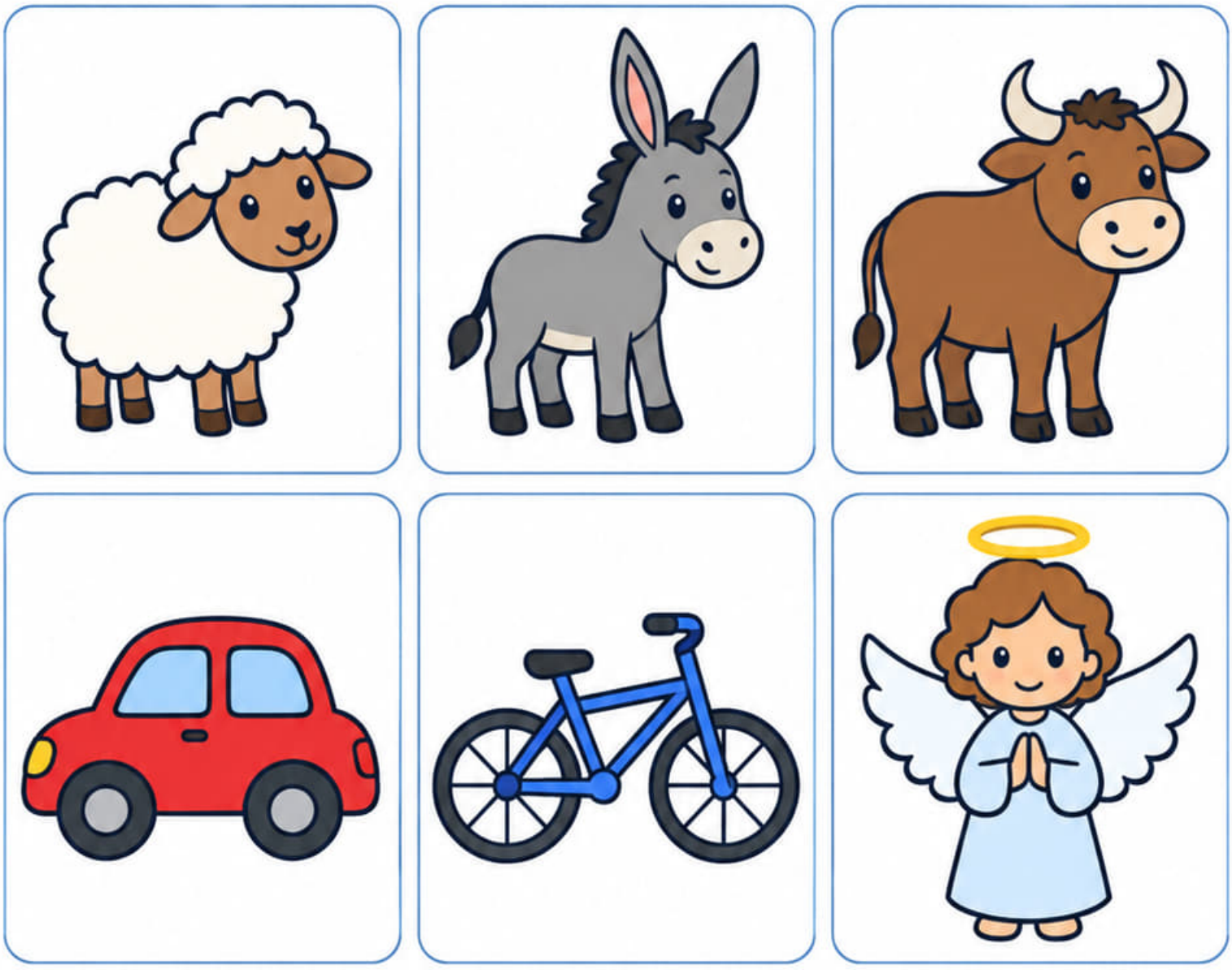

Wskazówka dla nauczyciela

W stajence były: owca, osiołek, wół i anioł. Samochodu i roweru wtedy jeszcze nie było. Zapytaj dziecko, jak myśli, dlaczego.

Narodzenie Jezusa: gwiazda nad stajenką

Poprowadź gwiazdę po śladzie do stajenki.

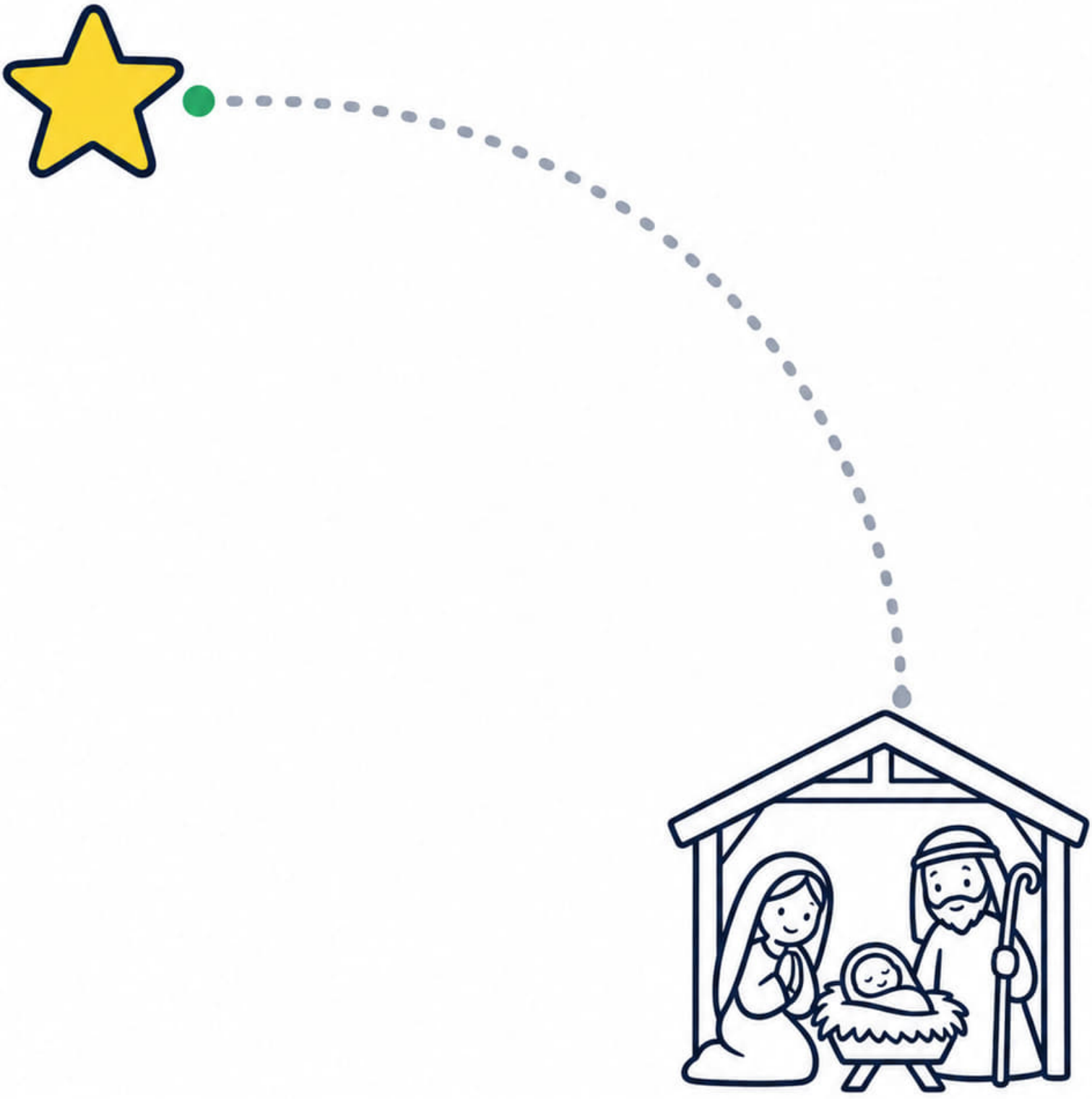

Wskazówka dla nauczyciela

Rysujemy jedną długą linię bez odrywania kredki. Na koniec dziecko może pokolorować gwiazdę na żółto.

Pasterze i aniołowie: policz aniołki

Policz aniołki i owieczki. Wpisz liczby w kratki.



aniołki

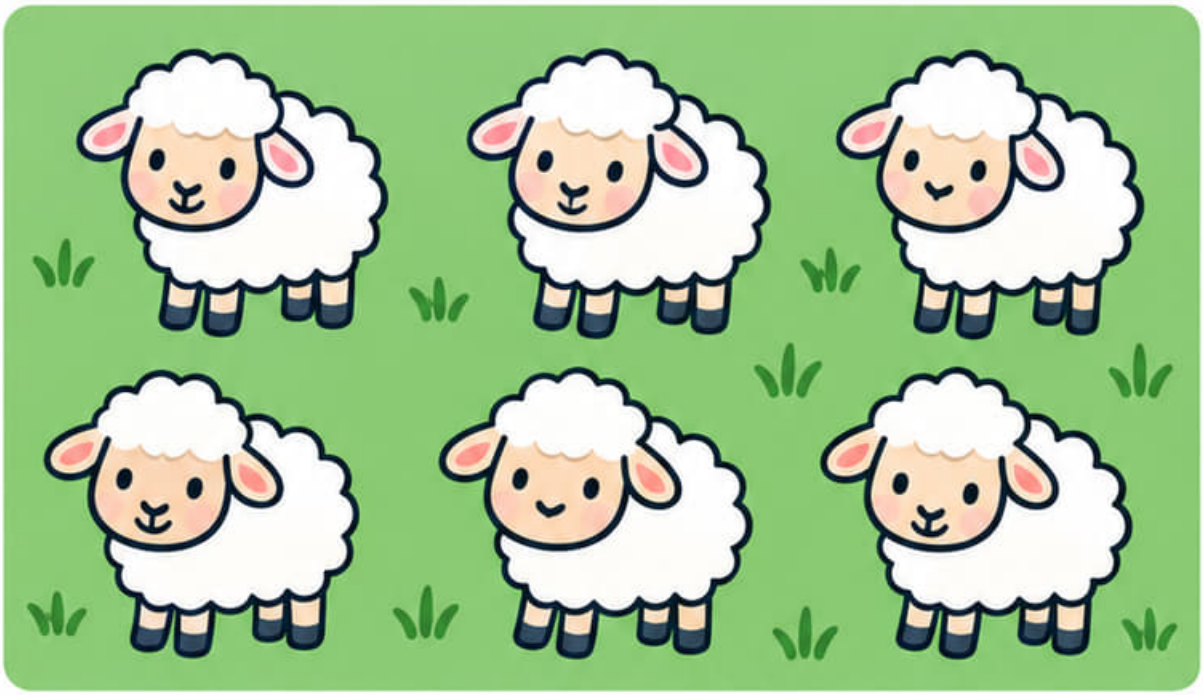

owieczki

Wskazówka dla nauczyciela
Są 4 aniołki, a owieczek jest 6. Zapytaj: „Czego jest więcej?”. Dziecko może przekreślać policzone obrazki.

Pasterze i aniołowie: aniołek

Pokoloruj aniołka. Skrzydła możesz zostawić białe albo pokolorować na żółto.



Wskazówka dla nauczyciela

Porozmawiajcie o radosnej nowinie, którą aniołowie przynieśli pasterzom. Na skrzydła można przykleić waciki.

Pasterze i aniołowie: co ma pasterz?

Połącz pasterza z rzeczami, których potrzebuje.



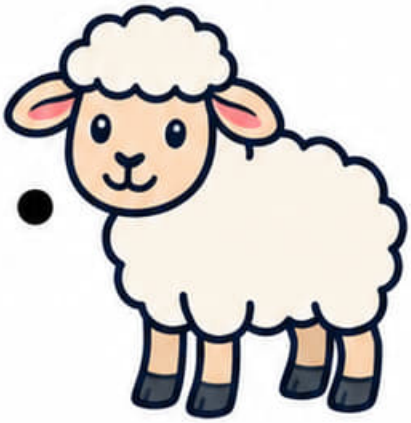









Wskazówka dla nauczyciela

Pasterz potrzebuje laski, owcy i lampy. Piłka i telewizor nie pasują. Zapytaj: „Czego ty potrzebujesz w przedszkolu?”.

Trzej królowie: dary dla Jezusa

Połącz każdego króla z jego darem.













Wskazówka dla nauczyciela

Podpowiedź: każdy król trzyma w dłoniach mały obrazek swojego daru. Porozmawiajcie, komu dziecko daje prezenty i dlaczego.

Trzej królowie: droga za gwiazdą

Poprowadź króla do gwiazdy po zygzaku.



Wskazówka dla nauczyciela

Zygzak to linia „w górę – w dół". Mów rytmicznie podczas rysowania. Jeśli to za trudne, dziecko może najpierw przejść drogę palcem.

Trzej królowie: korony

Pokoloruj korony. Każda korona ma inny kolor.





Wskazówka dla nauczyciela

Potem możecie wyciąć największą koronę, przykleić ją do paska papieru i zrobić prawdziwą koronę na głowę. To świetna nagroda po pracy.

Jezus w świątyni: kto słucha?

Jezus uważnie słuchał nauczycieli. Otocz kółkiem dzieci, które słuchają.



Wskazówka dla nauczyciela

Słuchają dzieci z obrazków 1 i 3. Zapytaj: „Jak wygląda słuchanie? Patrzę, siedzę spokojnie, jestem cicho". Pokażcie te zachowania ciałem.

Jezus w świątyni: znajdź Jezusa

Maryja i Józef szukali Jezusa. Znajdź chłopca w białej szacie.

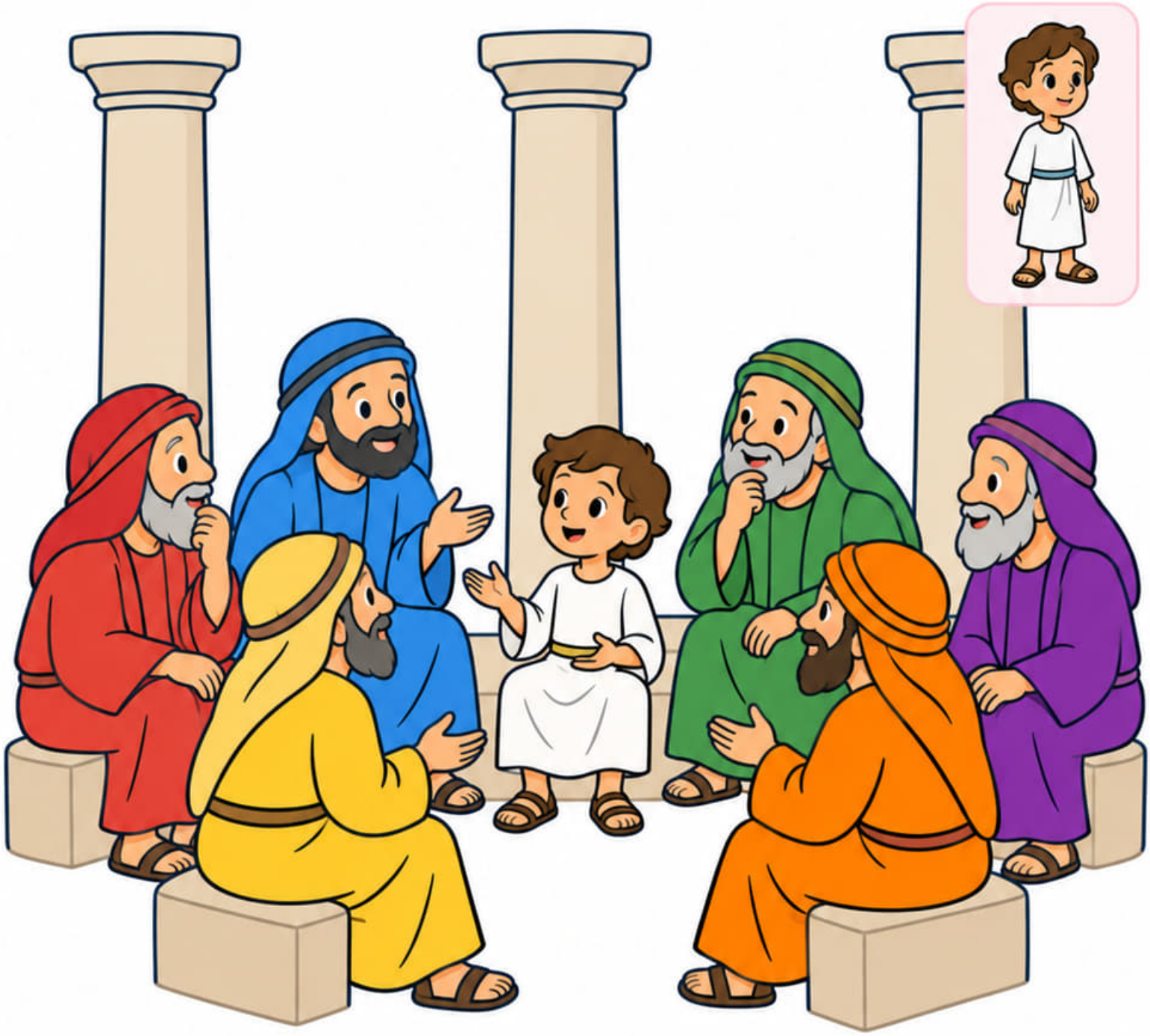

Wskazówka dla nauczyciela

Gdy dziecko znajdzie chłopca, zapytaj: „Jak czuli się rodzice, gdy go szukali? A jak, gdy go znaleźli?". To dobra okazja, by mówić o emocjach.

Jezus w świątyni: kolumny

Narysuj po śladzie kolumny świątyni – z góry na dół.

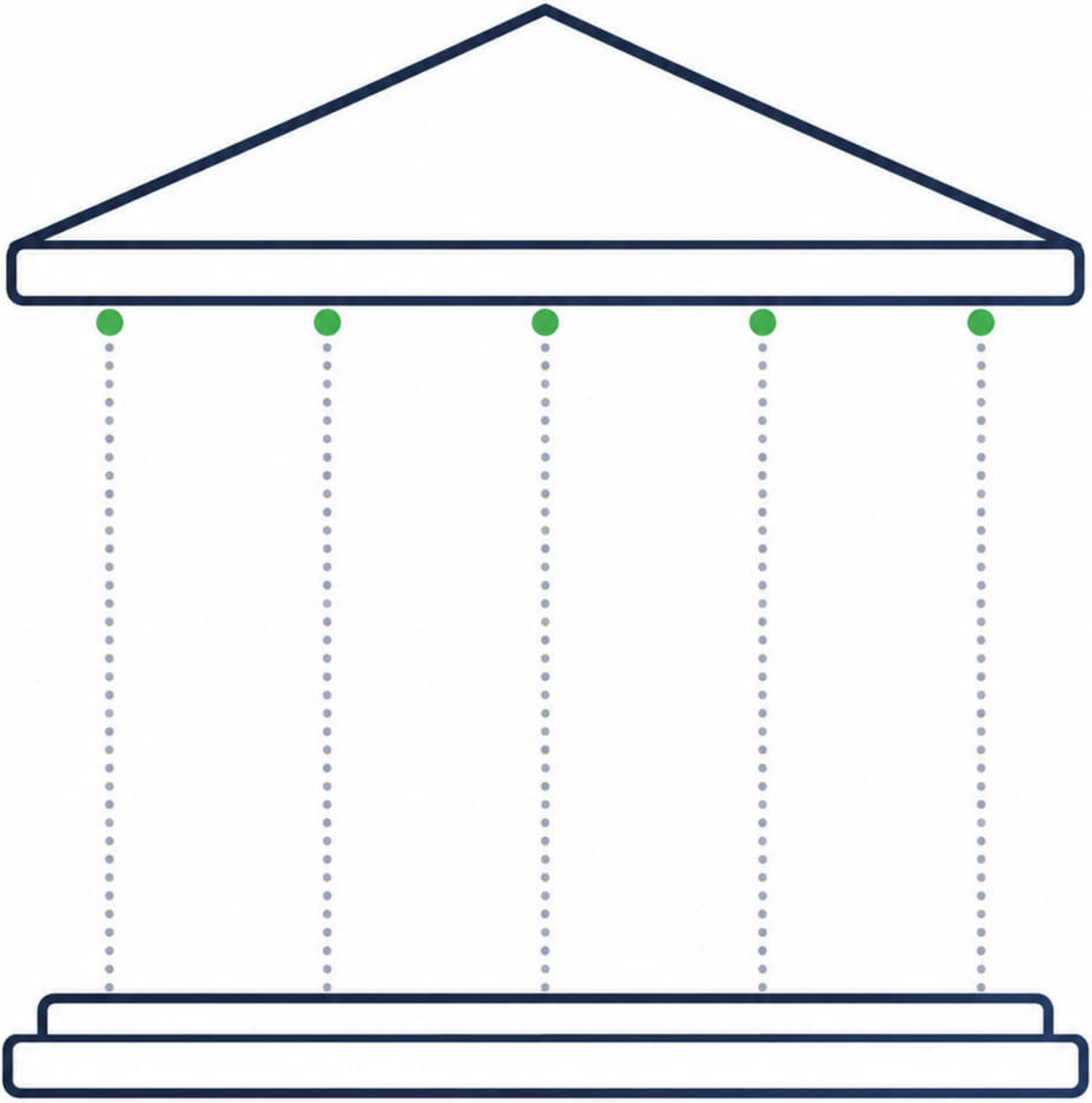

Wskazówka dla nauczyciela
Linie pionowe rysujemy zawsze z góry na dół. Jeśli dziecko zaczyna od dołu, połóż na górze zielony klocek jako punkt startu.

Chrzest Jezusa: gołębica

Pokoloruj niebo i rzekę na niebiesko. Gołębica zostaje biała.



Wskazówka dla nauczyciela

Białą kredką trudno kolorować, dlatego gołębica zostaje biała. Powiedz, że gołębica jest znakiem pokoju.

Chrzest Jezusa: woda

Co jest potrzebne do mycia i kąpieli? Otocz kółkiem.



Wskazówka dla nauczyciela

Do kąpieli: mydło, ręcznik, woda i kaczuszka. Opowiedz, jak Jan chrzcił ludzi wodą w rzece Jordan. Porozmawiajcie, do czego jeszcze potrzebujemy wody.

Chrzest Jezusa: fale rzeki Jordan

Narysuj po śladzie fale rzeki.

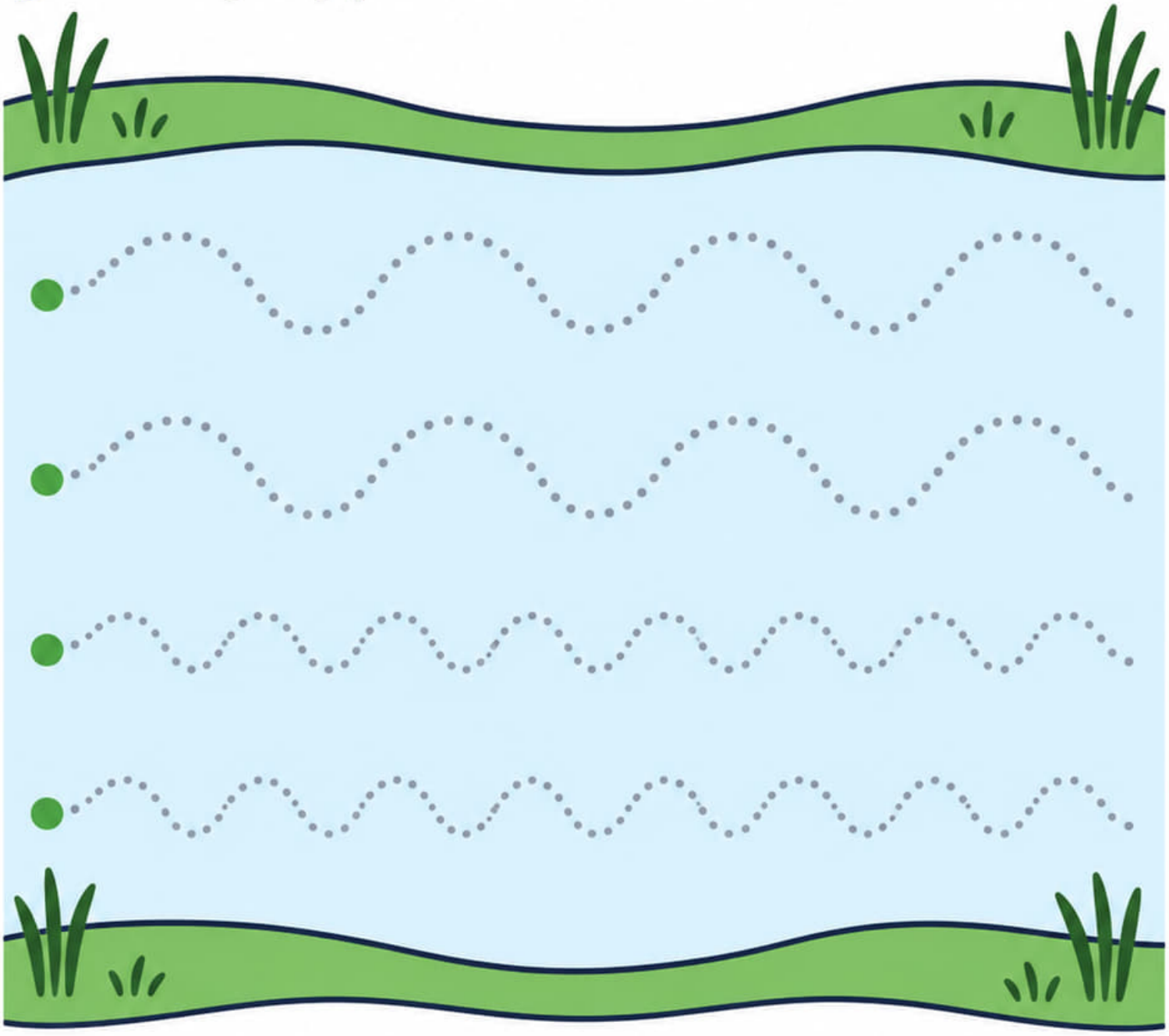

Wskazówka dla nauczyciela

Duże fale są łatwiejsze niż małe, więc zacznijcie od dużych. Kartę możesz włożyć do koszulki i rysować mazakiem suchościeralnym kilka razy.

Rybacy: wielki połów

Policz ryby w sieci. Wpisz liczbę do kratki.

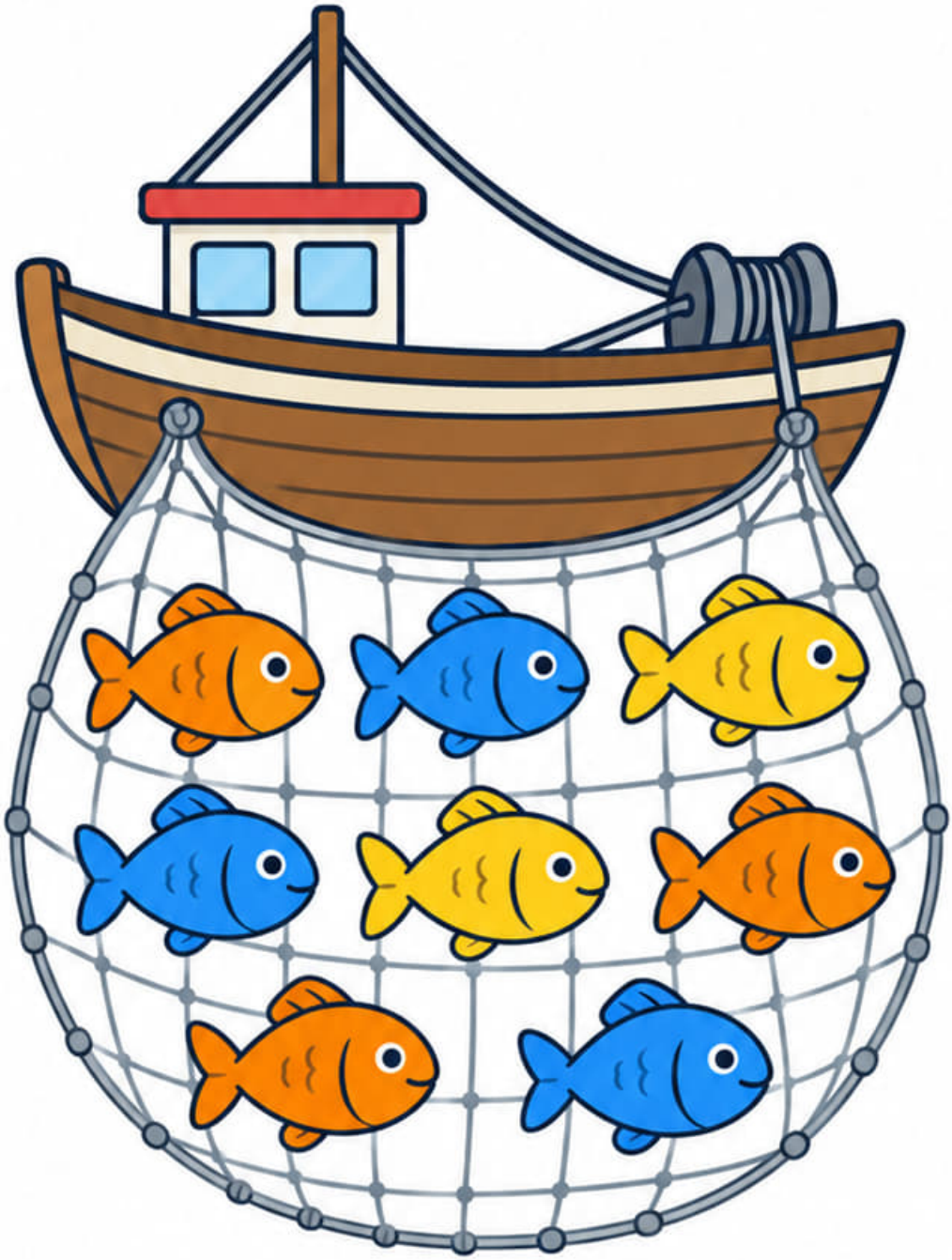

Wskazówka dla nauczyciela

Ryb jest 8. Dziecko może przekreślać policzone ryby. Opowiedz, że rybacy złowili tyle ryb, że sieci zaczęły się rwać.

Rybacy: ryby do wycięcia

Wytnij ryby po linii. Naklej je na sieć.

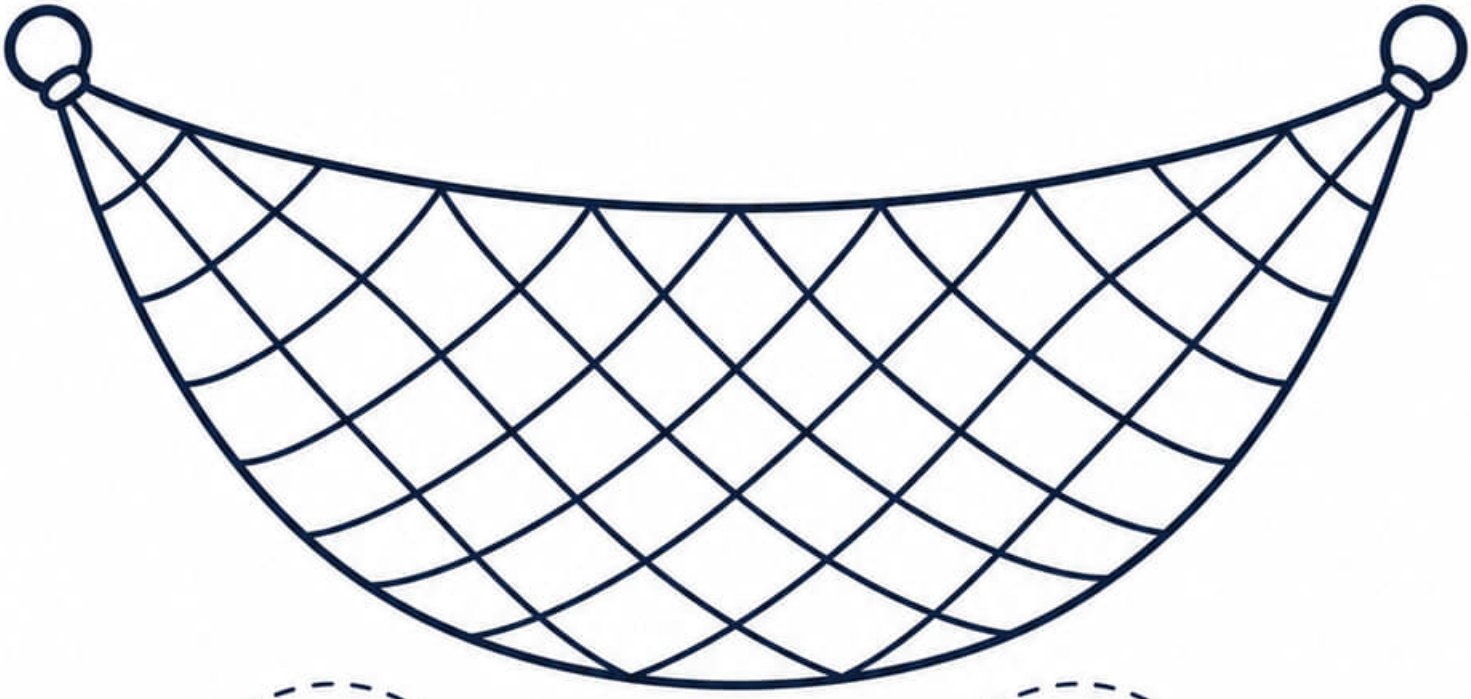

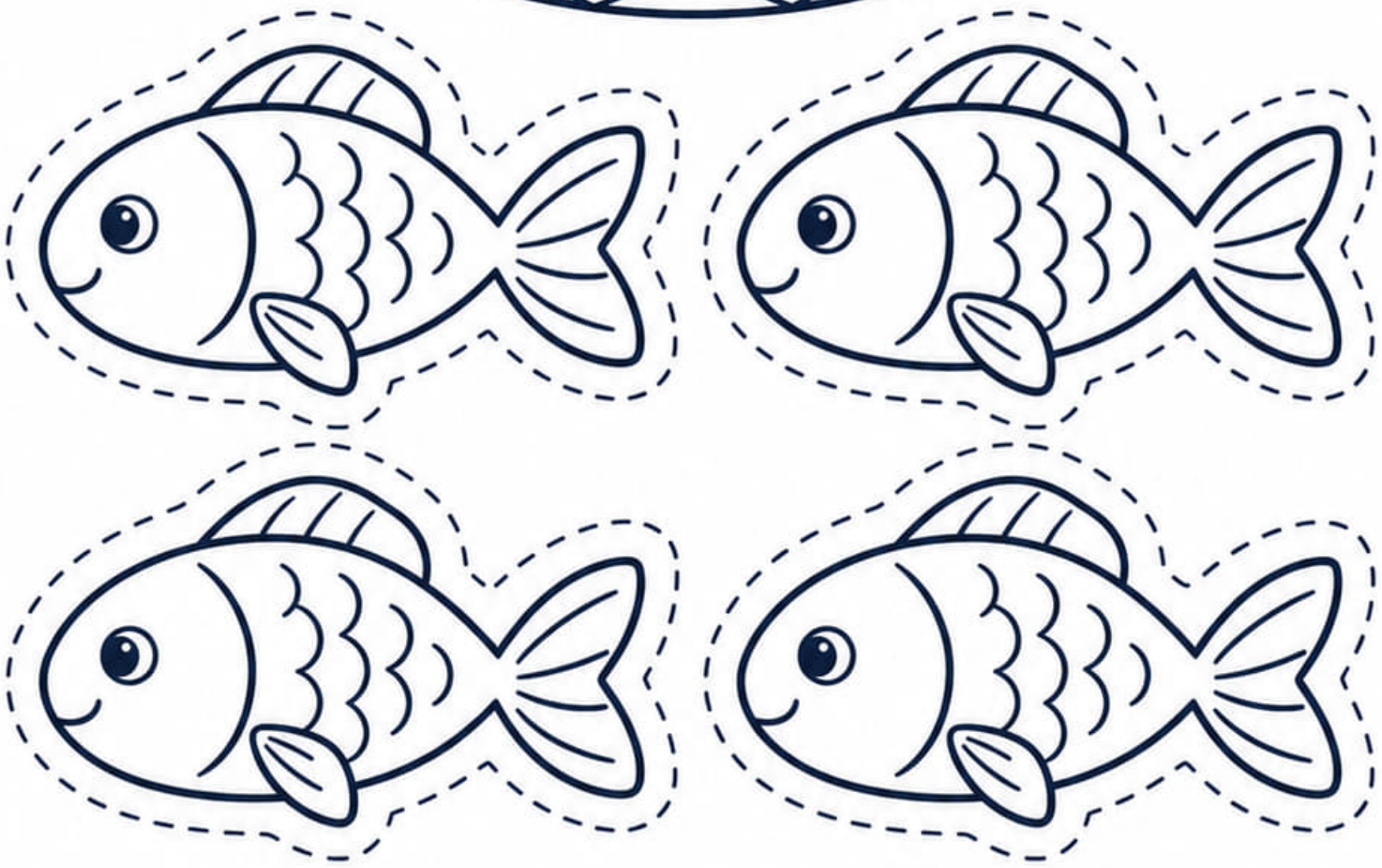

Wskazówka dla nauczyciela

Duże kształty i proste linie ułatwiają wycinanie. Dziecko obraca kartkę drugą ręką, a nie nożyczki. Ryby można pokolorować przed wycięciem.

Rybacy: takie same ryby

Znajdź dwie takie same ryby. Pokoloruj je tak samo.

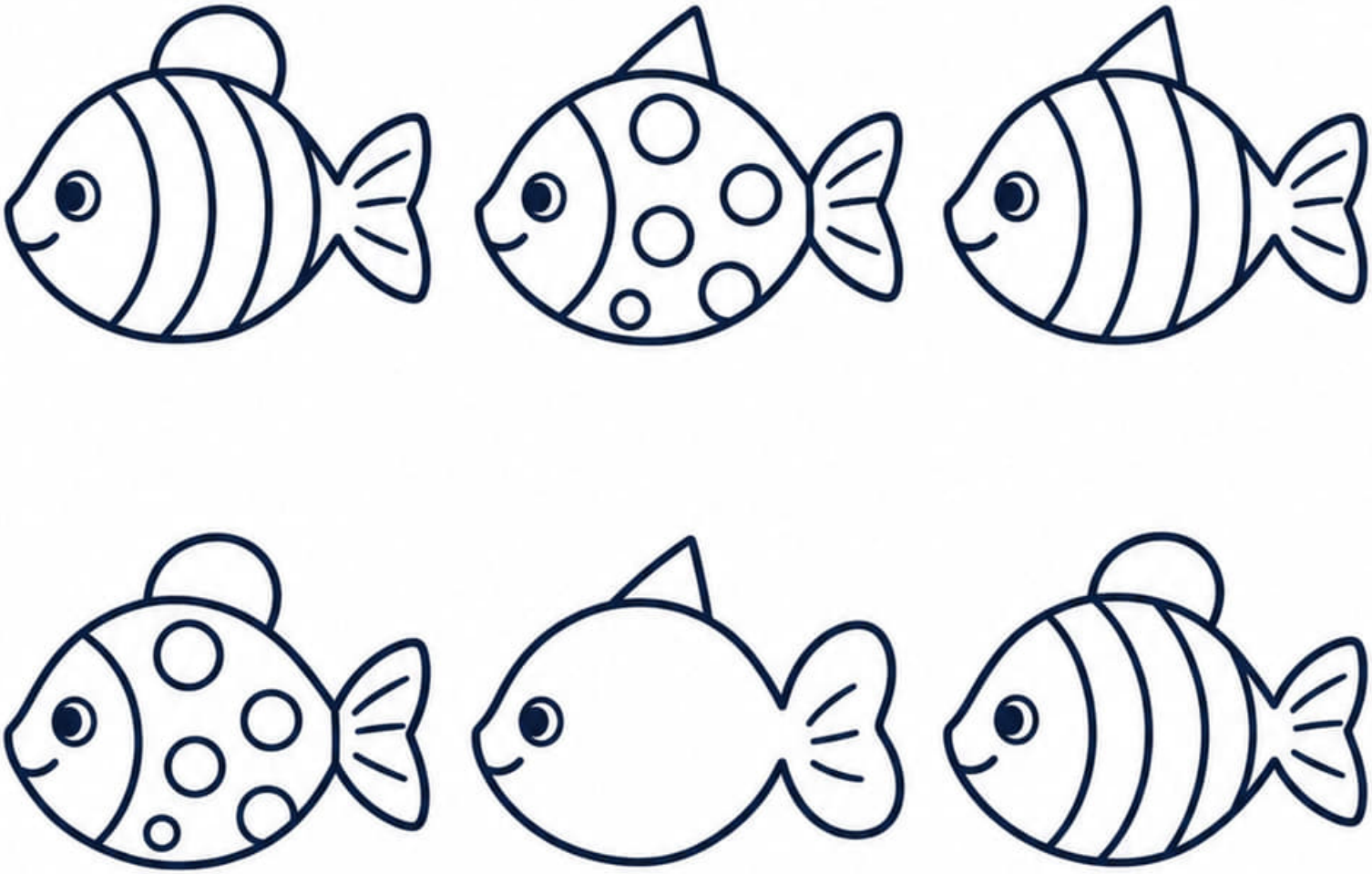

Wskazówka dla nauczyciela

Takie same są ryby w paski z okrągłą płetwą. Porównujcie po kolei: ogon, płetwę i wzór. Zasłaniaj kartką ryby, które już sprawdziliście.

Jezus ucisza burzę: duże fale i spokojna woda

Narysuj po śladzie duże fale, a potem spokojne, proste linie.





Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz, że Jezus uciszył wiatr i fale. Podczas rysowania prostej linii mówcie razem ciche „szszsz” – to także ćwiczenie oddechu.

Jezus ucisza burzę: burza i spokój

Który obrazek pokazuje burzę, a który spokój? Połącz.

burza

spokój









Wskazówka dla nauczyciela

Burza: piorun i wysokie fale. Spokój: słońce i śpiące dziecko. Zapytaj: „Co ci pomaga, gdy się boisz?".

Jezus ucisza burzę: łódka

Pokoloruj łódkę na brązowo, a żagiel na czerwono.

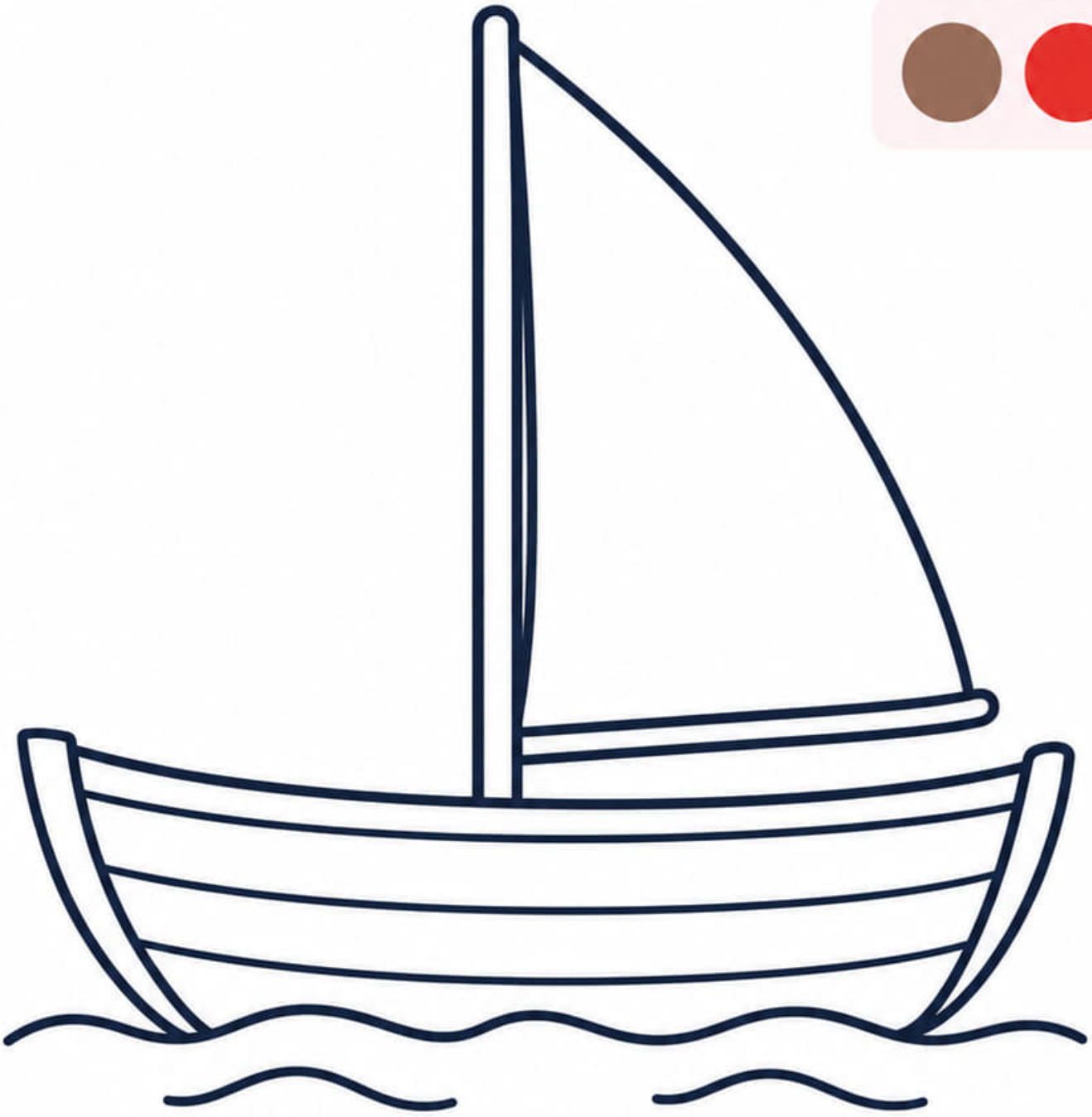

Wskazówka dla nauczyciela

Kolorujemy powoli i spokojnie. Możesz włączyć szum fal i powiedzieć: „Morze jest teraz spokojne, tak jak my”.

Pięć chlebów i dwie ryby: policz

Policz chleby i ryby w koszyku. Wpisz liczby.

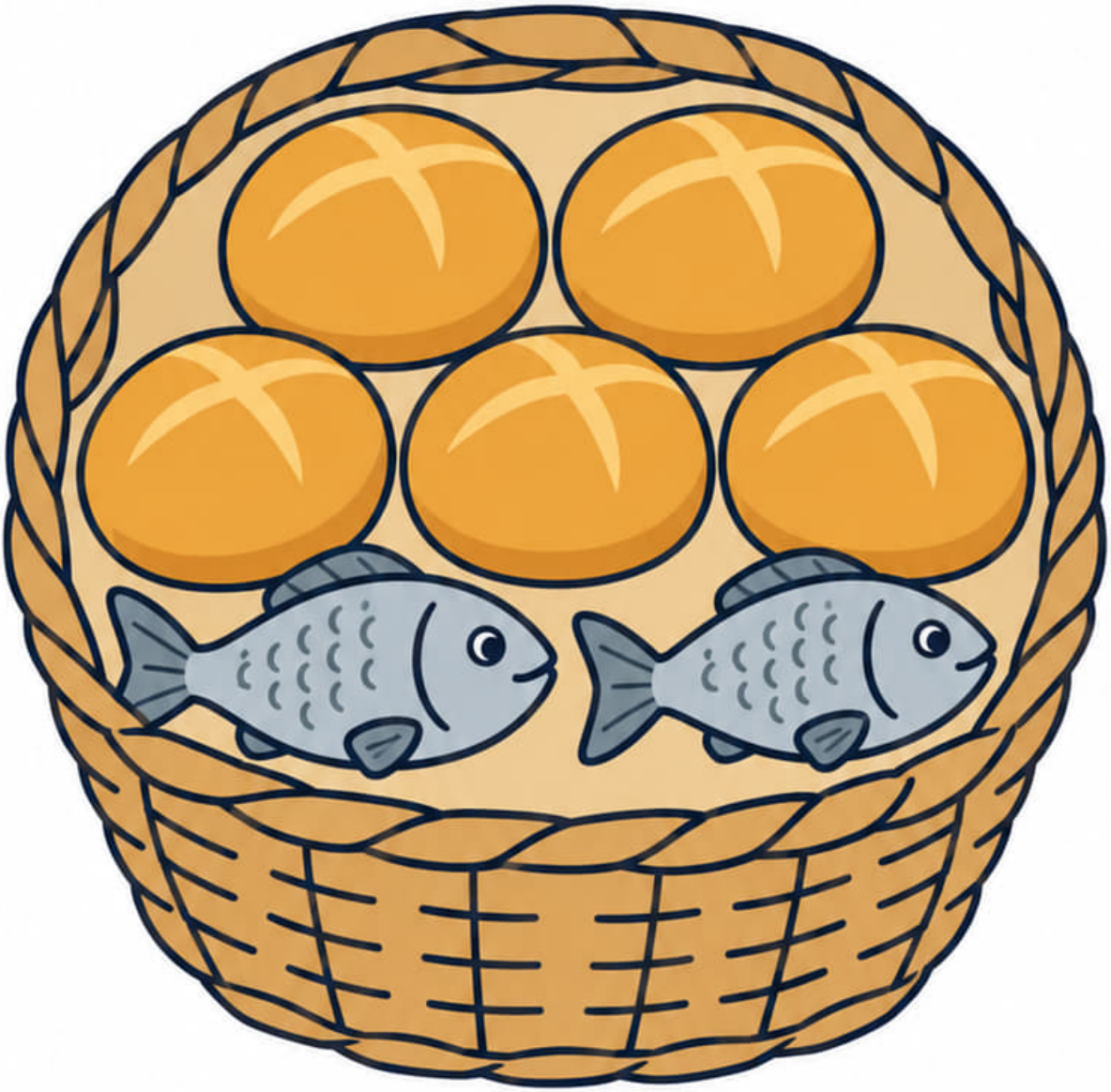

chleby ☐

•

ryby ☐

Wskazówka dla nauczyciela

Odpowiedź: 5 chlebów i 2 ryby. Zapytaj: „Czego jest więcej?”. Porozmawiajcie o dzieleniu się jedzeniem.

Pięć chlebów i dwie ryby: dzielimy się

Połącz każde dziecko z jednym chlebem.

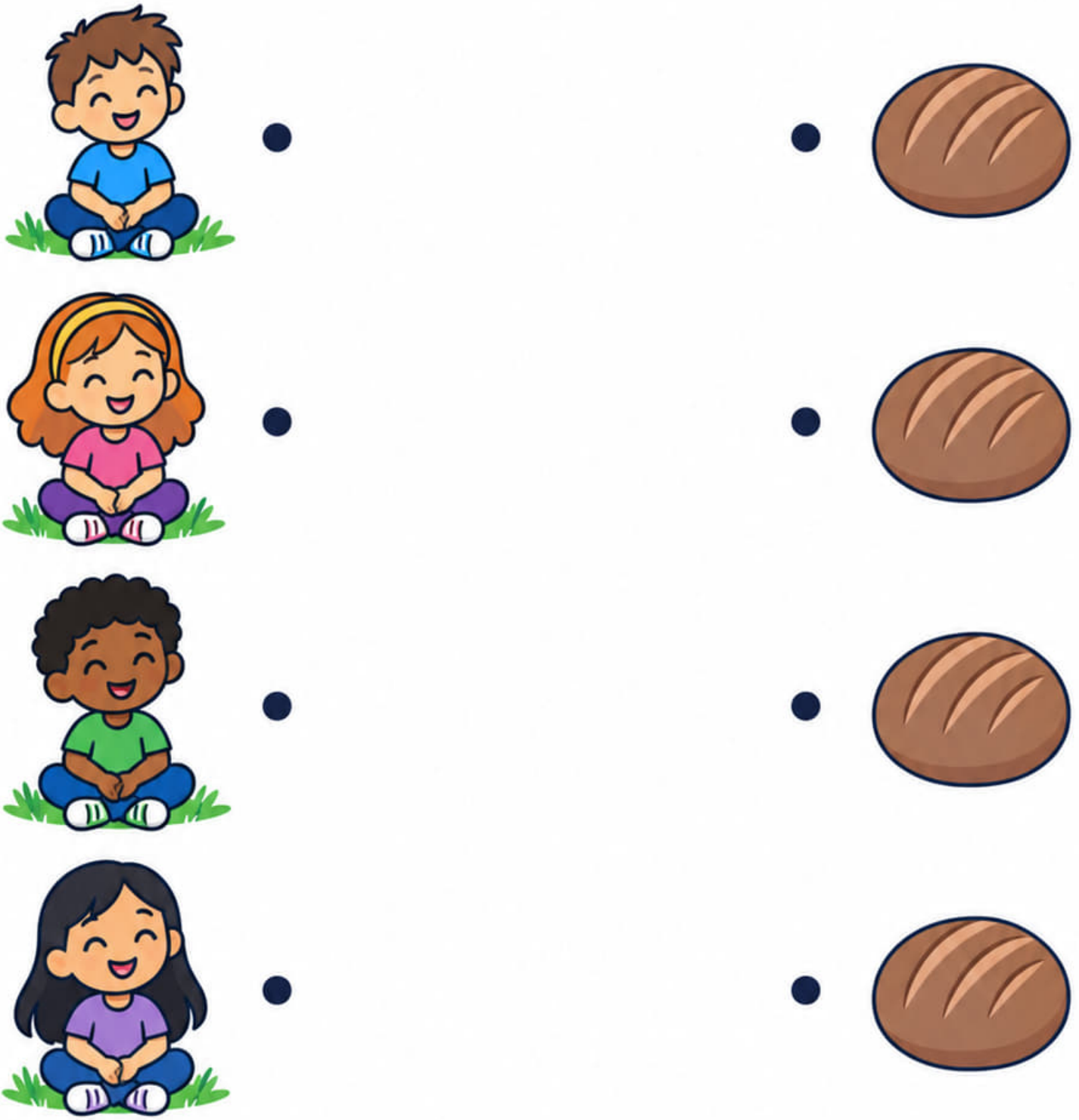

Wskazówka dla nauczyciela

Jedno dziecko – jeden chleb. To ćwiczenie przyporządkowania jeden do jednego. Możecie je powtórzyć z prawdziwymi kubkami i klockami.

Pięć chlebów i dwie ryby: koszyk

Pokoloruj koszyk z jedzeniem.



Wskazówka dla nauczyciela

Zapytaj: „Czym możesz podzielić się z kolegą?”. Na koniec możecie zrobić klasowy „koszyk dzielenia się” z rysunkami dzieci.

Jezus błogosławi dzieci

Pokoloruj obrazek. Jezus przytula dzieci.



Wskazówka dla nauczyciela

Powiedz: „Każde dziecko jest ważne". Zapytaj, kto przytula dziecko, gdy jest smutne. Dziecko może dorysować siebie obok.

Jezus błogosławi dzieci: serduszka

Narysuj serduszka po śladzie.

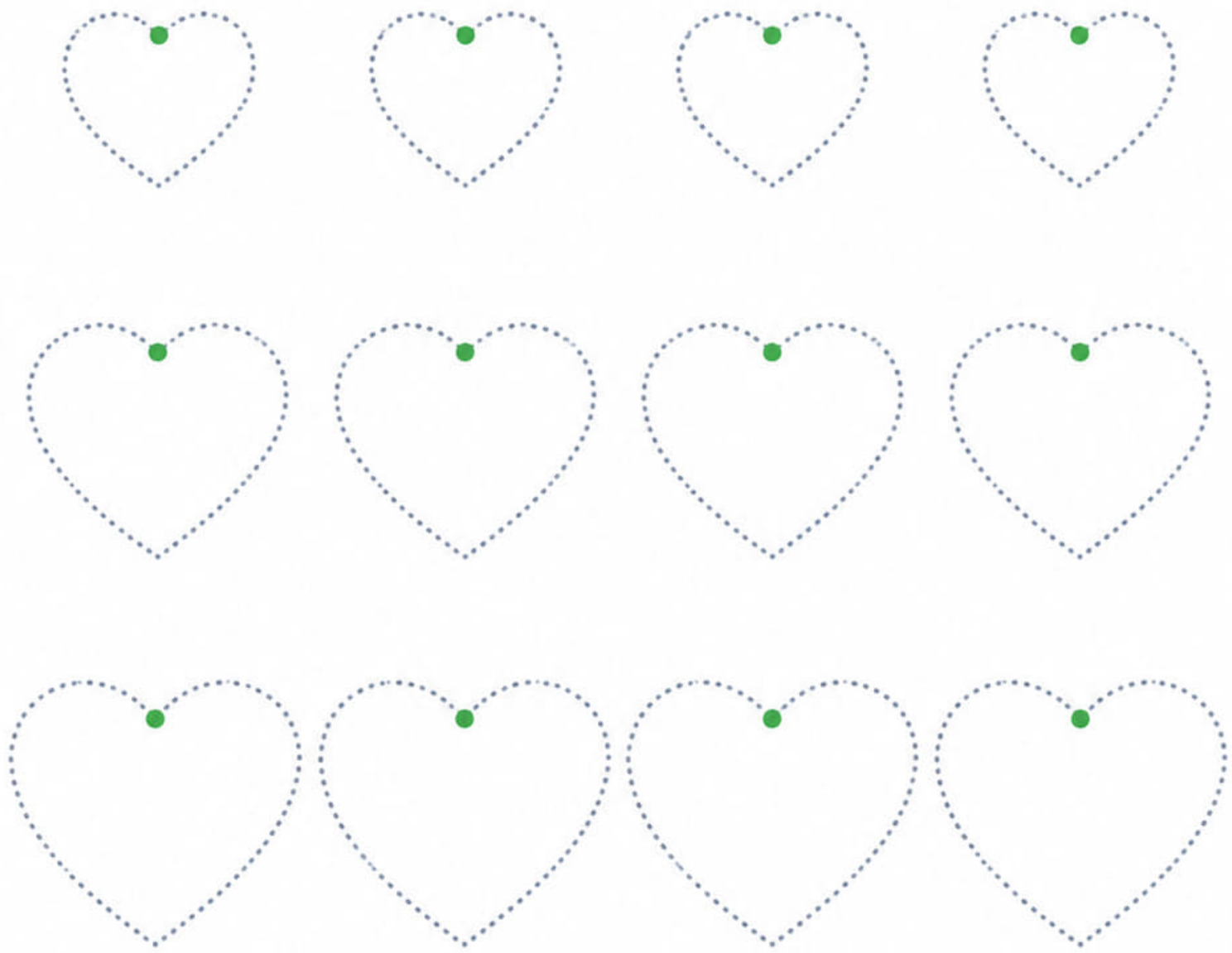

Wskazówka dla nauczyciela

Serduszko rysujemy od góry: łuk w lewo i w dół, potem łuk w prawo i w dół. Na koniec dziecko może pokolorować jedno serduszko dla kogoś bliskiego.

Jezus błogosławi dzieci: ile dzieci?

Policz dzieci w każdym okienku. Otocz kółkiem okienko, w którym jest najwięcej dzieci.







Wskazówka dla nauczyciela

Odpowiedzi: 2, 4, 3. Najwięcej dzieci jest w drugim okienku. Utrudnienie: zapytaj, ile dzieci jest razem (9).

Dobry Samarytanin: kto pomaga?

Otocz kółkiem obrazki, na których ktoś pomaga.









Wskazówka dla nauczyciela

Pomagają dzieci z obrazków 1, 2 i 4. Przy obrazku 3 zapytaj: „Co ten chłopiec powinien zrobić?”. Opowiedz o Samarytaninie, który pomógł rannemu.

Dobry Samarytanin: co pomaga?

Połącz kłopot z pomocą.







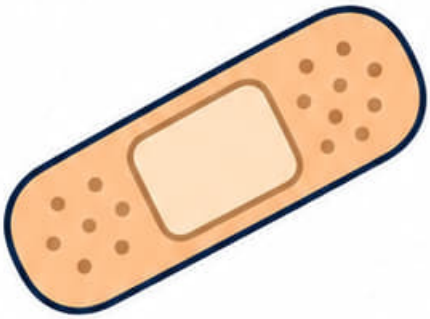





Wskazówka dla nauczyciela

Kolano – plaster, zimno – szalik, pies – woda. Zapytaj: „Jak możesz pomóc koledze w klasie?”.

Dobry Samarytanin: droga do gospody

Poprowadź osiołka drogą do gospody.





Wskazówka dla nauczyciela

Rysujcie jedną długą linię bez odrywania kredki. Opowiedz, że Samarytanin zawiózł rannego do gospody, gdzie się nim zaopiekowano.

Zagubiona owieczka: znajdź owieczkę

Znajdź w krzakach zagubioną owieczkę. Otocz ją kółkiem.

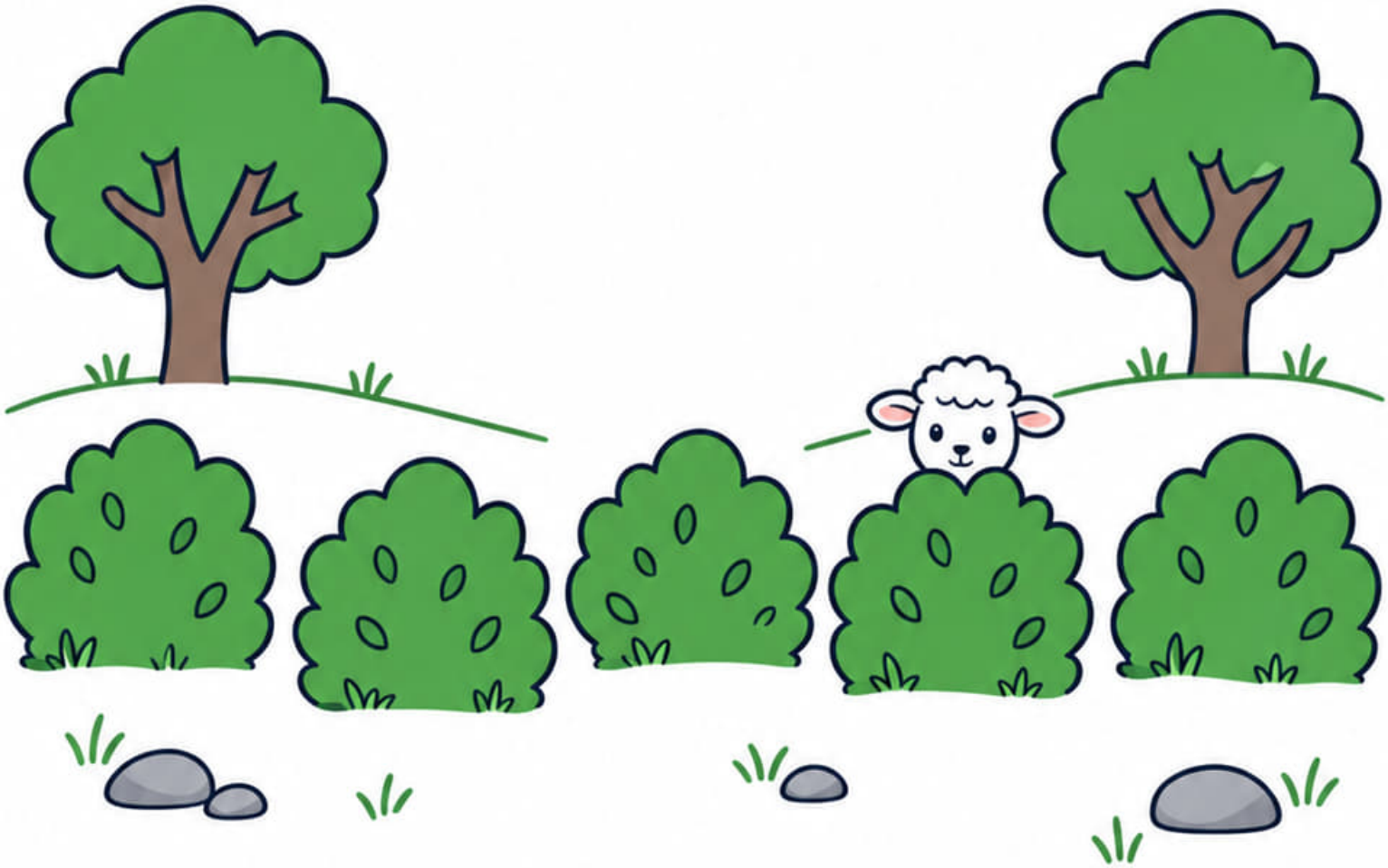

Wskazówka dla nauczyciela

Gdy dziecko znajdzie owieczkę, zapytaj, jak czuł się pasterz, gdy ją odnalazł. Powiedz: „Każdy jest ważny – nawet jeden".

Zagubiona owieczka: labirynt

Pomóż pasterzowi dojść do owieczki. Narysuj drogę w labiryncie.

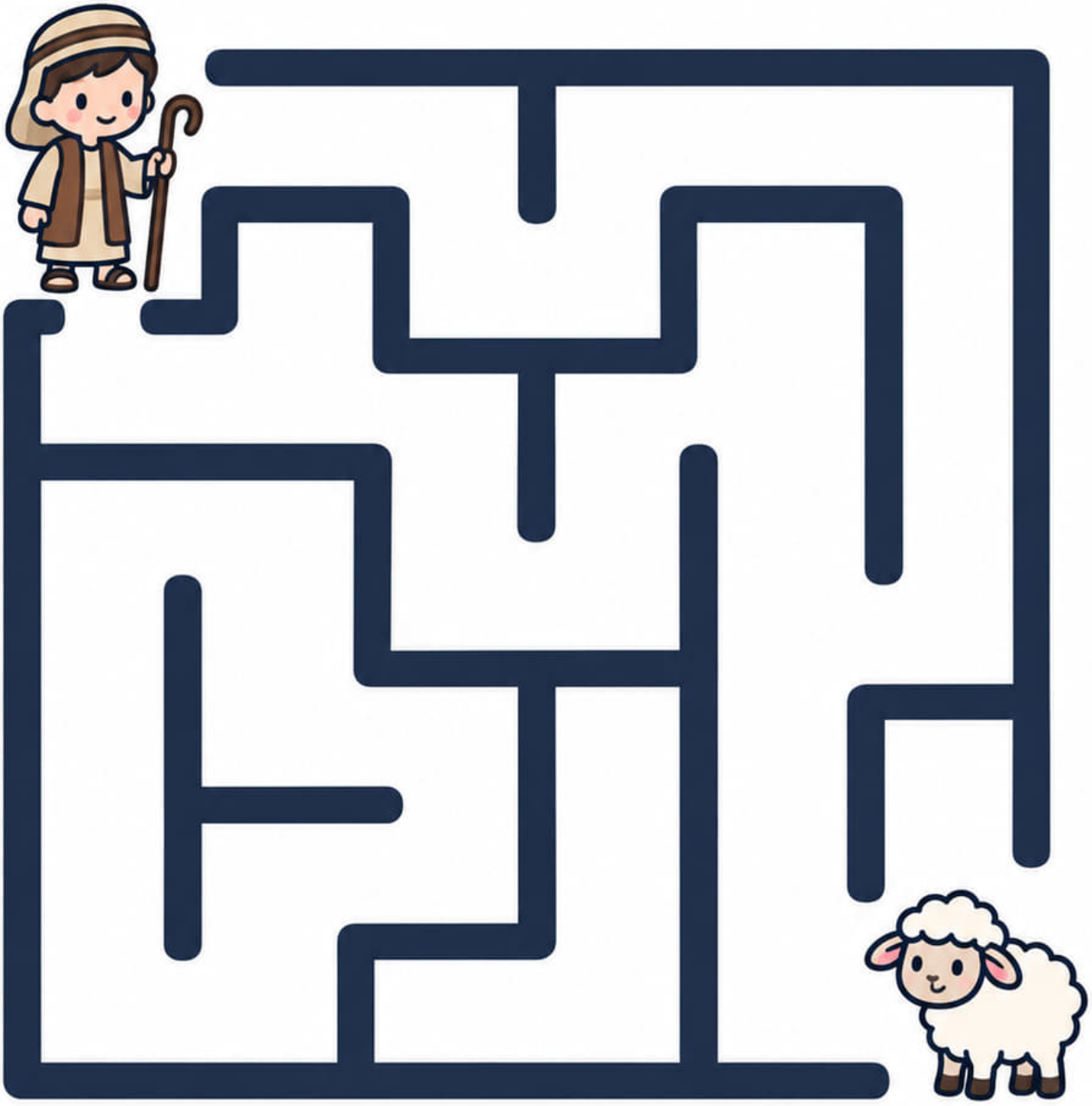

Wskazówka dla nauczyciela

Zanim dziecko narysuje linię, niech przejdzie labirynt palcem. Jeśli wejdzie w ślepy zaułek, powiedz spokojnie: „Wracamy i szukamy innej drogi".

Zagubiona owieczka: dziewięć i jedna

Policz owieczki w zagrodzie i poza zagrodą. Wpisz liczby.

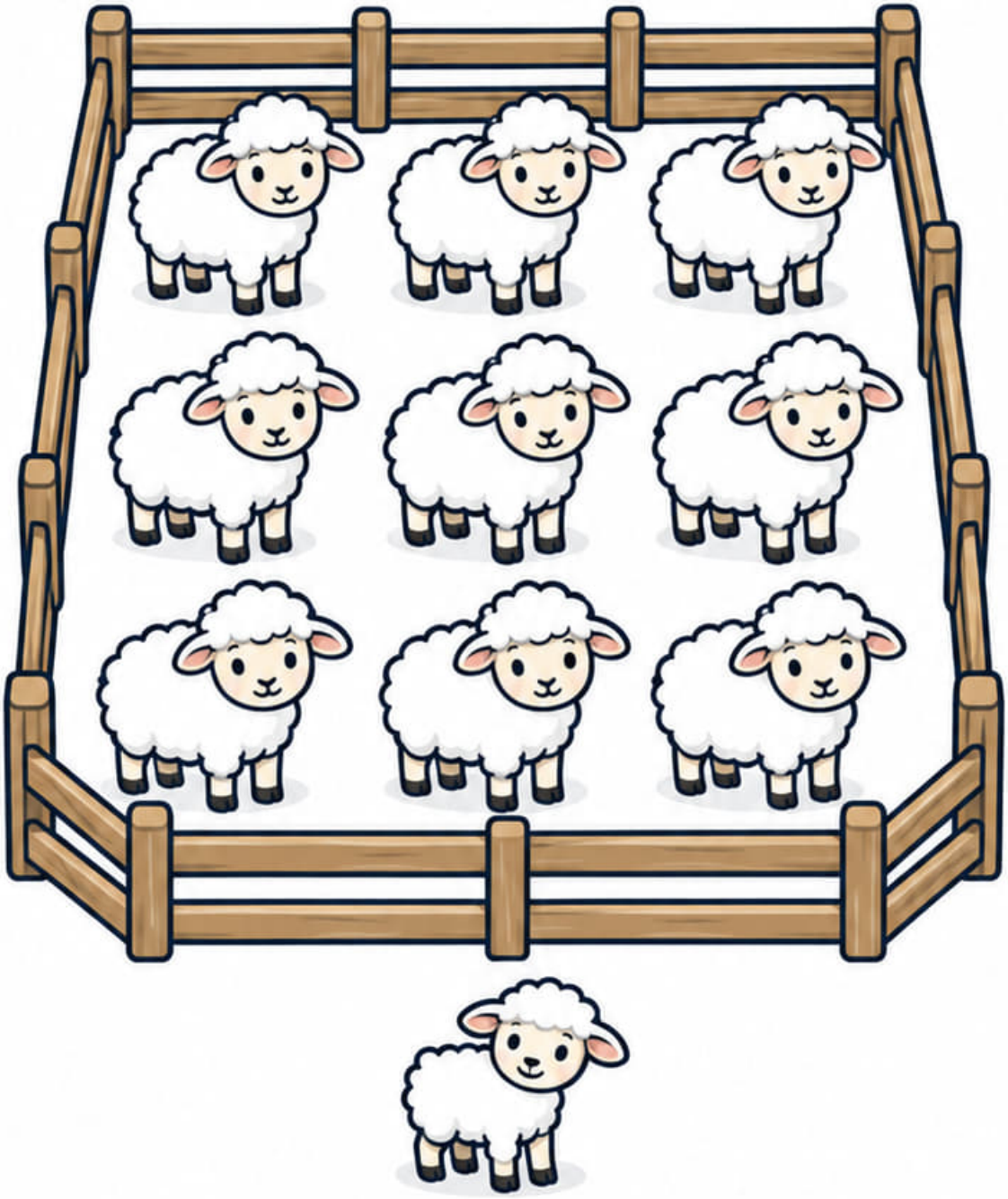

w zagrodzie

poza zagrodą

Wskazówka dla nauczyciela

W zagrodzie jest 9 owieczek, poza zagrodą 1. W historii było ich aż sto. Możecie zrobić 10 owieczek z wacików i bawić się w szukanie.

Zacheusz na drzewie: w górę i w dół

Narysuj po śladzie drogę Zacheusza na drzewo i z powrotem na dół.



Wskazówka dla nauczyciela

Mów: „W górę – w dół". Opowiedz, że Zacheusz był niski i wszedł na drzewo, żeby zobaczyć Jezusa.

Zacheusz: niski i wysoki

Otocz kółkiem najniższą osobę. Pokoloruj najwyższą osobę.

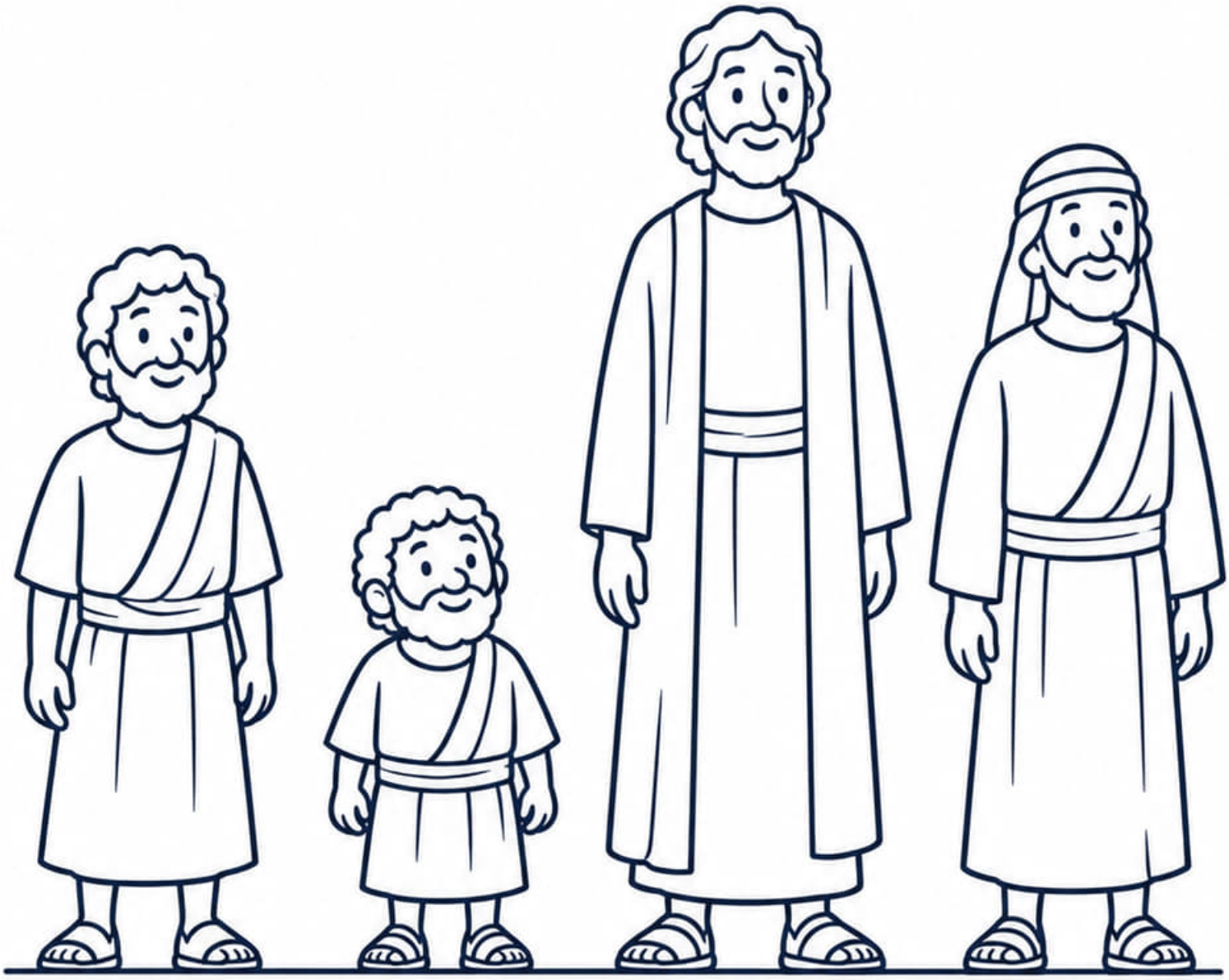

Wskazówka dla nauczyciela

Używaj słów „niski" i „wysoki". Możecie też ustawić się w klasie od najniższego do najwyższego.

Zacheusz: drzewo sykomory

Pokoloruj drzewo. Liście są zielone, a pień jest brązowy.

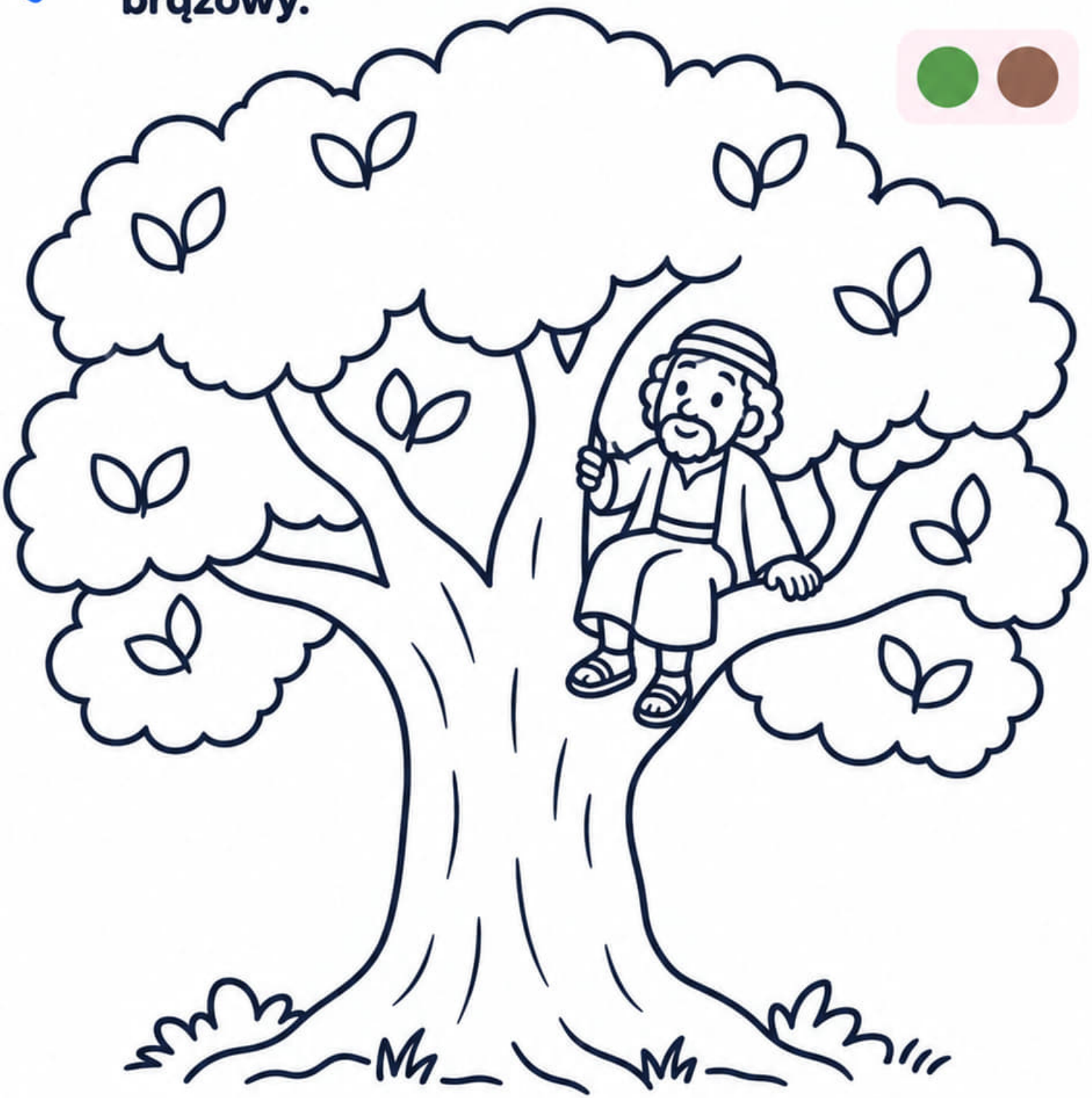

Wskazówka dla nauczyciela

Duże pole korony łatwiej pokolorować kredką ułożoną płasko. Zapytaj: „Czy lubisz wspinać się na drabinki?".

Wjazd do Jerozolimy: liście palmy

Pokoloruj liście palmy na zielono.



Wskazówka dla nauczyciela

Ludzie witali Jezusa, machając liśćmi palm. Po pokolorowaniu możecie wyciąć liście i pomachać nimi jak w Niedzielę Palmową.

Wjazd do Jerozolimy: osiołek

Połącz osiołka z jego cieniem.

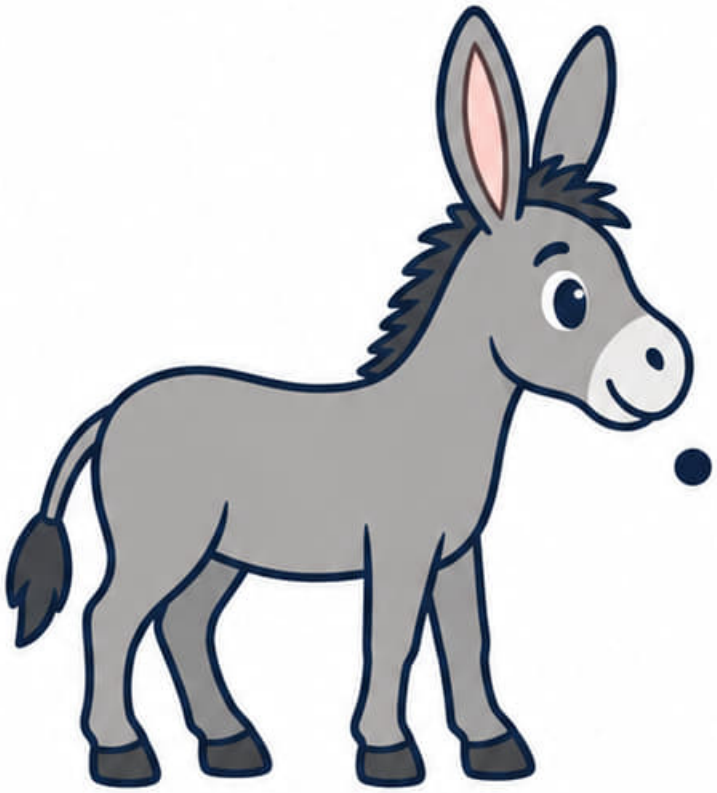

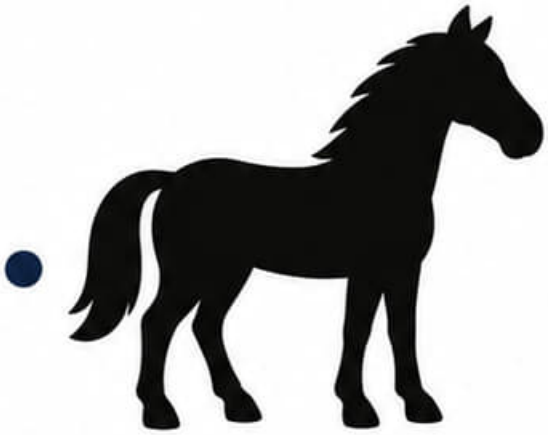

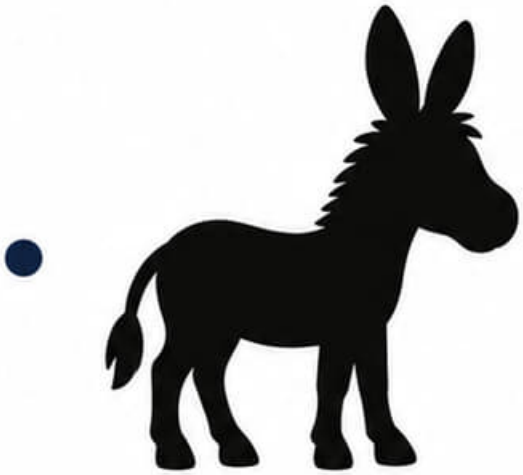

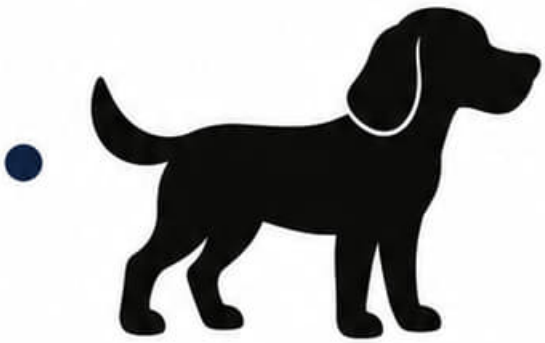

Wskazówka dla nauczyciela

Właściwy cień ma długie uszy. Porównajcie uszy, ogon i nogi. Opowiedz, że Jezus wjechał do miasta na osiołku.

Wjazd do Jerozolimy: droga do miasta

Narysuj po śladzie łuki – drogę osiołka do miasta.



Wskazówka dla nauczyciela

Łuki rysujemy jak mostki: w górę i w dół. Najpierw palcem w powietrzu, potem kredką.

Wielkanocny poranek: wschód słońca

Pokoloruj obrazek. Wschodzi słońce.



Wskazówka dla nauczyciela

Opowiedz łagodnie, że Jezus zmartwychwstał i że to wielka radość. Zapytaj, jakie kolory są dla dziecka radosne.

Wielkanocny poranek: tulipany

Znajdź 5 tulipanów. Otocz je kółkiem.



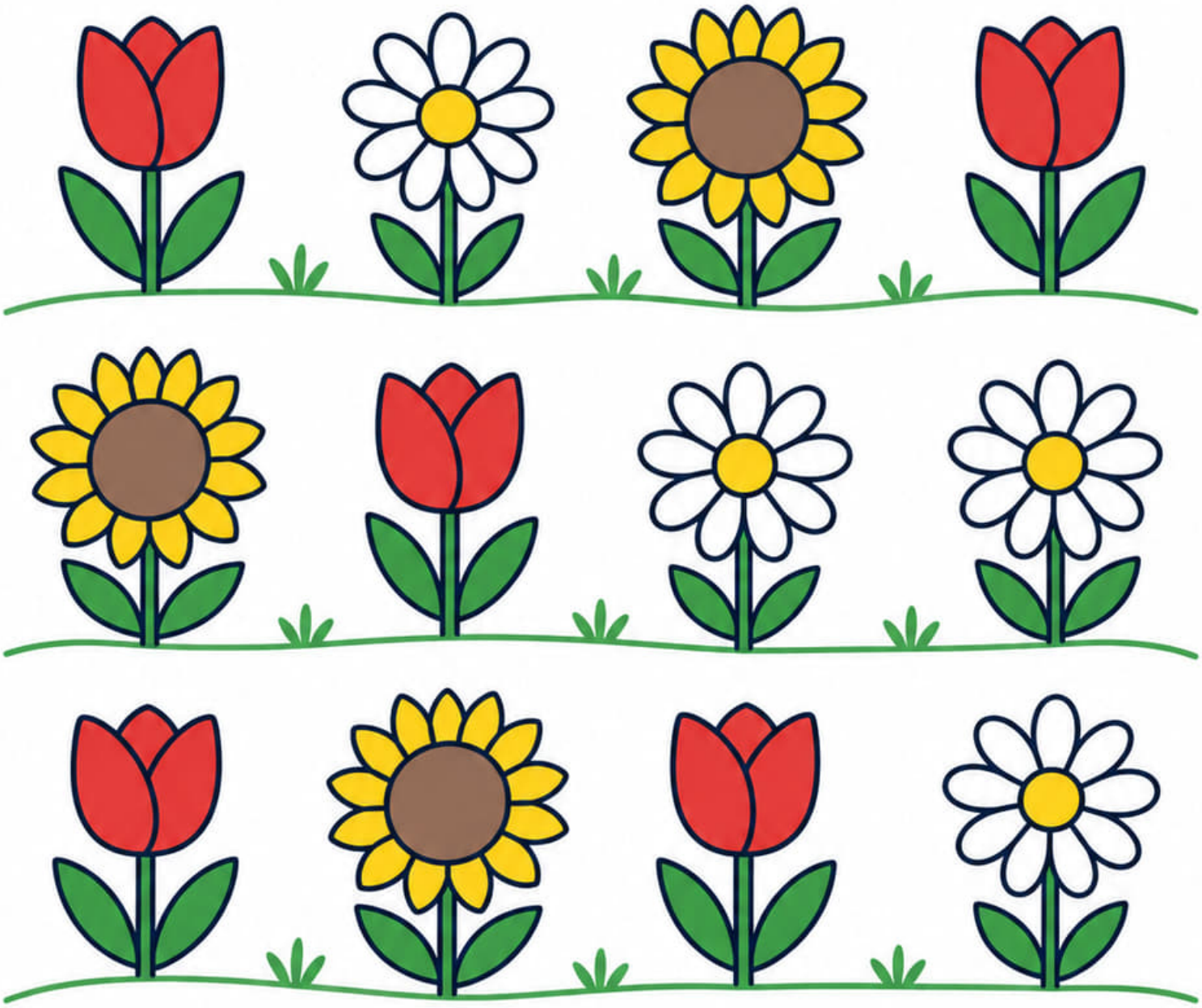

Wskazówka dla nauczyciela

Tulipany mają kształt kielicha. Pokaż wzór albo prawdziwy kwiat. Potem policzcie stokrotki (4).

Wielkanocny poranek: co było najpierw?

Ułóż obrazki po kolei. Wpisz do kratek 1, 2, 3.

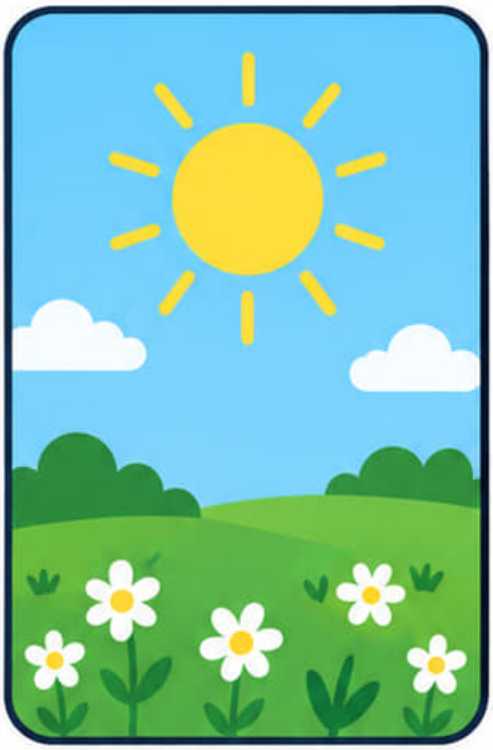



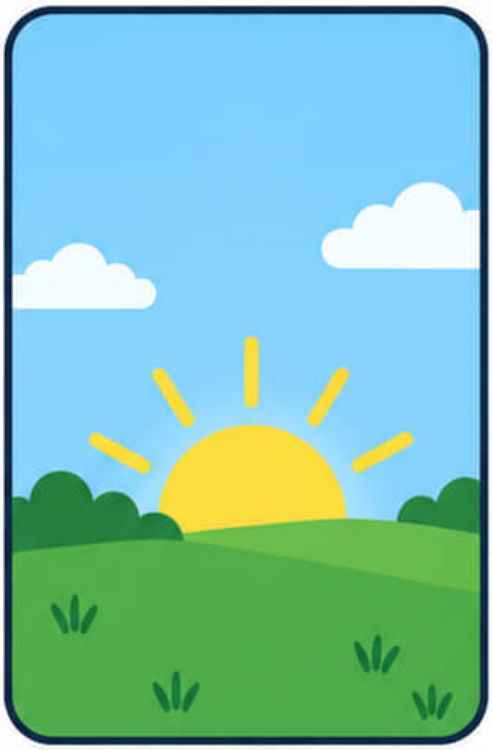

Wskazówka dla nauczyciela

Kolejność: noc (1), wschód słońca (2), dzień (3). Mów: „najpierw – potem – na końcu”.

Modlitwa „Ojcze nasz”: złożone ręce

Pokoloruj złożone ręce i serduszko.



Wskazówka dla nauczyciela

Modlitwa to rozmowa z Bogiem. Dziecko może powiedzieć, za co chce podziękować. Szanuj przekonania rodzin – kartę można pominąć.

Modlitwa „Ojcze nasz”: chleb powszedni

Co jemy na co dzień? Otocz kółkiem jedzenie.

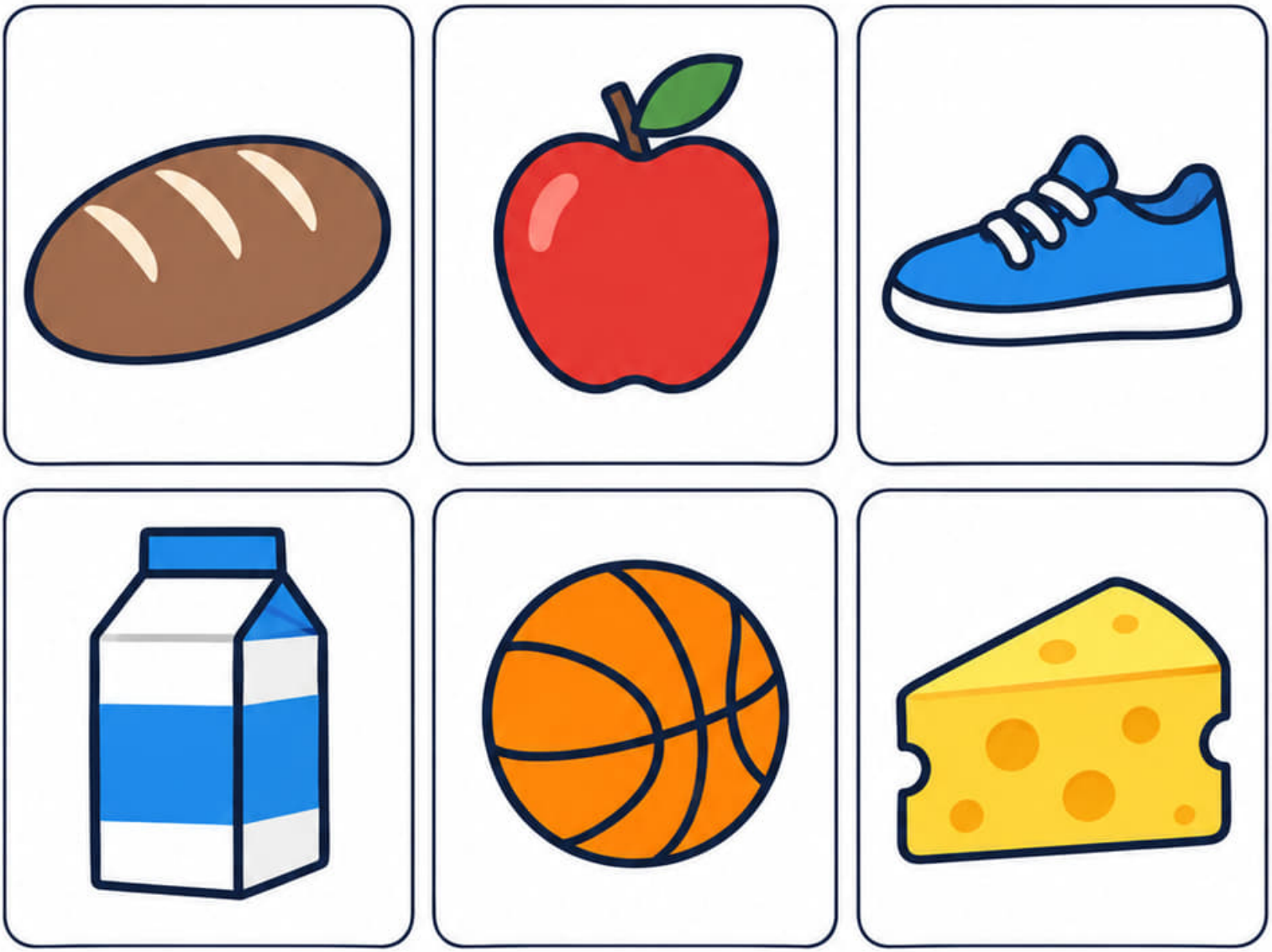

Wskazówka dla nauczyciela

Jedzenie to: chleb, jabłko, mleko i ser. W modlitwie prosimy o chleb powszedni. Zapytaj, co dziecko je na śniadanie.

Modlitwa „Ojcze nasz”: dziękuję

Za co dziękujesz? Połącz serduszko z obrazkami.















Wskazówka dla nauczyciela

Wszystkie obrazki pasują – nie ma złych odpowiedzi. Dziecko łączy te, za które samo chce podziękować. Zapytaj: „Dlaczego?”.

Moje ulubione historie: kto to jest?

Połącz każdą postać z jej historią.







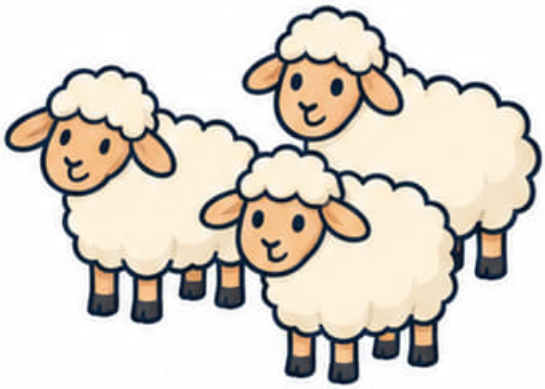





Wskazówka dla nauczyciela

Noe – arka, Jonasz – wielka ryba, Dawid – owce. Przypomnijcie sobie razem te historie. Zapytaj, którą lubi najbardziej.

Moje ulubione historie: co nie pasuje?

Otocz kółkiem obrazek, który nie pasuje do historii o arce.













Wskazówka dla nauczyciela

Nie pasuje samolot. Zapytaj: „Dlaczego?". Utrudnienie: dziecko opowiada historię Noego, pokazując kolejne obrazki.

Moje ulubione historie: moja historia

Narysuj swoją ulubioną historię. Pokoloruj ramkę.

Wskazówka dla nauczyciela

Dziecko, które nie lubi rysować, może przykleić obrazek wycięty z innej karty. Zapytaj, dlaczego właśnie ta historia jest jego ulubioną.

MODUŁ

2 Pozytywna edukacja

Karty 091–180 • emocje, zasady, przyjaźń i spokój



Radość: radosna buzia

To jest radość. Pokoloruj radosną buzię na żółto.





Wskazówka dla nauczyciela

Pokaż przed lustrem radosną minę i poproś dziecko, aby ją powtórzyło. Nazywaj emocję: „Uśmiechasz się – czujesz radość”.

Radość: co mnie cieszy?

Co cię cieszy? Otocz kółkiem swoje ulubione obrazki.



Wskazówka dla nauczyciela

Tu nie ma złych odpowiedzi. Każde dziecko cieszy się z czegoś innego. Zapytaj o jeden wybrany obrazek: „Dlaczego to cię cieszy?“.

Radość: dorysuj uśmiech

Dorysuj uśmiech każdej buzi.



Wskazówka dla nauczyciela

Uśmiech to łuk w kształcie miseczki. Pokaż go najpierw palcem na swojej twarzy. Na koniec poproś, aby dziecko uśmiechnęło się jak buzie.

Smutek: smutna buzia

To jest smutek. Znajdź wszystkie smutne buzie i otocz je kółkiem.

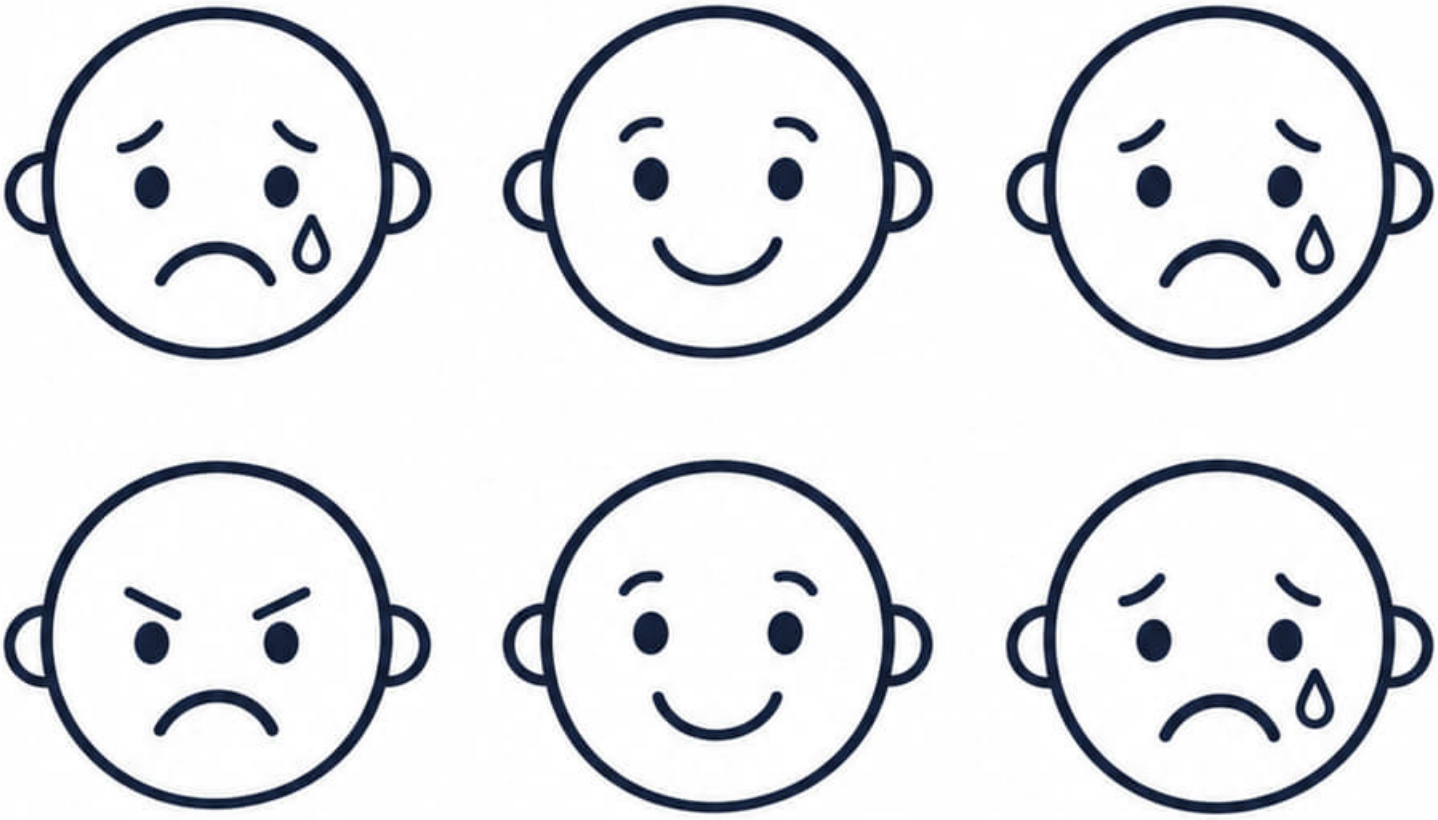

Wskazówka dla nauczyciela

Smutne są trzy buzie. Zwróć uwagę dziecka na opuszczone kąciki ust i łzę. Powiedz: „Każdy czasem bywa smutny. To normalne".

Smutek: kiedy jest smutno?

Na których obrazkach dziecku jest smutno? Otocz kółkiem.









Wskazówka dla nauczyciela

Smutno jest na obrazkach 1 i 2. Zapytaj: „Co się stało? Jak można pomóc?". Dziecko może pokazać smutną minę zamiast mówić.

Smutek: co pomaga, gdy jest smutno?

Co pomaga, gdy jest smutno? Połącz dziecko z dobrymi sposobami.











Wskazówka dla nauczyciela

Pomagają: przytulenie, ulubiona przytulanka i rozmowa z dorosłym. Trzaskanie drzwiami nie pomaga. Ustalcie razem jeden sposób, z którego dziecko może korzystać w klasie.

Złość: zła buzia

To jest złość. Narysuj po śladzie brwi i usta. Pokoloruj buzię na czerwono.

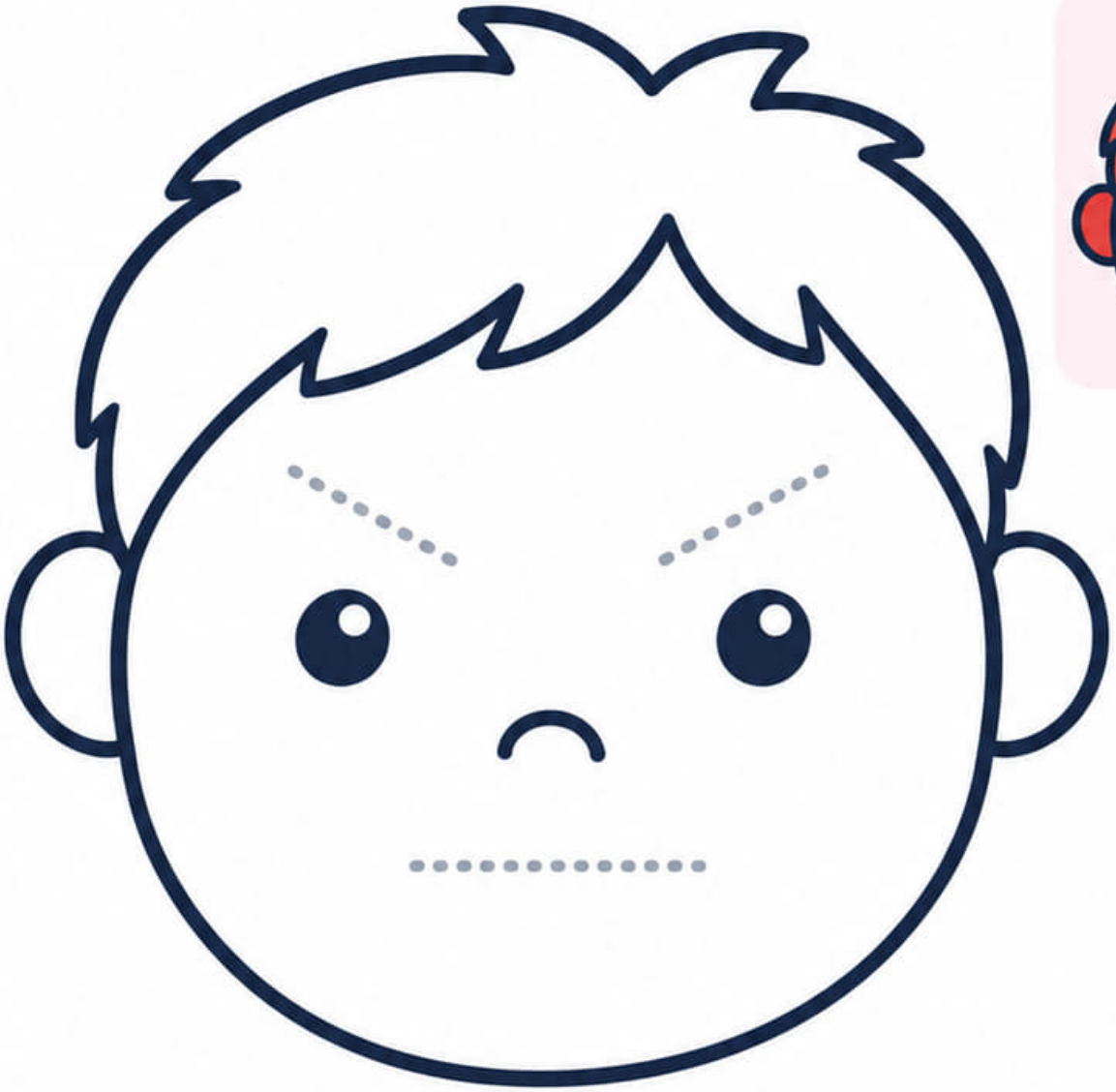

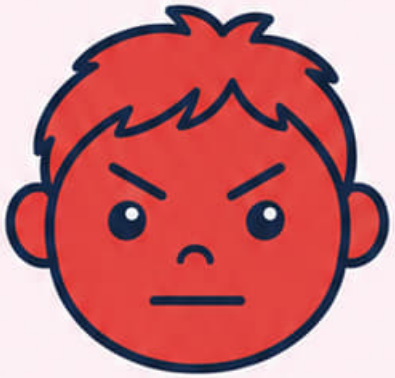

Wskazówka dla nauczyciela

Pokaż złą minę i nazwij ją: „Tak wygląda złość". Powiedz: „Złość jest w porządku, ale nie wolno nikogo krzywdzić".

Złość: co może złościć?

Co może wywołać złość? Otocz kółkiem te obrazki.









Wskazówka dla nauczyciela

Złość mogą wywołać sytuacje z obrazków 1 i 2. Zapytaj: „Co cię złości?”. Zapisz odpowiedź dziecka na odwrocie karty – przyda się do planu spokoju.

Złość: co robię ze złością?

Pokoloruj na zielono ramki z dobrymi sposobami na złość.



Wskazówka dla nauczyciela

Dobre sposoby: głęboki oddech, ściskanie piłeczki, rozmowa z dorosłym.
Ćwiczcie je, gdy dziecko jest spokojne – wtedy łatwiej sięgnie po nie w trudnej chwili.

Strach: przestraszona buzia

Kto się boi? Znajdź przestraszoną buzię i pokoloruj ją.



Wskazówka dla nauczyciela

Przestraszona jest buzia numer 2: *szeroko* otwarte oczy i ręce przy twarzy. Pokażcie tę minę razem. Powiedz: „Gdy się boję, mogę poprosić o pomoc".

Strach: czego się boimy?

Czego ty się boisz? Otocz kółkiem.



Wskazówka dla nauczyciela

Nie ma złych odpowiedzi. Dzieci ze spektrum autyzmu często boją się głośnych dźwięków, np. odkurzacza. Zapamiętaj, co dziecko zaznaczyło, i uprzedzaj je o takich sytuacjach.

Strach: kto mi pomoże?

Kto może ci pomóc, gdy się boisz? Otocz kółkiem.

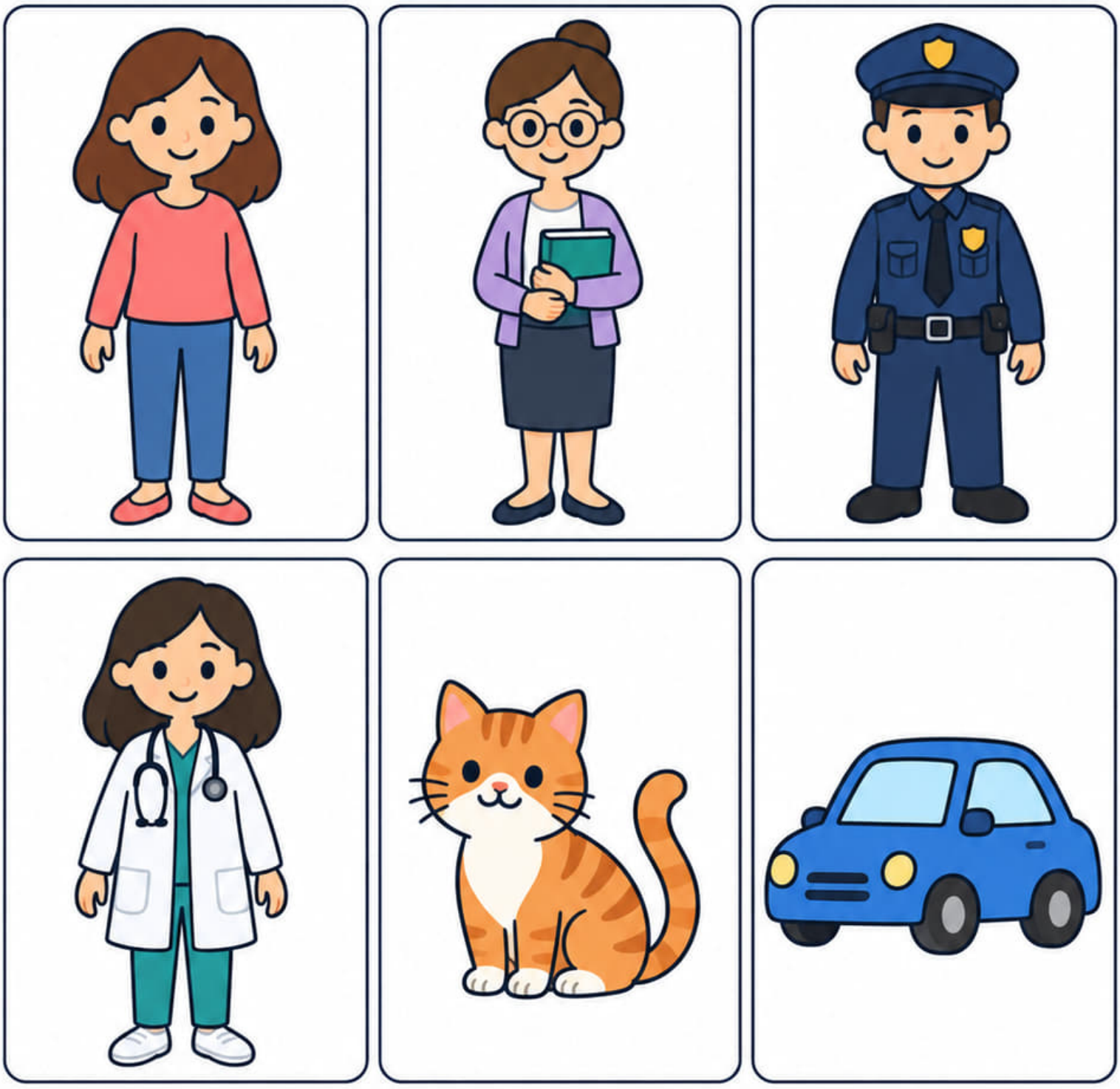

Wskazówka dla nauczyciela

Pomóc mogą: mama, pani w szkole, policjant i lekarka. Kot i samochód nie pomogą. Ćwiczcie prośbę: „Boję się. Pomóż mi".

Zaskoczenie: zdziwiona buzia

To jest zaskoczenie. Narysuj po śladzie brwi i usta „o". Pokoloruj buzię.



Wskazówka dla nauczyciela

Zróbcie razem minę „ooo!" i podnieście brwi. Schowaj zabawkę pod chustką i odkryj ją nagle – to dobra okazja, by nazwać zaskoczenie.

Zaskoczenie: niespodzianka!

Co jest w pudełku? Narysuj niespodziankę.

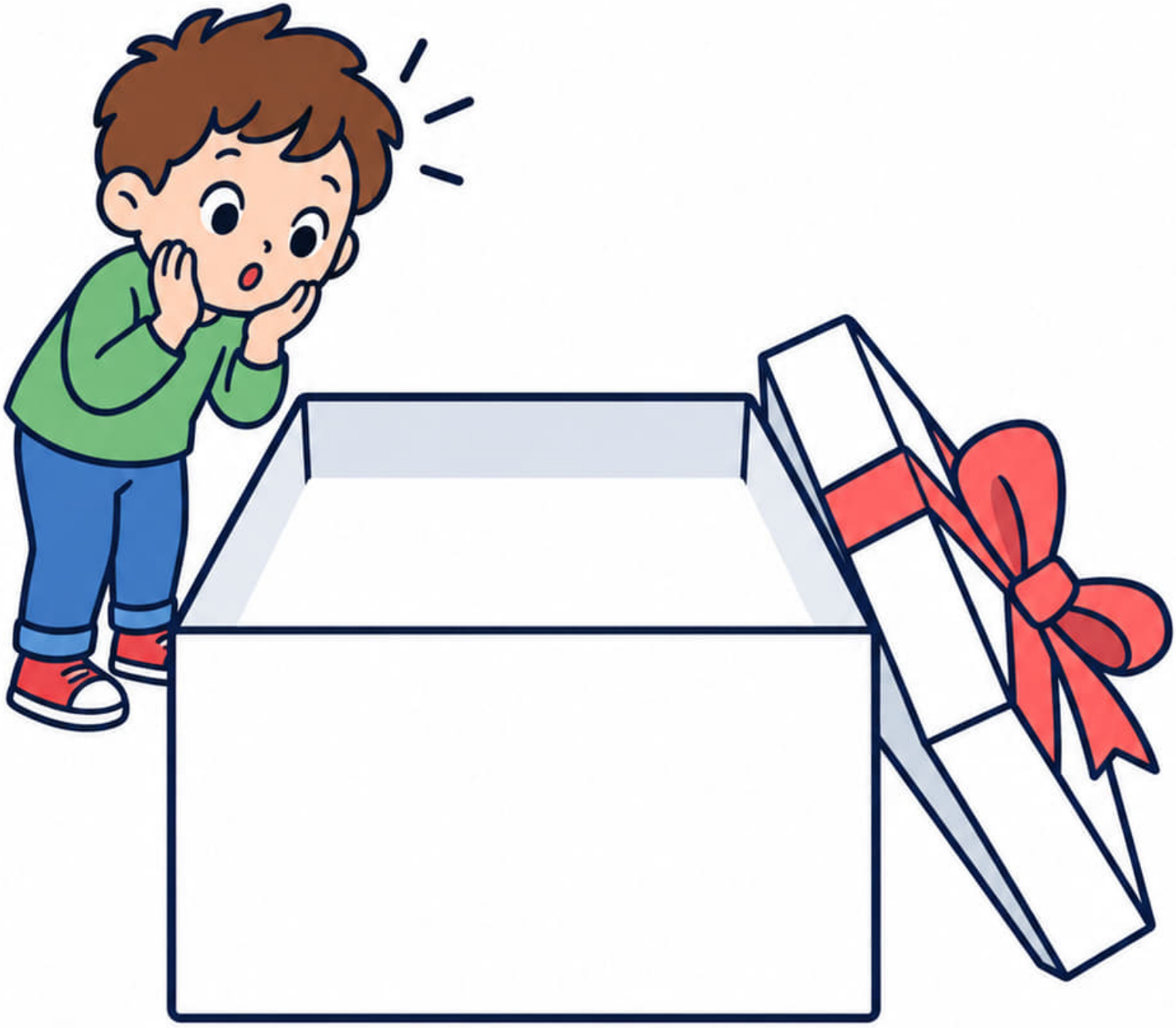

Wskazówka dla nauczyciela

Zapytaj: „Co by cię zaskoczyło?". Dziecko, które nie lubi rysować, może wkleić obrazek z gazetki. Przypomnij, że niespodzianka może cieszyć, ale czasem też trochę niepokoić.

Zaskoczenie: co nas zaskakuje?

Jak czuje się dziecko? Połącz obrazek z buzią.









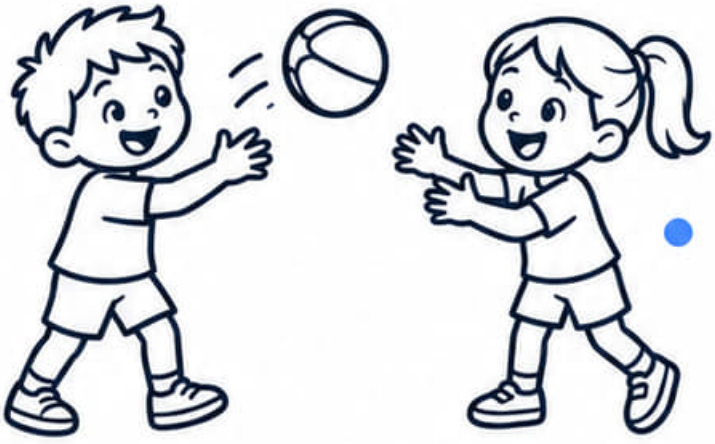



Wskazówka dla nauczyciela

Pajacyk z pudełka – zaskoczenie, upadłe lody – smutek, gra w piłkę – radość. Zapytaj: „Co cię ostatnio zaskoczyło?".

Spokój: spokojna buzia

To jest spokój. Pokoloruj spokojną buzię na niebiesko.





Wskazówka dla nauczyciela

Podczas kolorowania mówcie cicho i oddychajcie powoli. Powiedz: „Jestem spokojny. Moje ciało odpoczywa".

Spokój: spokojne miejsca

Gdzie jest spokojnie i cicho? Otocz kółkiem.



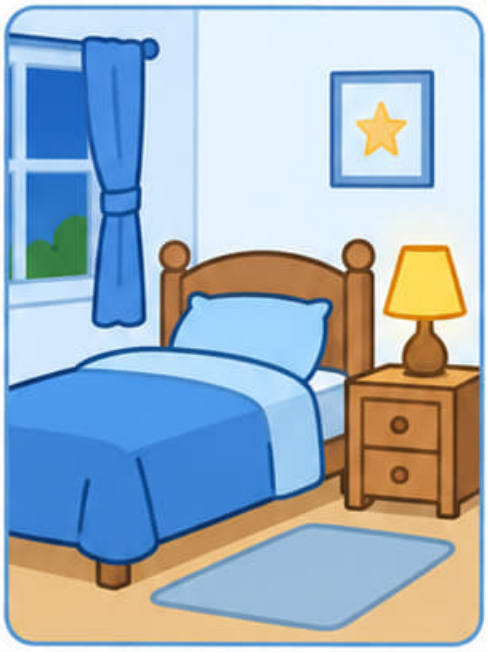









Wskazówka dla nauczyciela

Spokojne miejsca to: biblioteka, sypialnia i park. Zapytaj, gdzie dziecko czuje się najlepiej. Dla wielu dzieci ze spektrum autyzmu głośne miejsca są męczące.

Spokój: koloruję powoli

Koloruj powoli fale. Przy każdej fali zrób jeden spokojny oddech.

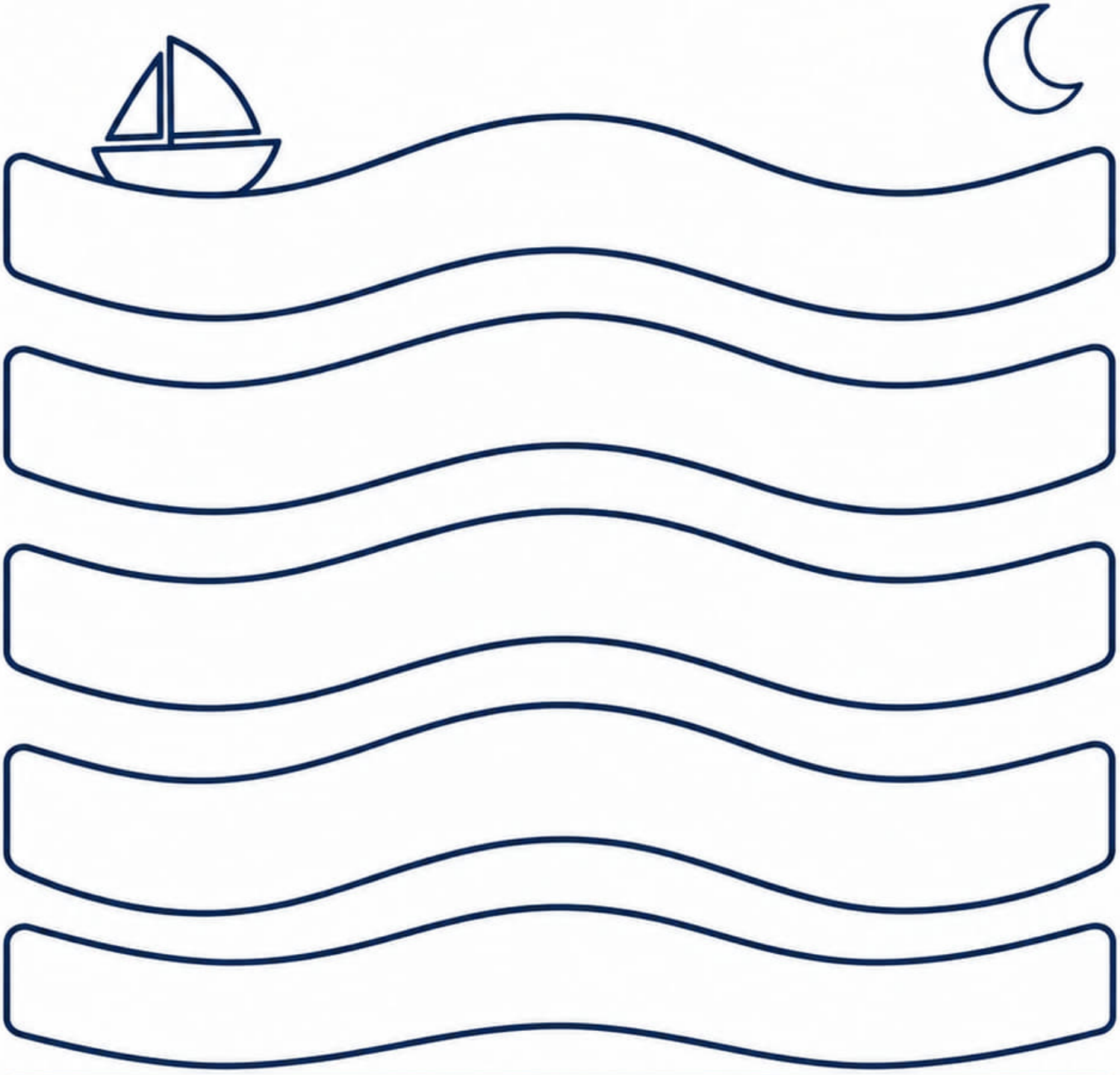

Wskazówka dla nauczyciela

To karta wyciszająca – nie ma tu dobrych ani złych kolorów. Możesz puścić cichą muzykę. Jeśli dziecko się spieszy, koloruj razem z nim w wolnym tempie.

Jak się dziś czuję? – wybieram buzię

Jak się dziś czujesz? Otocz kółkiem jedną buzię.



radość spokój smutek złość strach

Dziś czuję _____,

bo _____.

_____

Wskazówka dla nauczyciela

Kartę warto włożyć do koszulki i używać codziennie rano. Dziecko, które nie pisze, może narysować przyczynę albo tylko wskazać buzię.

Jak się dziś czuję? – termometr emocji

Pokoloruj termometr do miejsca, które pokazuje, jak się czujesz.

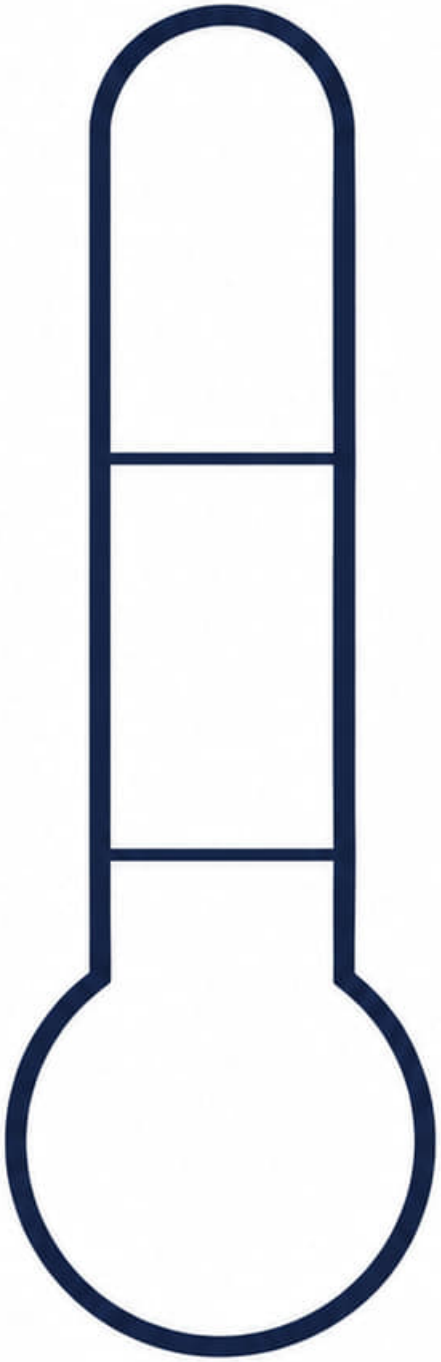



bardzo zły



niespokojny



spokojny

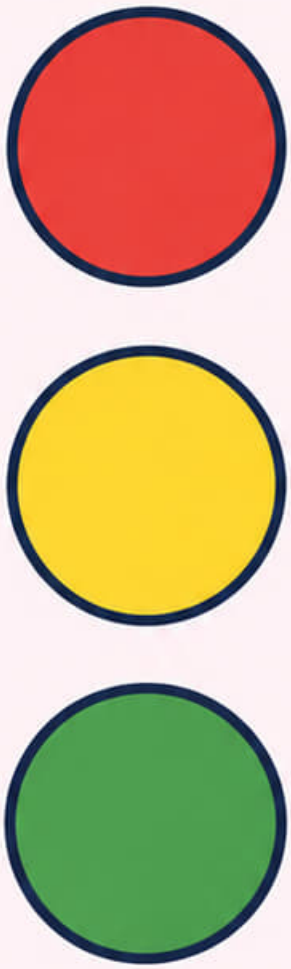

Wskazówka dla nauczyciela

Dół – zielony, środek – żółty, góra – czerwony. Gdy dziecko jest w czerwonym polu, najpierw pomóż mu się uspokoić, a dopiero potem rozmawiajcie.

Jak się dziś czuję? – rysuję swoją minę

Narysuj swoją buzię. Pokaż, jak się dziś czujesz.

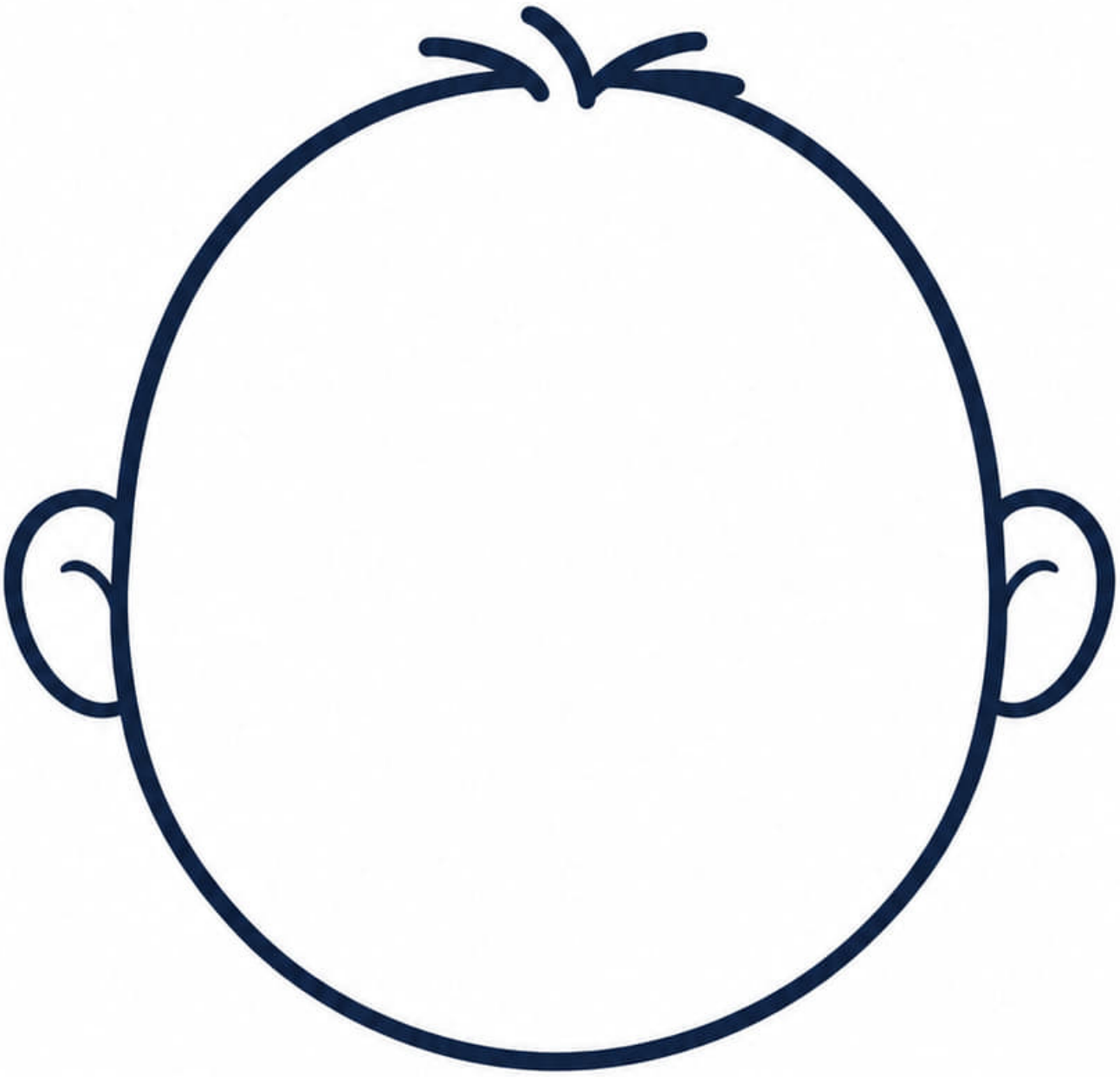

Czuję się: _____

Wskazówka dla nauczyciela

Daj dziecku lusterko, żeby mogło zobaczyć swoją minę.
Możesz podpowiedzieć słowa: radość, smutek, złość, strach, spokój.

Twarze i emocje: połącz takie same

Połącz takie same buzie.



Wskazówka dla nauczyciela

Po każdym połączeniu nazwijcie emocję i pokażcie tę minę.
Utrudnienie: zasłoń jedną buzię i zapytaj, której emocji brakuje.

Twarze i emocje: dorysuj oczy i usta

Dorysuj oczy i usta, żeby buzia pokazywała emocję.





radość • smutek • złość

Wskazówka dla nauczyciela

Podpowiedź: przy radości usta idą w górę, przy smutku w dół, a przy złości brwi się marszczą. Dziecko może zerknąć na wzór w ramce.

Twarze i emocje: jaka to emocja?

Połącz buzię z nazwą emocji.









- radość
- smutek
- złość
- strach

Wskazówka dla nauczyciela

Przeczytaj słowa na głos. Dziecko, które jeszcze nie czyta, może dopasować buzie do słów, gdy je przeczytasz, albo pokazać minę zamiast łączyć.

Co czuje kolega? – zepsuta zabawka

Kot przewrócił wieżę Kuby. Jak czuje się Kuba? Otocz kółkiem buzię.

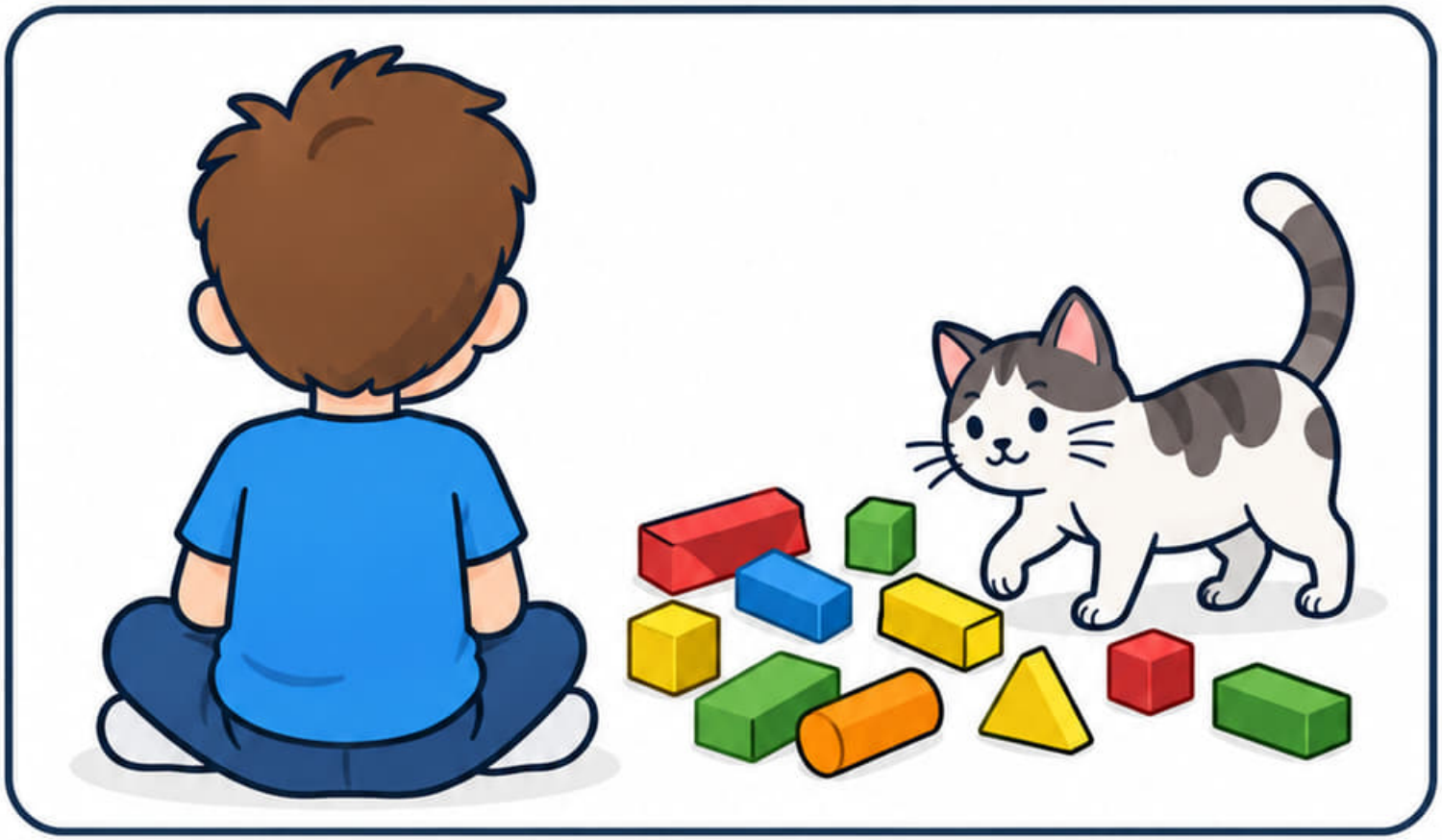



Wskazówka dla nauczyciela

Najczęściej: smutek (możliwa też złość). Zapytaj: „Co możemy zrobić, żeby Kubie było lepiej?". Zbudujcie razem nową wieżę z klocków.

Co czuje koleżanka? – prezent

Ola dostała prezent. Jak czuje się Ola? Otocz kółkiem buzię.









Wskazówka dla nauczyciela

Ola czuje radość. Zapytaj: „Co mówimy, gdy dostajemy prezent?" – „Dziękuję". Możecie odegrać tę scenkę z prawdziwym pudełkiem.

Co czuje kolega? – upadek

Franek się przewrócił. Co zrobisz? Otocz kółkiem dobry obrazek.







Wskazówka dla nauczyciela

Dobry wybór to podanie ręki. Zapytaj: „Jak czuje się **Franek**? Co mu powiesz?”. Ćwiczcie zdanie: „Czy wszystko w porządku?”.

Emocje w moim ciele: gdzie czuję emocje?

Gdzie w ciele czujesz emocje? Pokoloruj te miejsca kolorami z ramki.

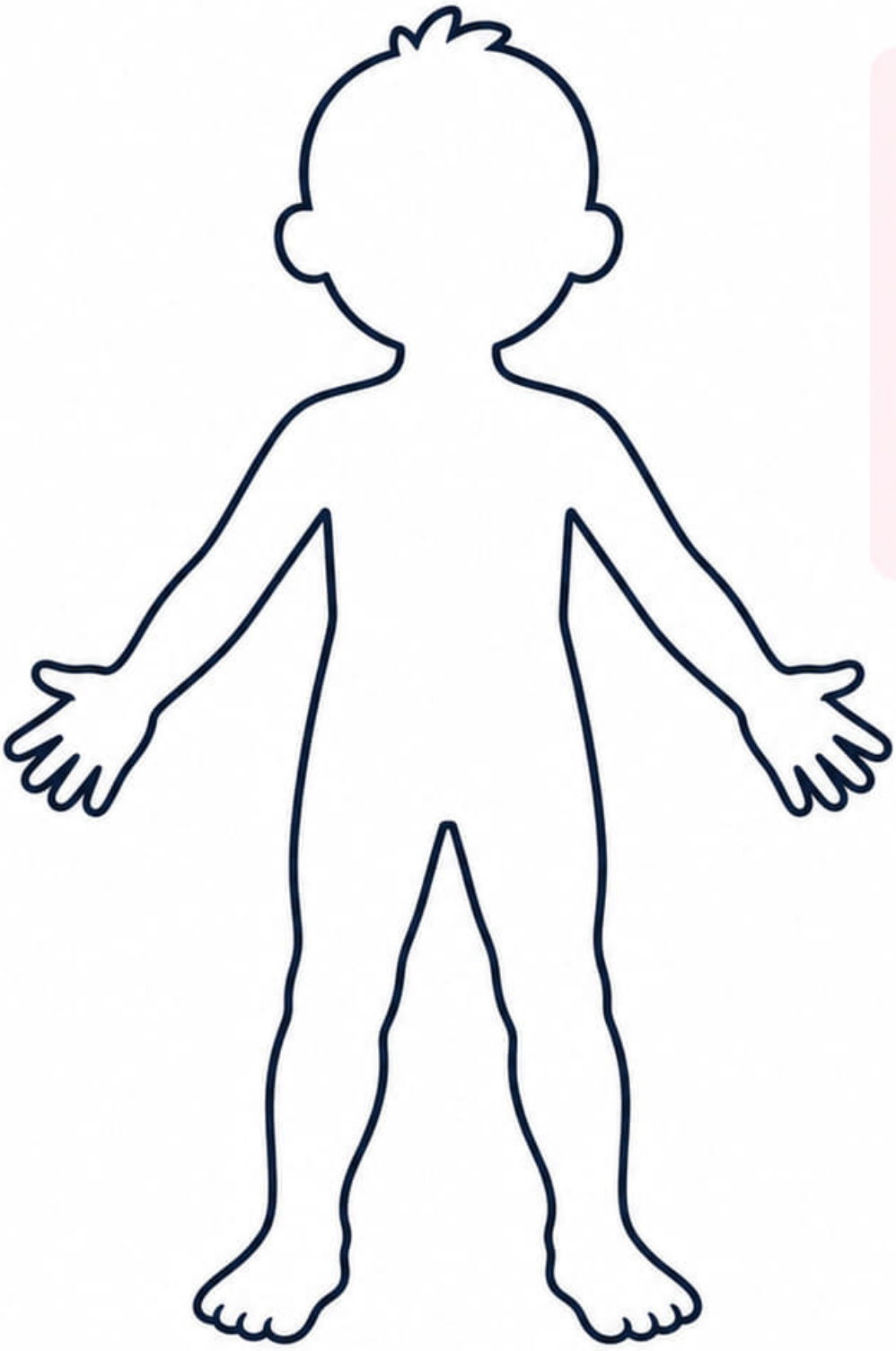

- radość
- złość
- smutek

Wskazówka dla nauczyciela

Złość często czujemy w pięściach i w brzuchu, smutek w gardle, a radość w całym ciele. Każde dziecko czuje inaczej – przyjmij jego odpowiedź.

Emocje w moim ciele: serce bije szybko

Kiedy serce bije szybko, a kiedy wolno? Połącz.





szybko







wolno



Wskazówka dla nauczyciela

Szybko: bieganie i strach. Wolno: sen i czytanie. Połóżcie dłoń na sercu po kilku podskokach, a potem po minucie odpoczynku.

Emocje w moim ciele: ciało spokojne i napięte

Pokoloruj dziecko, którego ciało jest spokojne.



napięte

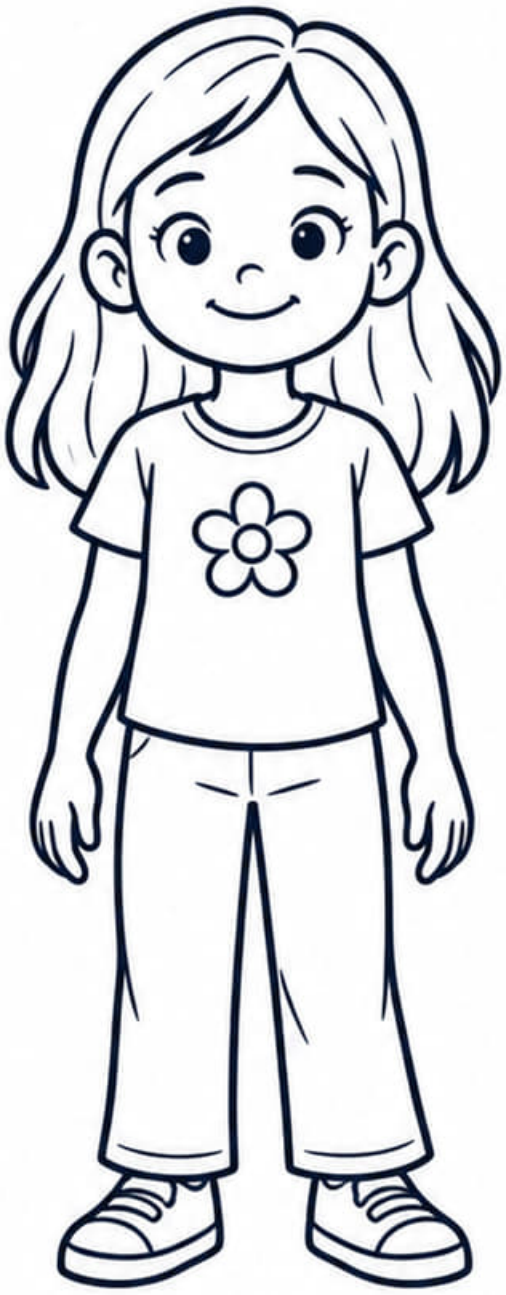

spokojne

Wskazówka dla nauczyciela

Zabawa w cytrynę: mocno zaciśnij pięści, jakbyś wyciskał cytrynę, policz do trzech i puść. Powtórzcie trzy razy i porozmawiajcie, jak czuje się ciało.

Co mnie cieszy, a co złości? – sortuję



Co cię cieszy, a co złości? Pokoloruj ramkę na żółto albo na czerwono.

cieszy • złości



Wskazówka dla nauczyciela

Odpowiedzi są osobiste. Zwróć uwagę na to, co złości dziecko – hałas, czekanie, zepsute rzeczy – i pomyślcie razem, jak sobie z tym radzić.

Co mnie cieszy, a co złości? – moje obrazki

Narysuj jedną rzecz, która cię cieszy, i jedną, która cię złości.

Cieszy mnie



Złości mnie



Wskazówka dla nauczyciela

Jeśli dziecko nie chce rysować, może wkleić obrazki z gazet lub wskazać je na innych kartach. Rysunki przydadzą się do rozmowy z rodzicami.

Co mnie cieszy, a co złości? – tak czy nie?

Czy to cię cieszy? Postaw X przy TAK albo przy NIE.



TAK NIE



TAK NIE



TAK NIE



TAK NIE

Wskazówka dla nauczyciela

Dla dzieci niemówiących karta jest prostym sposobem, by pokazać upodobania. Możesz wyciąć słowa TAK i NIE i używać ich także w innych rozmowach.

Emocje – powtórka: buzia i nazwa

Popatrz na buzię. Napisz po śladzie nazwę emocji.



radość



smutek



złość



strach



spokój

Wskazówka dla nauczyciela

Dziecku, które nie pisze, wystarczy wodzić palcem po kropkach i powtarzać nazwę emocji. Na koniec zapytaj, którą emocję czuje teraz.

Emocje – powtórka: emocje w historyjce

Jak czuje się Zosia na każdym obrazku? Dorysuj jej buzię.

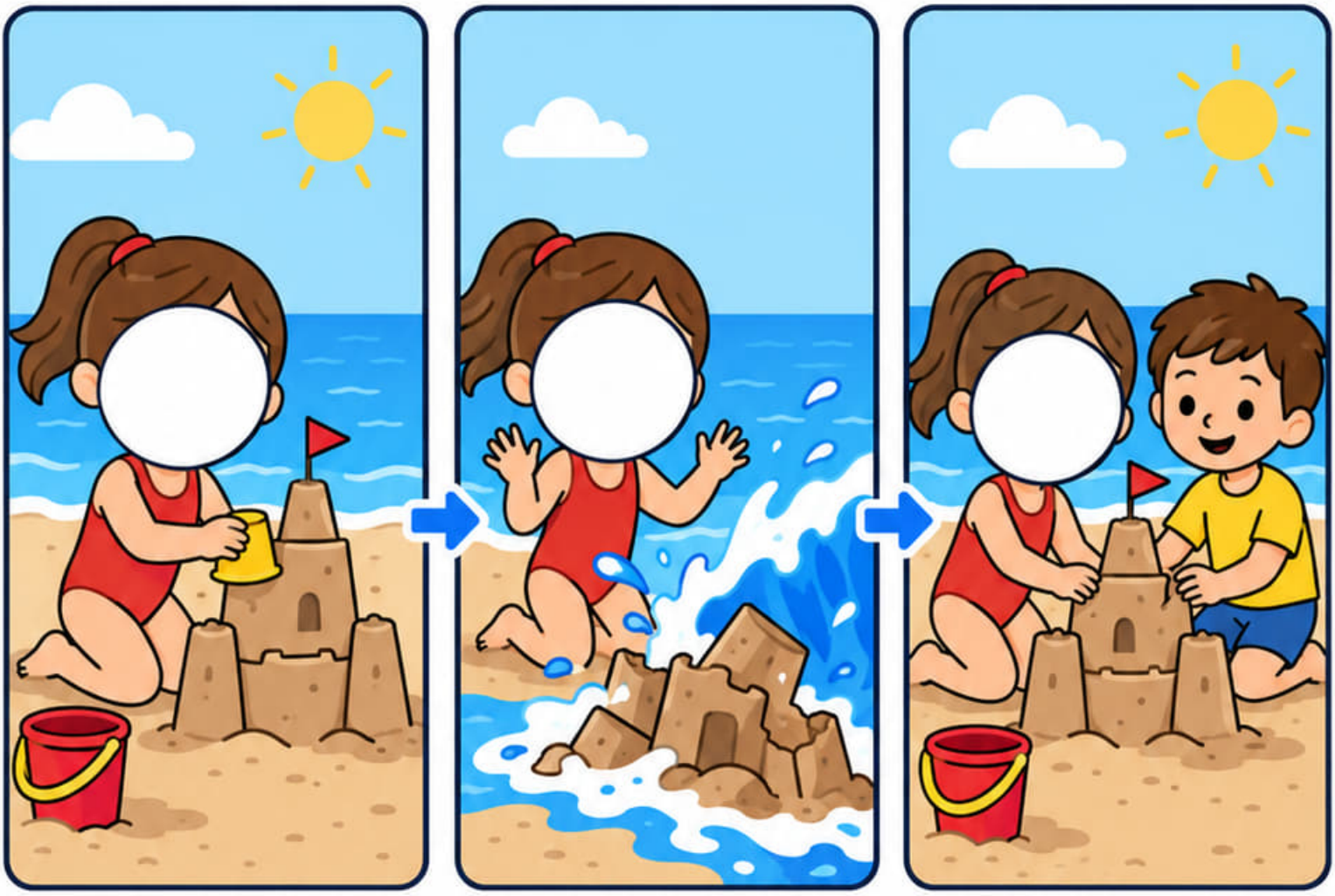

Wskazówka dla nauczyciela

Propozycja: radość, smutek, znowu radość. Opowiedzcie historyjkę razem i zwróćcie uwagę, że emocje się zmieniają – po smutku może przyjść radość.

Emocje – powtórka: kostka emocji

Pokoloruj buzie, wytnij kostkę i sklej ją. Rzuć kostką i pokaż minę.

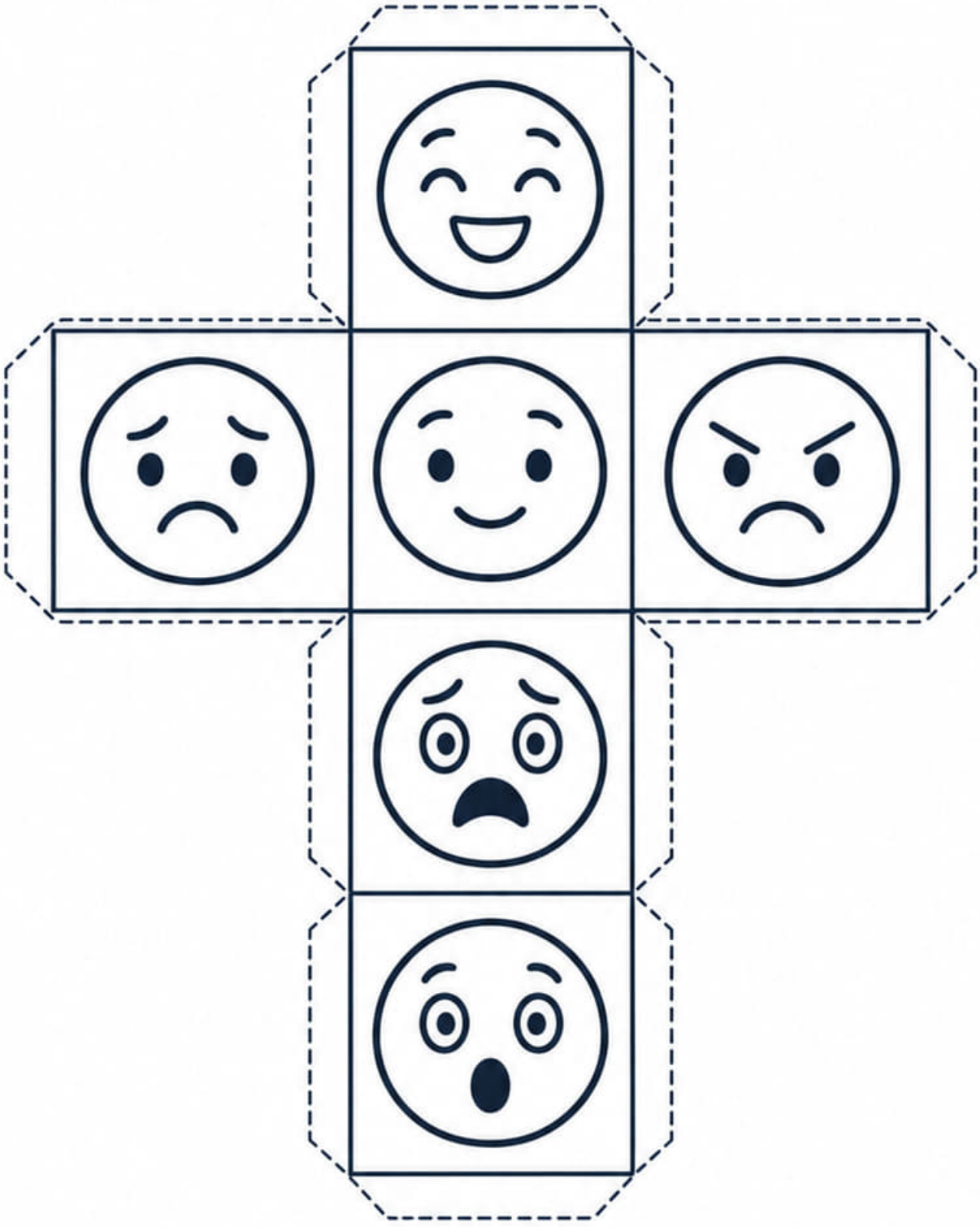

Wskazówka dla nauczyciela

Kostkę najlepiej wydrukować na grubszym papierze. Zabawa: dziecko rzuca kostką, nazywa emocję i mówi, kiedy ją czuje. Kostkę skleja dorosły.

Mówię „proszę”: kiedy mówię „proszę”?

Kiedy trzeba powiedzieć „proszę”? Otocz kółkiem.



Wskazówka dla nauczyciela

„Proszę” mówimy, gdy o coś prosimy: obrazki 1 i 3. Odegrajcie te scenki. Dziecko niemówiące może używać gestu albo kartki ze słowem „proszę”.

Mówię „proszę”: magiczne słowo

To magiczne słowo. Napisz je po śladzie.

proszę

proszę

proszę

proszę

Wskazówka dla nauczyciela

Przy każdym napisanym słowie powiedzcie je na głos. W ciągu dnia nagradzaj uśmiechem każde użycie słowa „proszę”.

Mówię „proszę”: proszę o pomoc

Te dzieci potrzebują pomocy. Napisz po śladzie, co mogą powiedzieć.

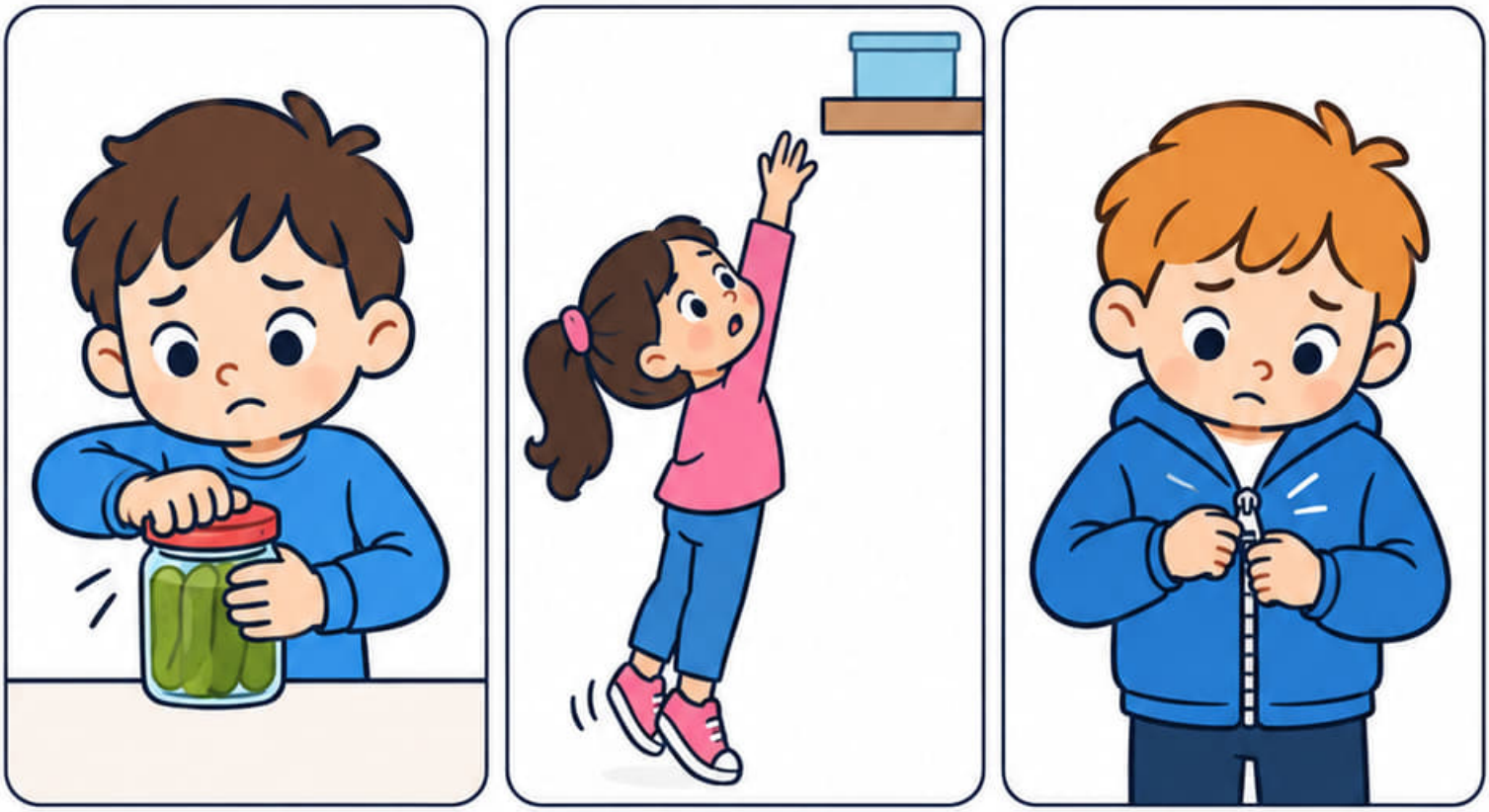

Pomóż mi, proszę.

Wskazówka dla nauczyciela

Proszenie o pomoc to ważna umiejętność. Stwórz sytuację, w której dziecko potrzebuje pomocy (np. zakręcony słoik), i poczekaj, aż poprosi słowem, gestem lub kartką.

Mówię „dziękuję”

Kiedy mówimy „dziękuję”? Otocz kółkiem.



Wskazówka dla nauczyciela

„Dziękuję” mówimy na obrazkach 1, 2 i 4. Przez cały dzień dziękuj dziecku za drobne rzeczy – najlepiej uczy przykład dorosłego.

Mówię „przepraszam”

Kiedy trzeba powiedzieć „przepraszam”? Postaw X w kratce.







Wskazówka dla nauczyciela

„Przepraszam” mówimy w sytuacjach 1 i 2. Wyjaśnij, że przepraszamy także wtedy, gdy zrobiliśmy coś niechcący. Przećwiczcie: „Przepraszam. Czy mogę pomóc?”.

Magiczne słowa: połącz

Połącz obrazek z właściwym magicznym słowem.







przepraszam

proszę

dziękuję

Wskazówka dla nauczyciela

Prośba – „proszę”, prezent – „dziękuję”, nadepnięcie – „przepraszam”. Przeczytaj słowa na głos. Możecie zrobić z nich karty i powiesić je w klasie.

Czekam na swoją kolej: kolejka

Dzieci czekają na swoją kolej. Pokoloruj dziecko, które jest trzecie w kolejce.

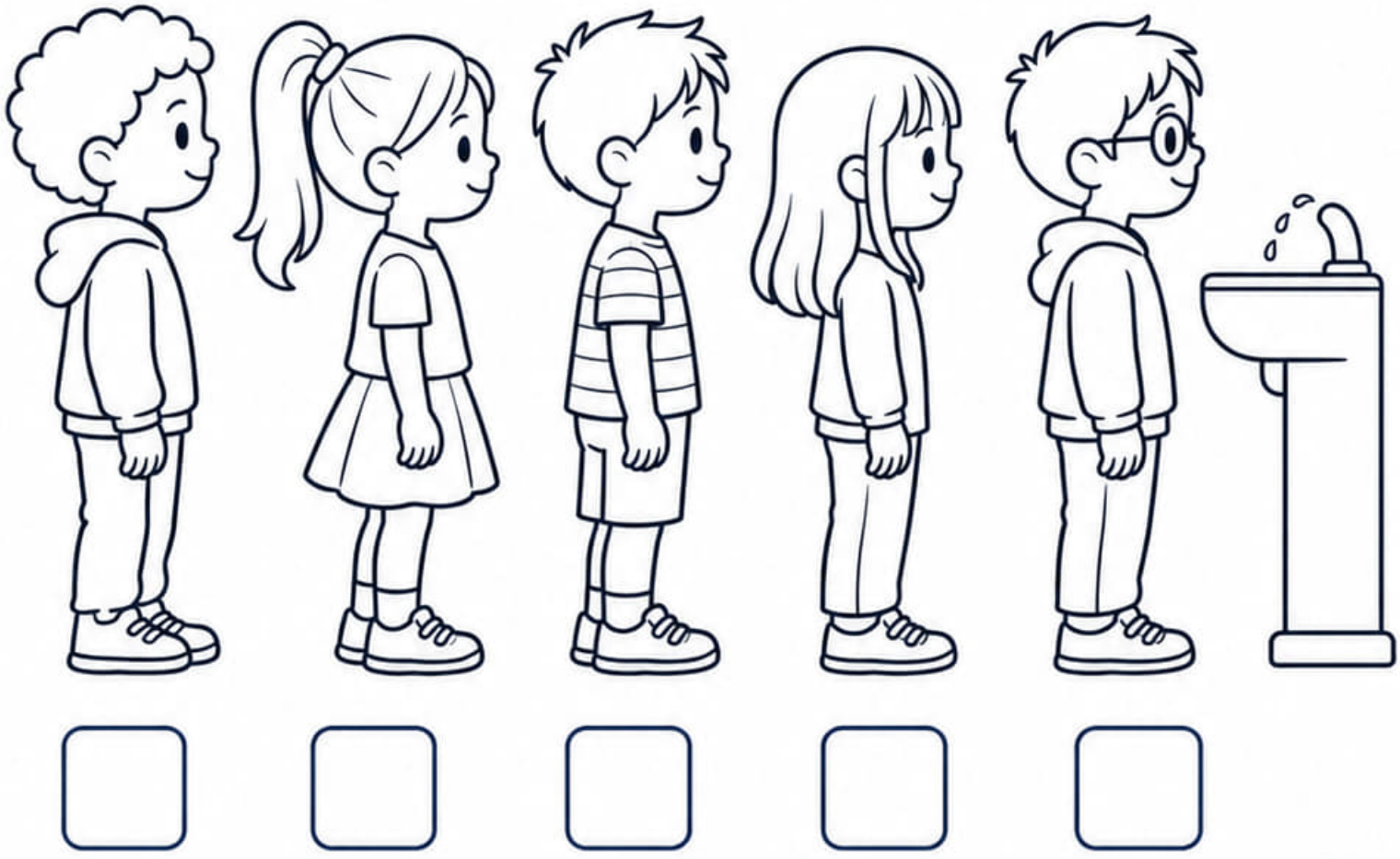

Wskazówka dla nauczyciela

Liczymy od kranu: pierwsze, drugie, trzecie. Utrudnienie: wpisz w kratki numery 1–5. Ćwiczcie stanie w kolejce w klasie, np. przy myciu rąk.

Czekam na swoją kolej: zjeżdżalnia

Narysuj po śladzie drogę do zjeżdżalni. Każde dziecko czeka na swoją kolej.



Wskazówka dla nauczyciela

Mów podczas rysowania: „Najpierw Ania, potem Tomek, potem ty". Na placu zabaw możesz używać prostego znaku „czekam" – np. dłoni uniesionej do góry.

Czekam na swoją kolej: kto jest pierwszy?

Pokoloruj na czerwono pierwszą osobę w kolejce, a na niebiesko ostatnią.

pierwszy

•

ostatni

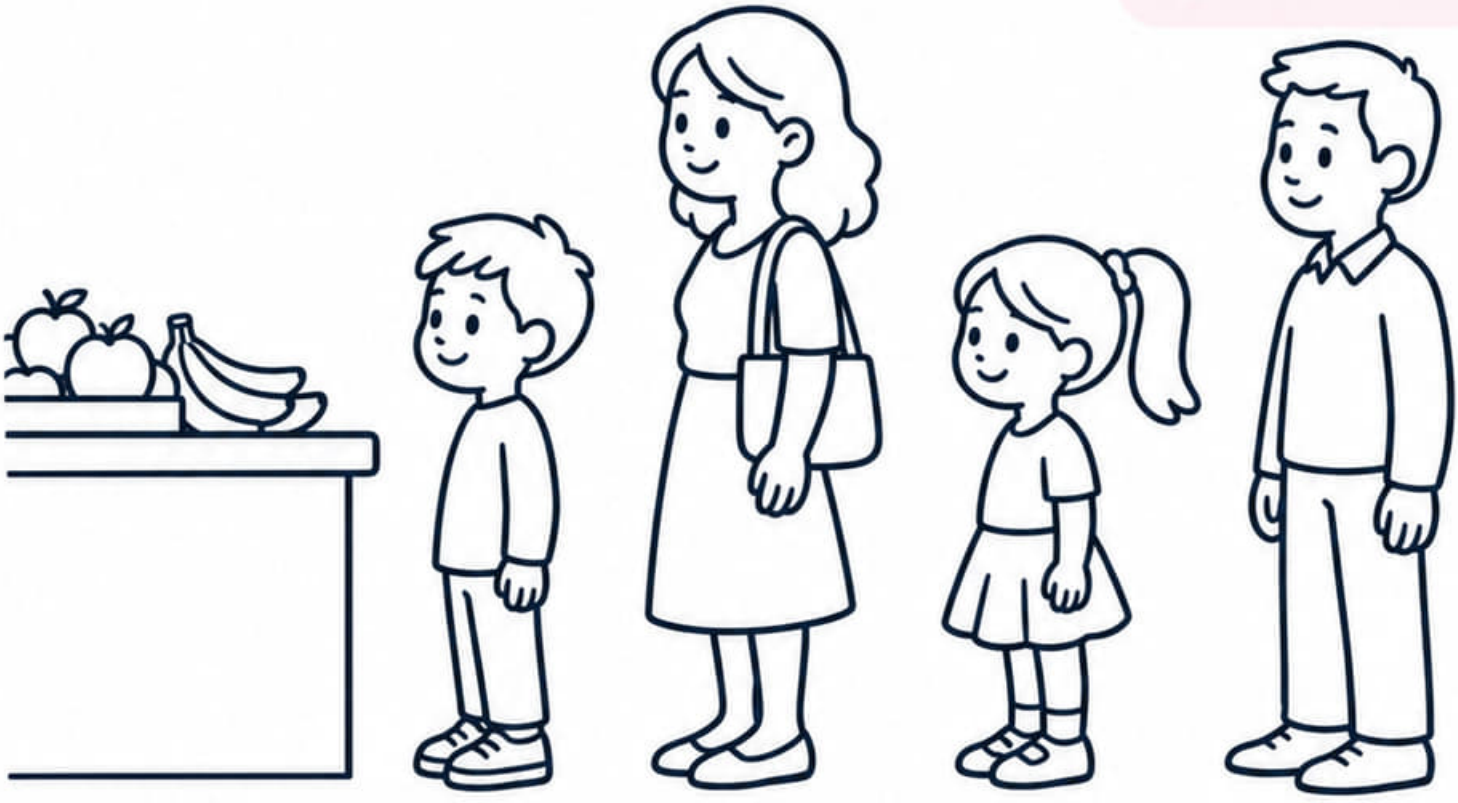

Wskazówka dla nauczyciela

Pierwsza jest osoba przy ladzie. Wyjaśnij: „Kto przyszedł ostatni, staje na końcu". Bawcie się w sklep i ćwiczcie czekanie.

Słucham, gdy ktoś mówi: uszy słuchają

Tak dobrze słuchamy. Pokoloruj obrazki.

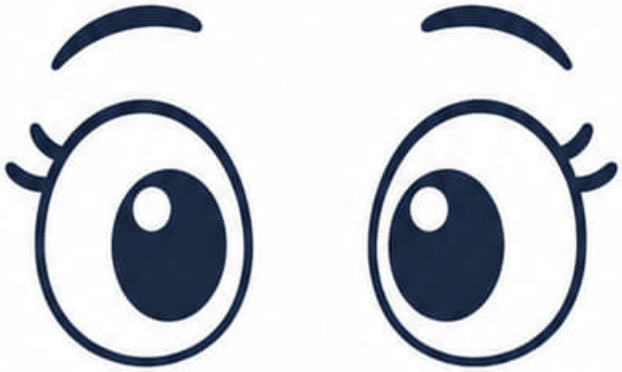

Oczy patrzą.



Uszy słuchają.

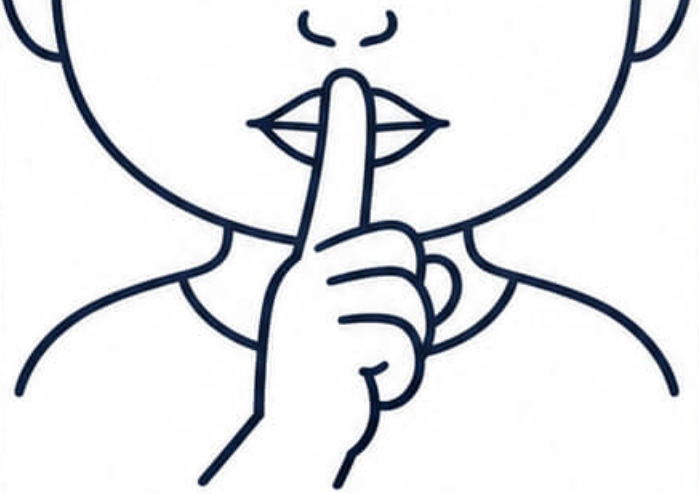

Buzia milczy.

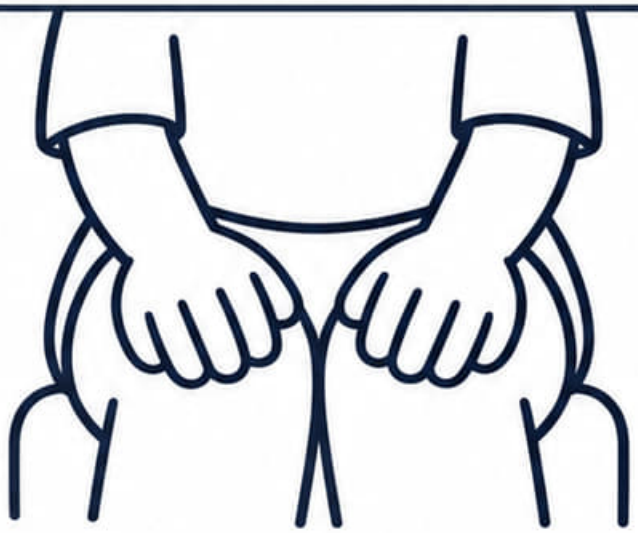

Ręce odpoczywają.

Wskazówka dla nauczyciela

Powieś pokolorowaną kartę w miejscu zajęć i wskazuj obrazki zamiast powtarzać polecenia. Pamiętaj: niektóre dzieci słuchają lepiej, gdy nie patrzą w oczy – to w porządku.

Słucham, gdy ktoś mówi: kto dobrze słucha?

Pani czyta bajkę. Otocz kółkiem dzieci, które słuchają.



Wskazówka dla nauczyciela

Słuchają dzieci 1 i 3. Dziecku, które potrzebuje ruchu, możesz dać do ręki małą piłeczkę sensoryczną – ruch rąk często pomaga mu słuchać.

Słucham i wykonuję

Posłuchaj pani i zrób to, co mówi.

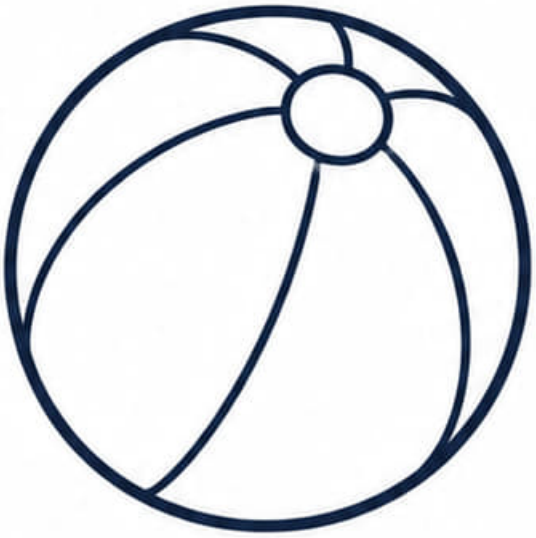







Wskazówka dla nauczyciela

Czytaj polecenia po jednym, powoli: 1. Pokoloruj piłkę na czerwono. 2. Otocz kółkiem misia. 3. Skreśl but. 4. Pokoloruj samochód na niebiesko. Czekaj, aż dziecko skończy, zanim podasz następne.

Sprzątam po zabawie: zabawki na miejsce

Gdzie odkładamy zabawki? Połącz.

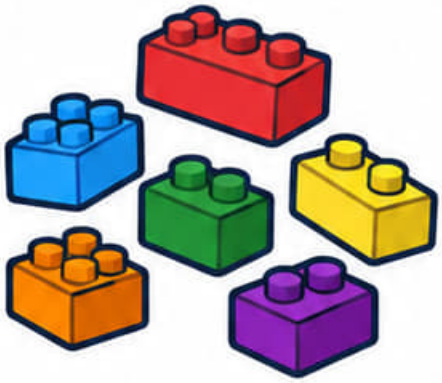











Wskazówka dla nauczyciela

Klocki – pudełko, książki – półka, samochody – koszyk. Przyklej w sali na pudełkach takie same obrazki – dziecku łatwiej będzie sprzątać samodzielnie.

Sprzątam po zabawie: przed i po

Który pokój jest posprzątany? Postaw X w kratce.



przed ☐



po ☐

Wskazówka dla nauczyciela

Posprzątany jest dolny pokój. Zapytaj: „Co trzeba było odłożyć?" i wskażcie razem przedmioty. Sprzątanie łatwiej zacząć od jednego zadania: „Najpierw klocki".

Sprzątam po zabawie: do kosza

Co wyrzucamy do kosza? Połącz z koszem.









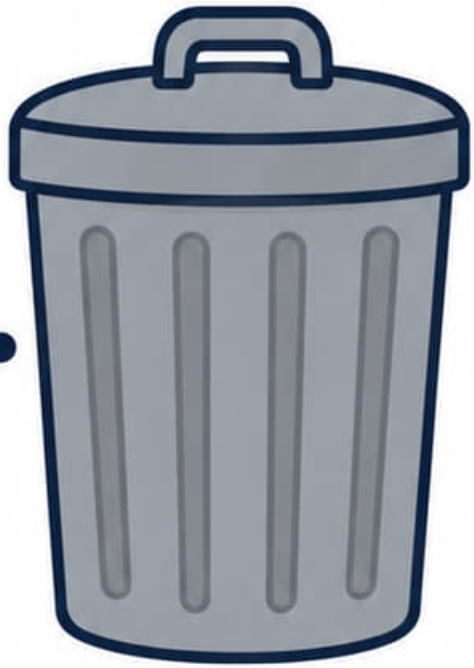





Wskazówka dla nauczyciela

Do kosza: zgnieciony papier, skórka od banana i pusty kartonik. Zabawki i książkę odkładamy na miejsce. Porozmawiajcie o sprzątaniu po posiłku.

Zasady w klasie: siedzę na krześle

Kto siedzi bezpiecznie? Pokoloruj ten obrazek.



☐



☐



☐

Wskazówka dla nauczyciela

Bezpiecznie siedzi dziecko z obrazka 1. Dzieciom, które dużo się wiercą, pomaga poduszka sensoryczna na krześle albo gumowa taśma między nogami krzesła.

Zasady w klasie: podnoszę rękę

Narysuj rękę po śladzie. Otocz kółkiem dziecko, które podnosi rękę.









Wskazówka dla nauczyciela

Rękę podnosi dziewczynka. Ćwiczcie zasadę w zabawie: głos dostaje ten, kto podniesie rękę. Dziecko może też położyć na ławce kartkę z obrazkiem ręki.

Zasady w klasie: co wolno, a czego nie?

Pokoloruj ramkę na zielono, jeśli tak wolno, albo na czerwono, jeśli nie wolno.

wolno • nie wolno



Wskazówka dla nauczyciela

Zielone: rysowanie, podnoszenie ręki, sprzątanie. Czerwone: bieganie w sali, rzucanie książką, krzyczenie. Mów, co dziecko ma robić, a nie tylko czego nie wolno: „Chodzimy powoli".

Przy stole: jem spokojnie

Kto je spokojnie? Otocz kółkiem te dzieci.



Wskazówka dla nauczyciela

Spokojnie jedzą dzieci 1 i 3. Dzieci ze spektrum autyzmu bywają wrażliwe na zapach i konsystencję jedzenia – nie zmuszaj, tylko zachęcaj małymi krokami.

Przy stole: co jest potrzebne do jedzenia?

Co jest potrzebne do jedzenia? Otocz kółkiem. Skreśl to, co nie pasuje.

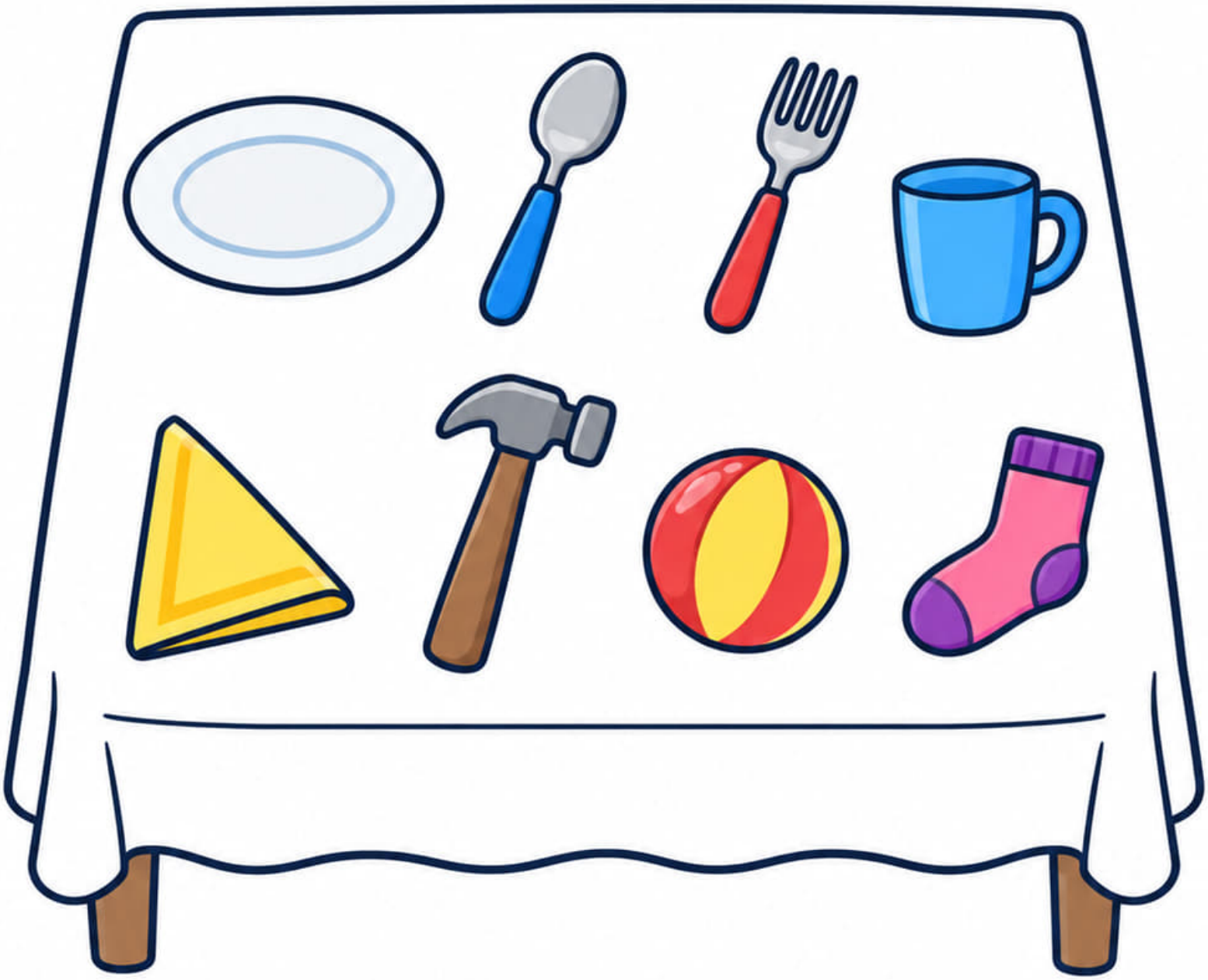

Wskazówka dla nauczyciela

Do jedzenia: talerz, łyżka, widelec, kubek i serwetka. Nie pasują: młotek, piłka i skarpetka. Nazywajcie przedmioty przy prawdziwym stole.

Przy stole: dobre maniery

Przed jedzeniem mówimy „Smacznego!”. Napisz to słowo po śladzie.







Myję ręce. • **Siadam przy stole.** • **Mówię „Smacznego!”.**

Smacznego!

Wskazówka dla nauczyciela

Trzy obrazki to stały plan przed posiłkiem. Możesz go wyciąć i powiesić przy stole – stała kolejność daje dziecku poczucie bezpieczeństwa.

Myję ręce: kiedy myję ręce?

Kiedy trzeba umyć ręce? Otocz kółkiem.



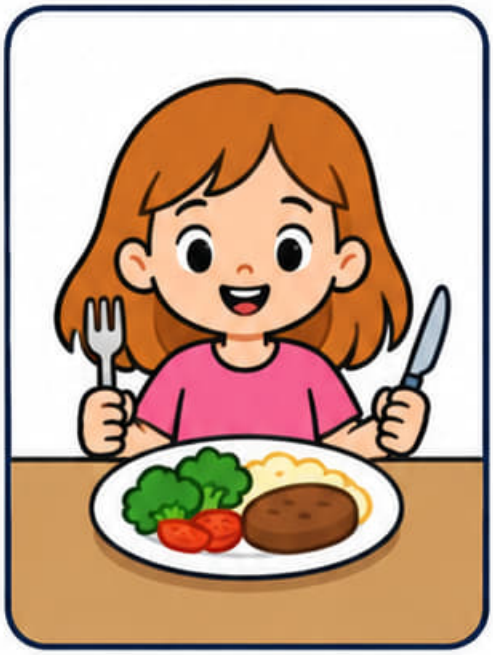









Wskazówka dla nauczyciela

Ręce myjemy po toalecie, przed jedzeniem, po zabawie na dworze i po kichaniu. Powieś kartę przy umywalce jako przypomnienie.

Myję ręce: mydło i woda

Narysuj po śladzie bańki mydlane. Pokoloruj mydło i wodę.



Wskazówka dla nauczyciela

Koła rysujemy **zawsze w tym samym** kierunku. Podczas mycia rąk liczcie razem do dwudziestu albo nućcie krótką piosenkę – tyle trwa dobre mycie.

Myję ręce: czyste i brudne

Które ręce są czyste? Postaw X w kratce. Brudne ręce „umyj" gumką.



Wskazówka dla nauczyciela

Czyste są ręce w środku. Zabawa z gumką do mazania – „mycie" plam ołówka – bardzo podoba się dzieciom. Narysuj plamy ołówkiem przed zadaniem.

Bezpiecznie na ulicy: światła

Pokoloruj światła dla samochodów: na górze czerwone, w środku żółte, na dole zielone. Potem pokoloruj ludziki.

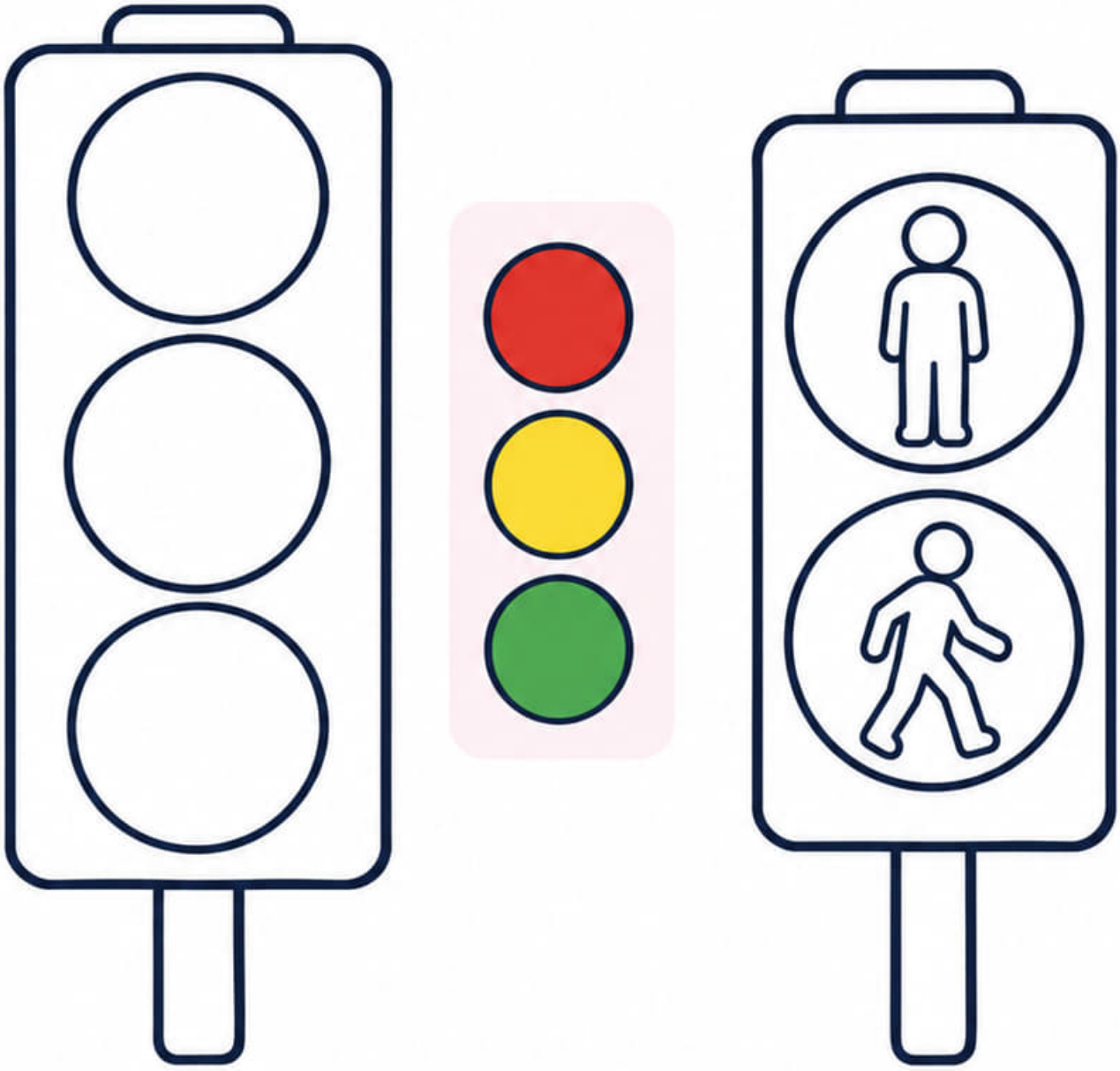

Czerwone – stoję. Zielone – idę.

Wskazówka dla nauczyciela

W sygnalizatorze dla pieszych górny ludzik jest czerwony, a dolny zielony. Pobawcie się w „światła": czerwona kartka – stoimy, zielona – idziemy.

Bezpiecznie na ulicy: przejście dla pieszych

Narysuj po śladzie pasy na przejściu dla pieszych.

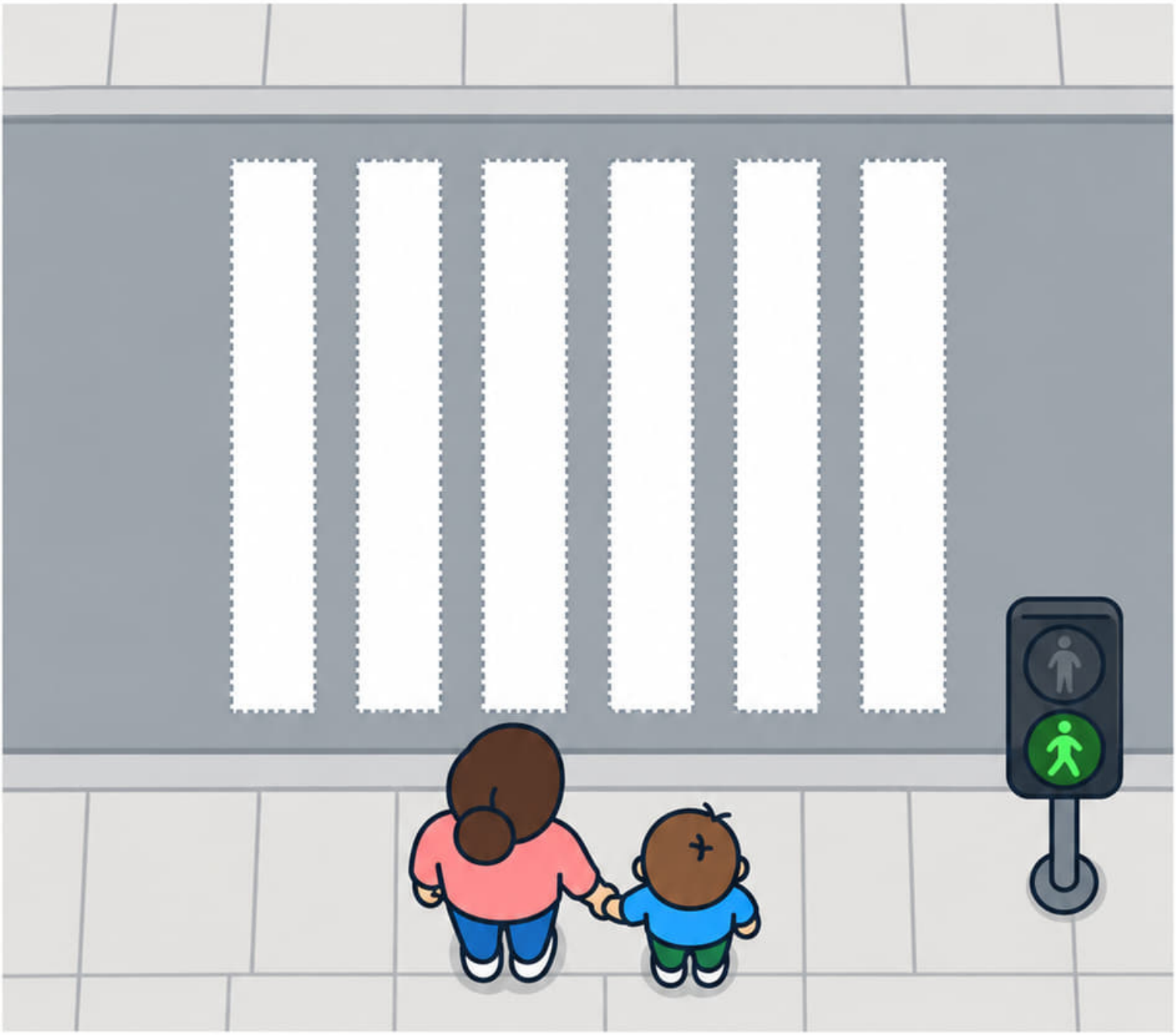

Wskazówka dla nauczyciela

Przypomnij zasady: przechodzimy tylko po pasach, przy zielonym świetle i zawsze za rękę z dorosłym. Na spacerze pokaż dziecku prawdziwe przejście.

Bezpiecznie na ulicy: trzymam się za rękę

Gdzie dziecko jest bezpieczne? Otocz kółkiem.







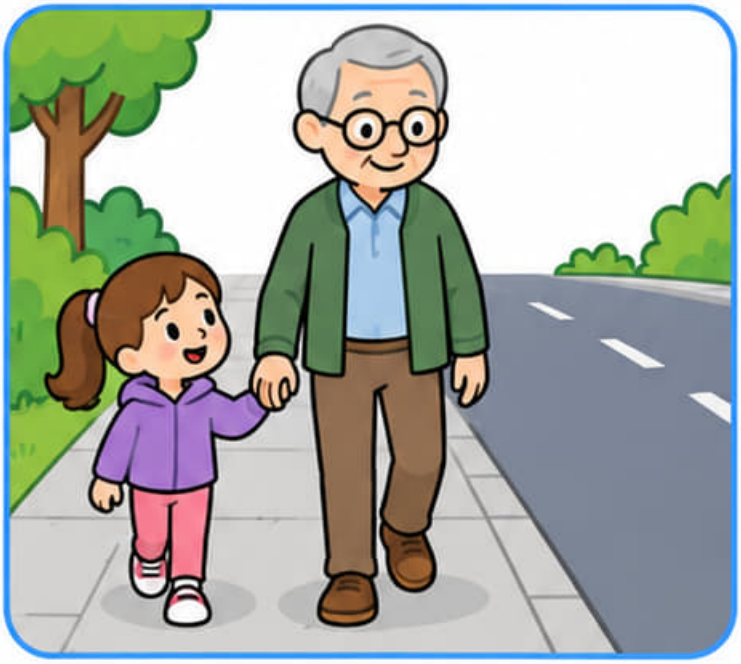

Wskazówka dla nauczyciela

Bezpiecznie jest na obrazkach 1 i 4. Ustalcie prostą zasadę: „Przy ulicy trzymam dorosłego za rękę". Dzieciom, które nie lubią dotyku, można zaproponować trzymanie paska torby.

Dobre i złe wybory: dobry wybór

W każdym rzędzie otocz kółkiem dobry wybór.



Wskazówka dla nauczyciela

Dobre wybory są zawsze po lewej stronie. Po każdym rzędzie zapytaj: „Co czuje drugie dziecko?". Chwal dziecko, gdy zauważysz jego dobry wybór w ciągu dnia.

Dobre i złe wybory: co zrobisz?

Koleżanka płacze. Co zrobisz? Otocz kółkiem dobre pomysły.









Wskazówka dla nauczyciela

Dobre pomysły: podać chusteczkę i zawołać panią. Dzieci ze spektrum autyzmu **mogą** nie wiedzieć, jak zareagować – podaj gotowe zdanie: „Co się stało? Mogę pomóc?”.

Dobre i złe wybory: uśmiech czy smutek?

Dobry wybór – narysuj uśmiech. Zły wybór – narysuj smutną buzię.

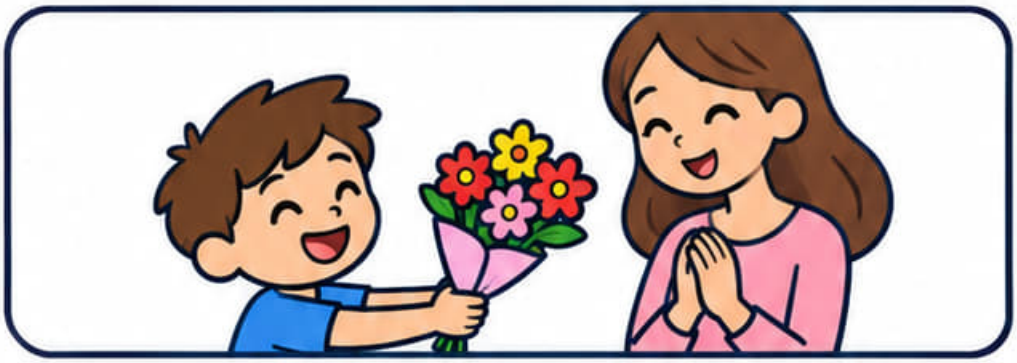





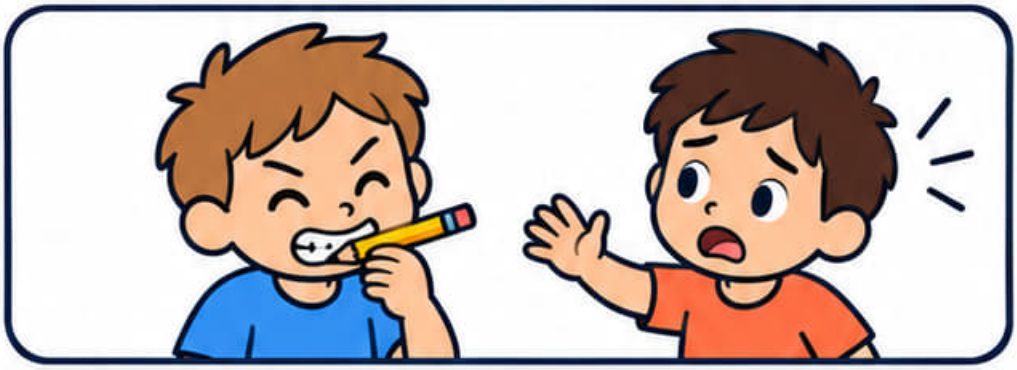

Wskazówka dla nauczyciela

Uśmiech: kwiaty dla mamy i sprzątanie. Smutek: darcie rysunku i gryzienie ołówka kolegi. Dziecko może też tylko pokolorować kółko na zielono albo na czerwono.

Dzielę się z innymi: dzielimy jabłko

Podziel jedzenie na pół dla dwojga dzieci. Narysuj kreskę po śladzie.

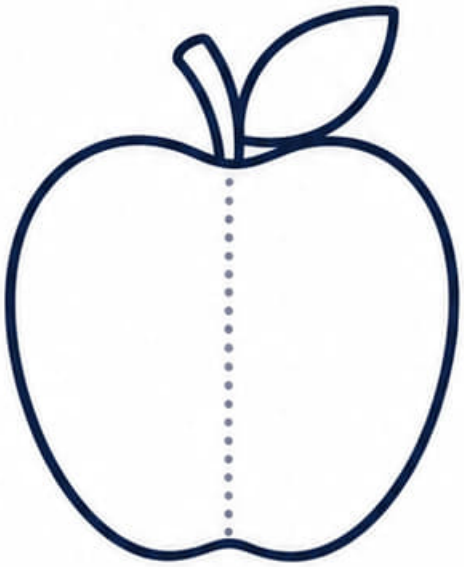

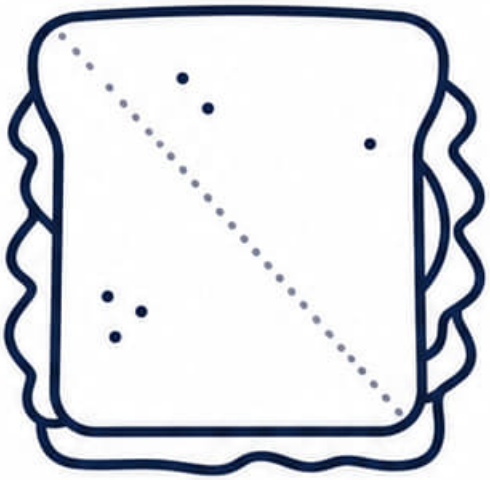

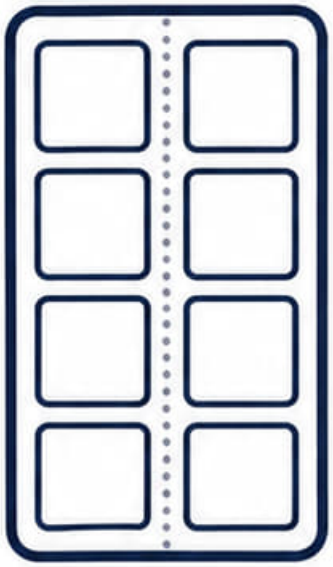

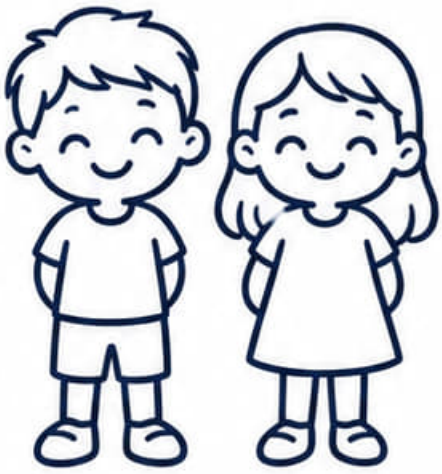





Wskazówka dla nauczyciela

Na pół to na dwie takie same części. Przy podwieczorku pokrój prawdziwe jabłko na pół i pozwól dziecku podać połowę koledze.

Dzielę się z innymi: po równo

Podziel ciasteczka po równo. Dorysuj je na talerzach.

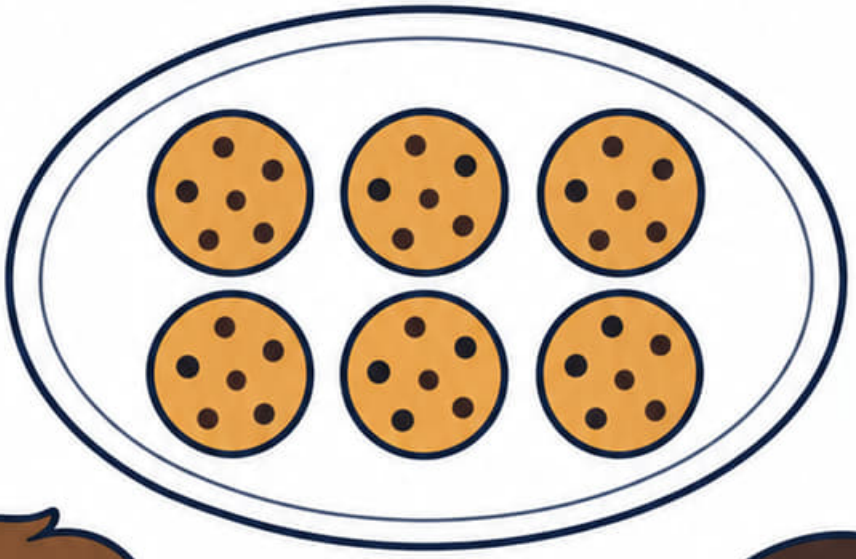

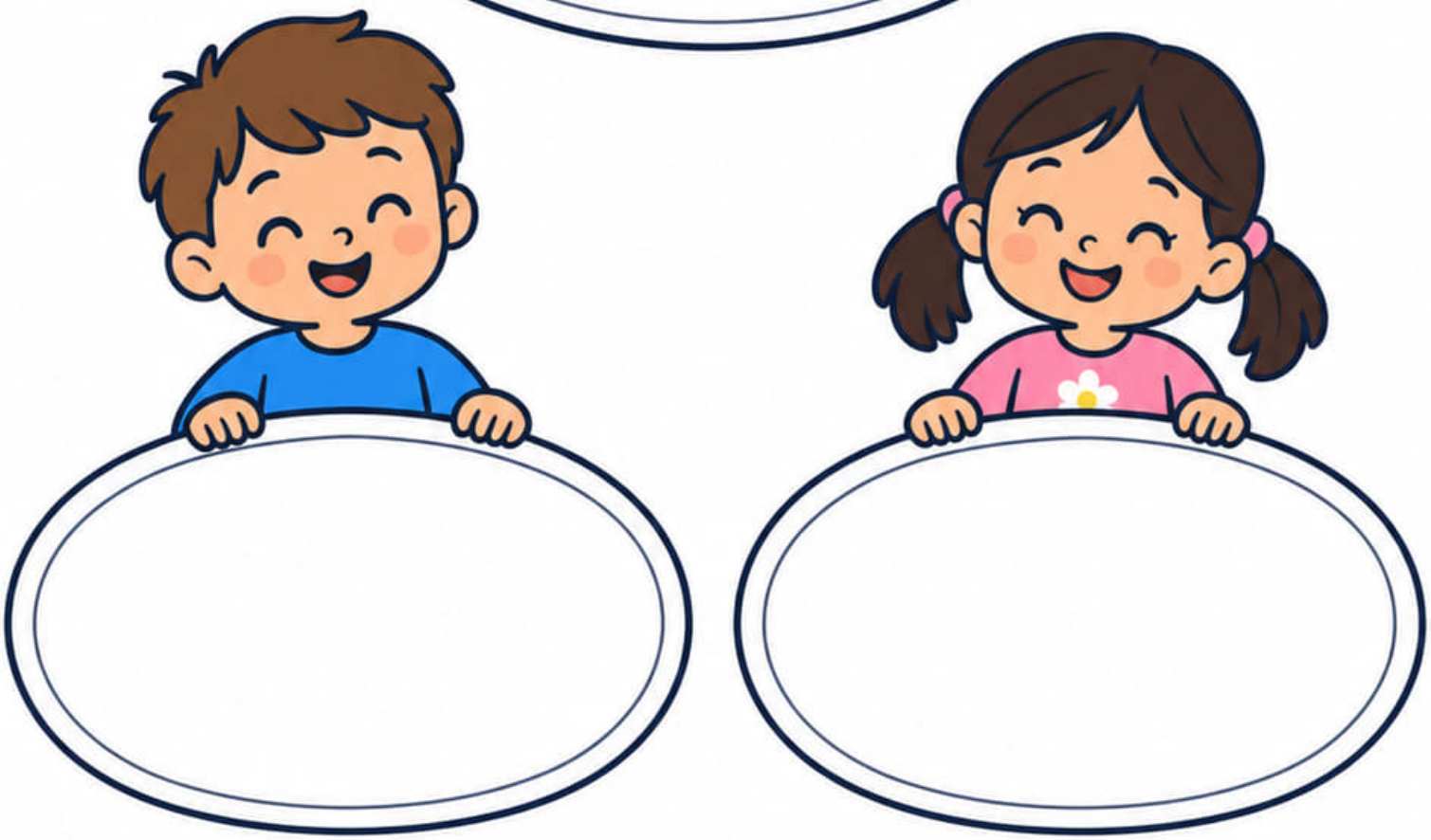

Wskazówka dla nauczyciela

Każde dziecko dostaje 3 ciasteczka. Najpierw podzielcie prawdziwe klocki: „jedno dla ciebie, jedno dla mnie". Dziecko może rysować kółka zamiast ciasteczek.

Dzielę się z innymi: kto się dzieli?

Kto się dzieli? Otocz kółkiem.

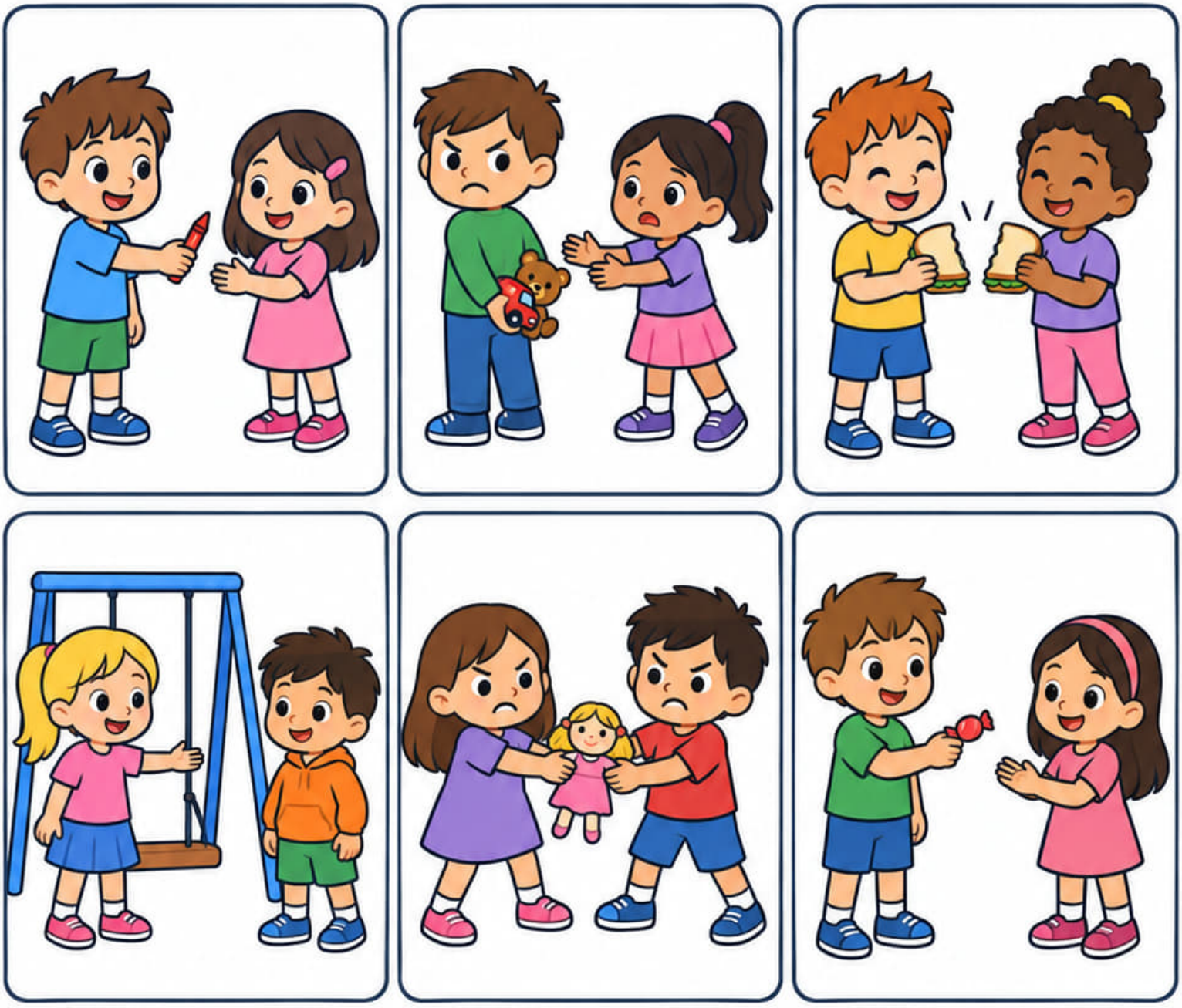

Wskazówka dla nauczyciela

Dzielą się dzieci na obrazkach 1, 3, 4 i 6. Dzielenie się bywa trudne – można zacząć od rzeczy, na których dziecku mniej zależy, i nagradzać każdą próbę.

Pomagam innym: pomagam w domu

Pokoloruj obrazki, na których dziecko pomaga w domu.

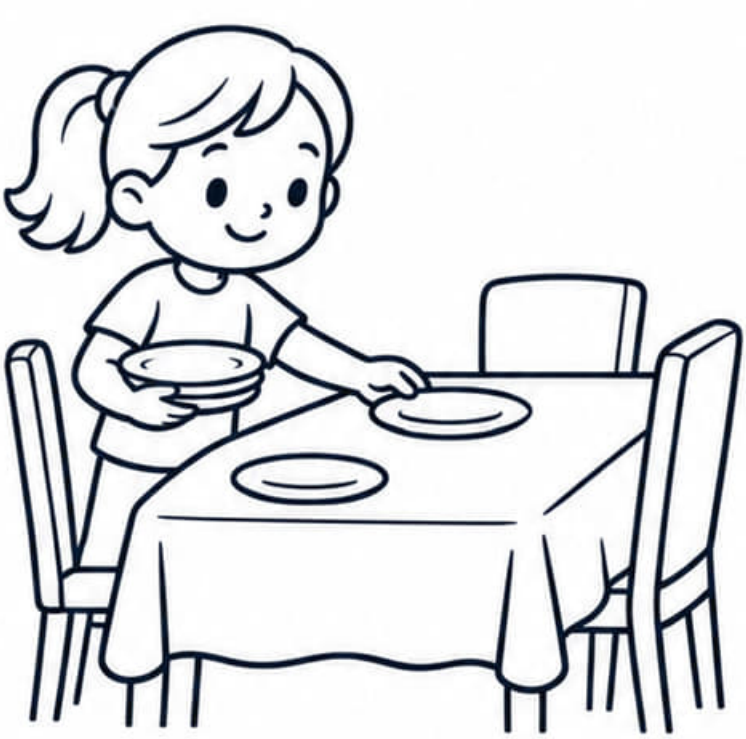







Wskazówka dla nauczyciela

Pomaga dziecko na obrazkach 1, 2 i 3. Zapytaj rodziców o jedno proste zadanie domowe, które dziecko może wykonywać codziennie, i pochwal je za to w klasie.

Pomagam innym: pomagam koledze

Jak możesz pomóc? Połącz kłopot z pomocą.













Wskazówka dla nauczyciela

Kredki – zbieranie, kurtka – podanie, pudło – niesienie razem. Ćwiczcie pytanie: „Pomóc ci?”. Pamiętaj, że pomagamy, gdy ktoś się zgodzi.

Pomagam innym: kto potrzebuje pomocy?

Znajdź 3 dzieci, które potrzebują pomocy. Otocz je kółkiem.



Wskazówka dla nauczyciela

Pomocy potrzebują: dziecko na drabinkach, dziecko z rozwiązanym butem i dziecko z balonem na drzewie. Zapytaj przy każdym: „Kogo zawołasz na pomoc?”.

Bawimy się razem: wspólna budowla

Dzieci budują razem. Pokoloruj klocki po kolei: czerwony, niebieski, czerwony, niebieski.

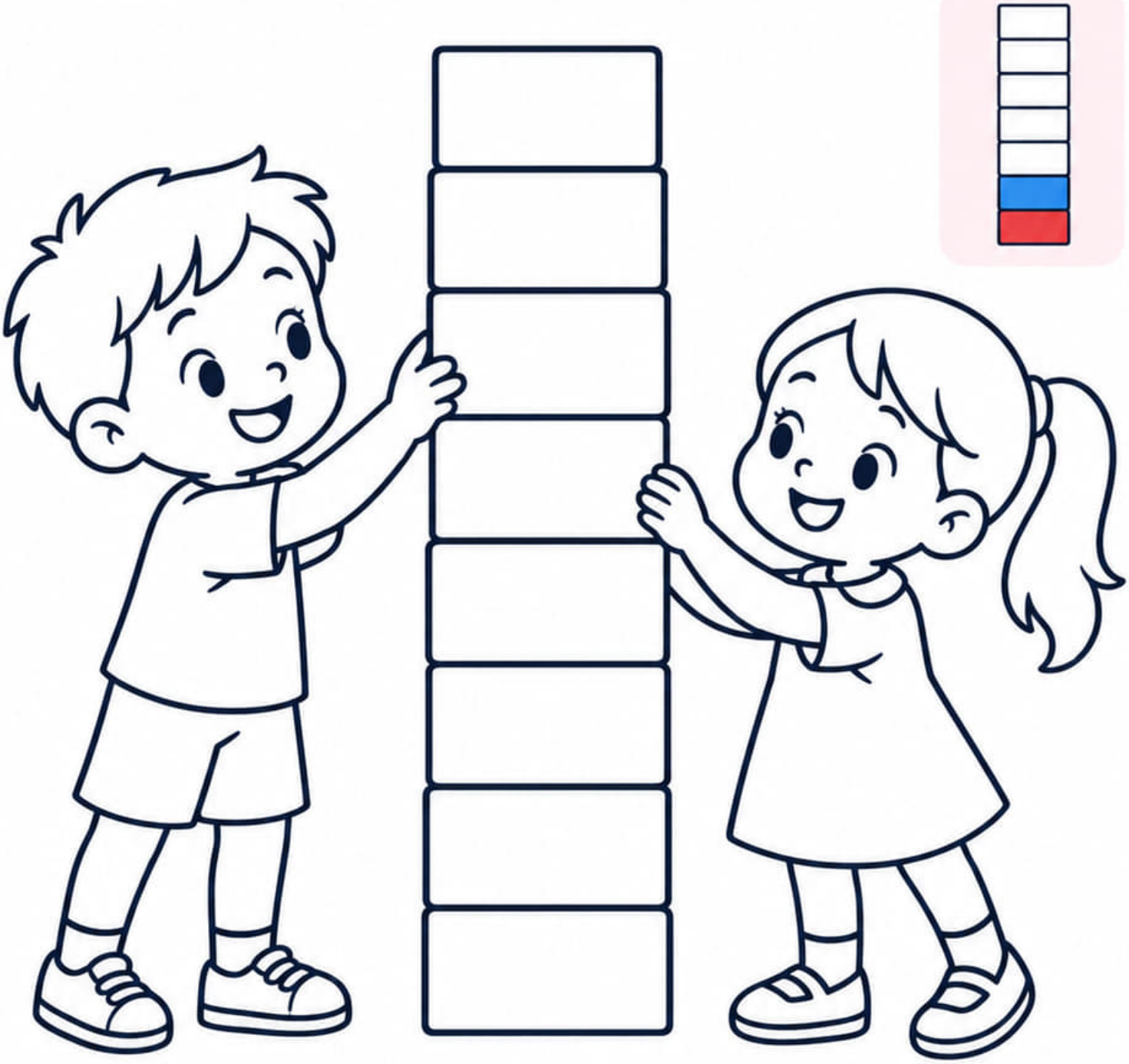

Wskazówka dla nauczyciela

Zbudujcie potem prawdziwą wieżę, kładąc klocki na zmianę: raz ty, raz ja. Tak dziecko ćwiczy współpracę i czekanie na swoją kolej.

Bawimy się razem: zabawy w parze

Do których zabaw potrzebny jest kolega? Otocz kółkiem.













Wskazówka dla nauczyciela

Kolega potrzebny jest do huśtawki-ważki, gry w piłkę, skakanki i gry planszowej. Zabawa w pojedynkę też jest w porządku – dziecko może potrzebować chwili tylko dla siebie.

Bawimy się razem: piłka do koleżanki

Narysuj po śladzie, jak piłka leci do koleżanki.

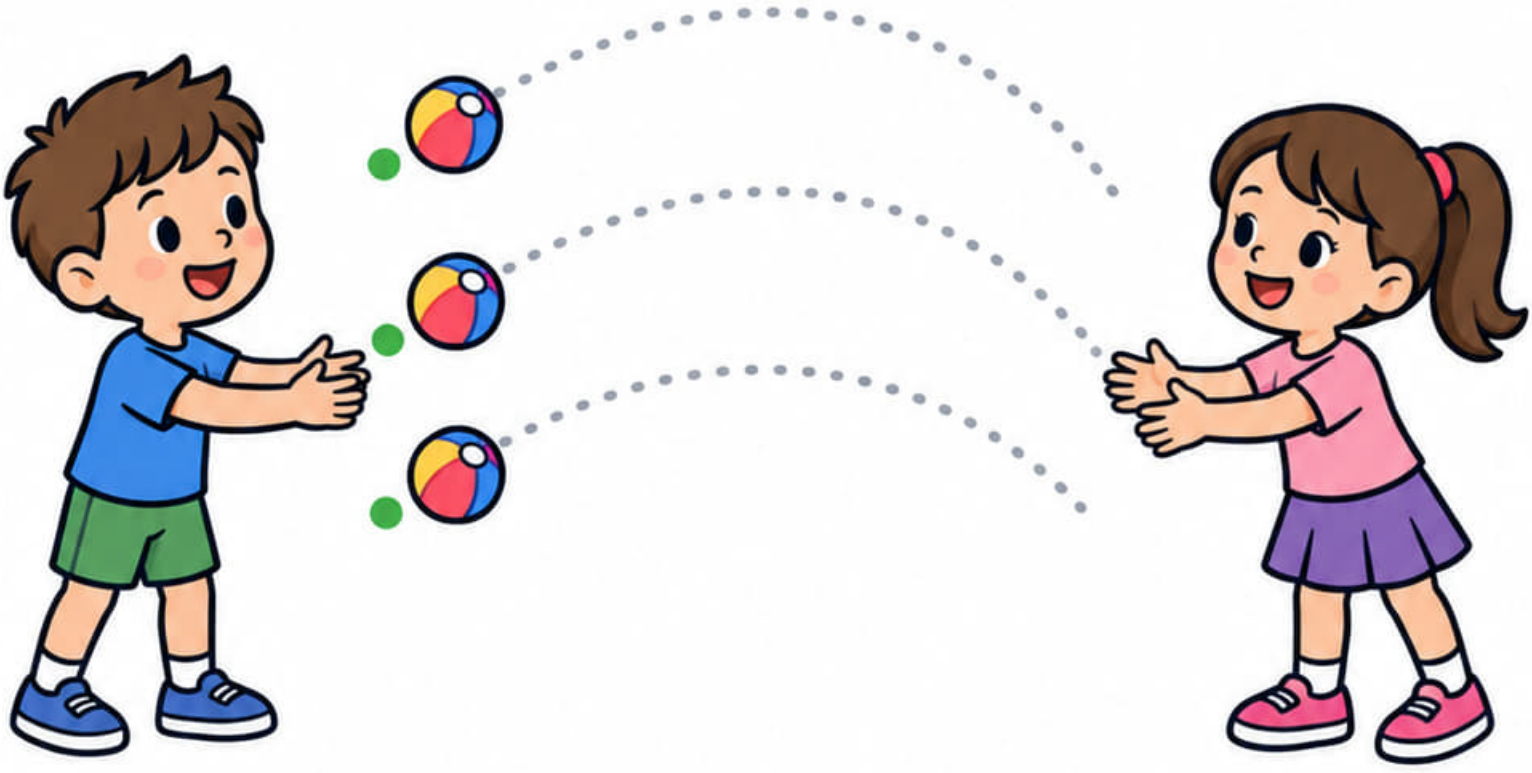

Wskazówka dla nauczyciela

Po rysowaniu pobawcie się prawdziwą miękką piłką. Przed rzutem dziecko mówi imię kolegi albo patrzy w jego stronę – to ćwiczenie wspólnej uwagi.

Mój przyjaciel: portret przyjaciela

Narysuj swojego przyjaciela albo przyjaciółkę.

Mój przyjaciel ma na imię _____.

Wskazówka dla nauczyciela

Przyjacielem może być kolega, rodzeństwo, a nawet zwierzątko lub ulubiona przytulanka. Zapytaj: „Co lubicie robić razem?".

Mój przyjaciel: co lubimy razem?

Co lubisz robić z przyjacielem? Postaw X w kratkach.


☐


☐


☐


☐


☐


☐

Wskazówka dla nauczyciela

Kartę może wypełnić dwoje dzieci razem – każde inną kredką. Potem porównajcie: „Co lubicie oboje? To może być wasza wspólna zabawa".

Mój przyjaciel: prezent dla przyjaciela

Ozdób prezent dla przyjaciela. Narysuj kropki, paski albo serduszka.



Wskazówka dla nauczyciela

Po pokolorowaniu dziecko może wyciąć prezent i podarować go koledze. Przećwiczcie, co powiedzieć: „To dla ciebie" i „Dziękuję".

Każdy jest inny: różne włosy i oczy

Pokoloruj włosy i oczy dzieci według wzoru nad nimi.

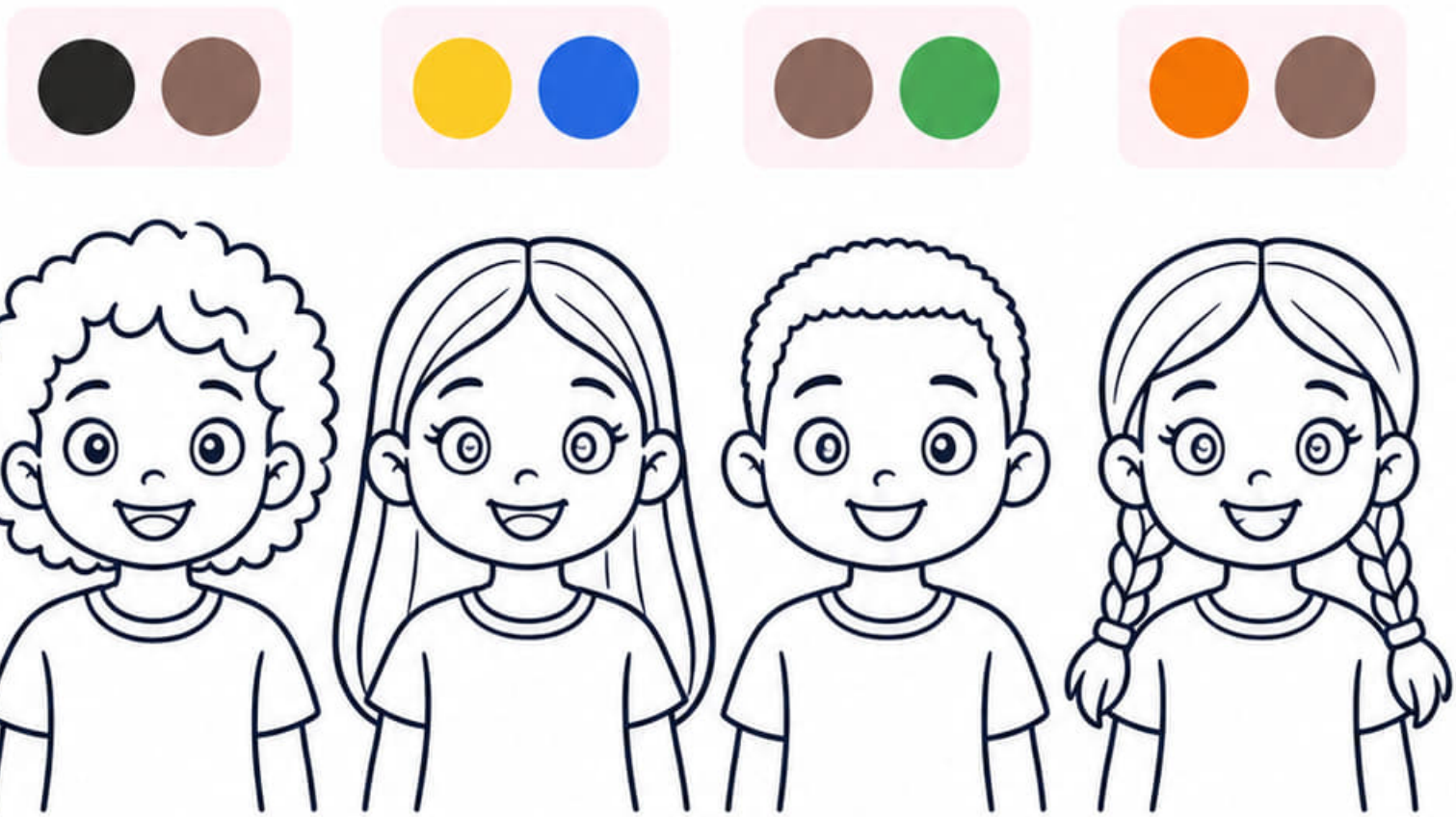

Wskazówka dla nauczyciela

Porozmawiajcie: „Każdy wygląda inaczej i to jest piękne". Na koniec dziecko może obejrzeć w lusterku kolor swoich włosów i oczu.

Każdy jest inny: co lubię ja, a co ty?

Narysuj, co lubisz ty i co lubi twój kolega.



ja



kolega

	jedzenie	
	zabawa	
	piosenka	

Wskazówka dla nauczyciela

Kartę najlepiej wypełniać w parze. Gdy dzieci lubią coś innego, powiedz: „Lubicie co innego – i to jest w porządku". Gdy to samo – zaproponuj wspólną zabawę.

Każdy jest inny: różne rodziny

Każda rodzina jest inna. Narysuj swoją rodzinę w domku.

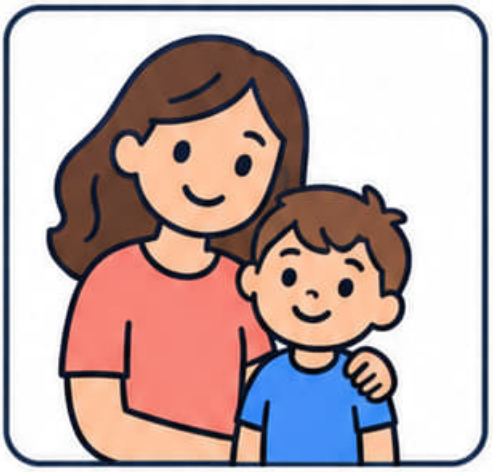







Wskazówka dla nauczyciela

Pamiętaj o różnych sytuacjach rodzinnych. Dziecko może narysować osoby, z którymi mieszka, albo te, które kocha. Każda rodzina jest dobra.

Jak się przywitać? – cześć!

Jak można się przywitać? Otocz kółkiem dobre sposoby.









Wskazówka dla nauczyciela

Dobre sposoby: machanie, „piątka" i podanie ręki. Pozwól dziecku wybrać sposób, który jest dla niego wygodny – nie każde lubi dotyk lub patrzenie w oczy.

Jak się pożegnać? – do widzenia!

Na pożegnanie mówimy „Do widzenia!”. Napisz po śladzie.



Do widzenia!

Do widzenia!

Do widzenia!

Wskazówka dla nauczyciela

Wyjaśnij różnicę: dorosłym mówimy „Do widzenia”, kolegom „Cześć” albo „Pa, pa”. Ćwiczcie pożegnanie codziennie przy wyjściu z sali.

Jak się przywitać? – powitanie po kolei

Ułóż powitanie po kolei. Wpisz do kratek 1, 2, 3.

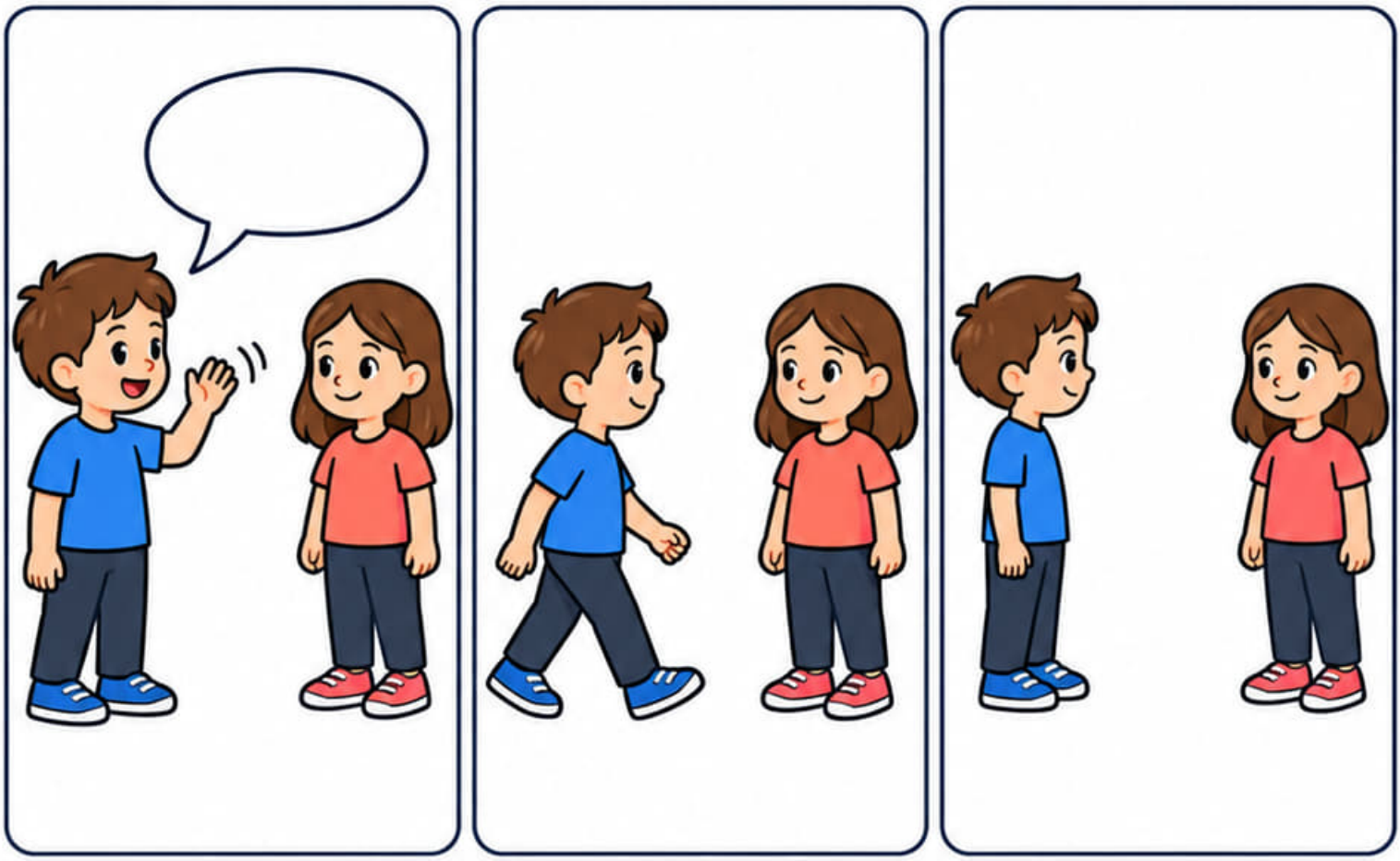

Wskazówka dla nauczyciela

Kolejność: 1 – patrzę w stronę kolegi, 2 - podchodzę, 3 – macham i mówię „Cześć!". Wydrukuj tę kartę jako plan i ćwiczcie rano przy wejściu do sali.

Pracujemy w parze: kolorujemy razem

Kolorujcie motyla we dwoje. Jedno dziecko koloruje stronę z gwiazdką, drugie stronę z serduszkiem.

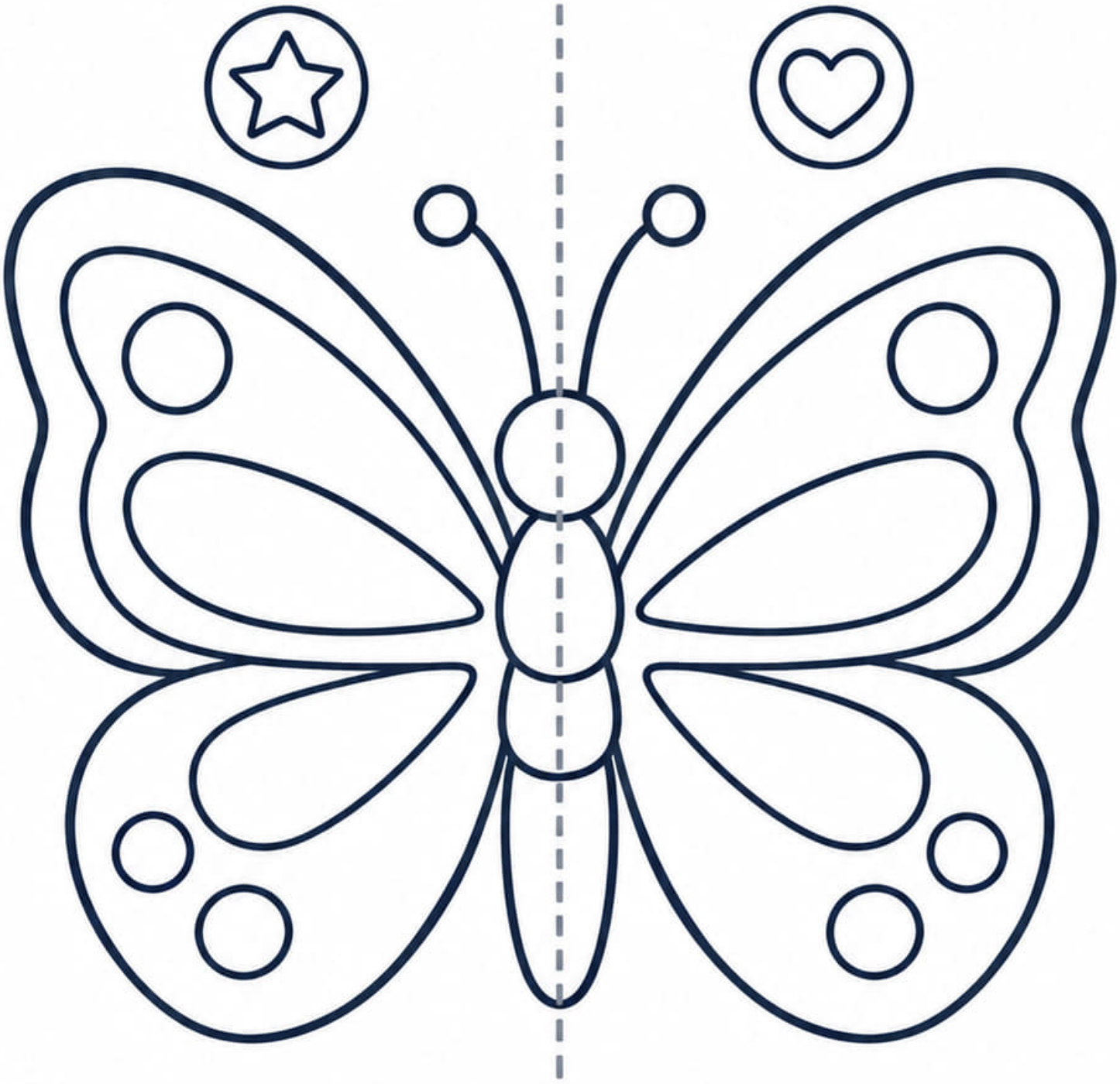

Wskazówka dla nauczyciela

Dzieci mogą się umówić na te same kolory, żeby skrzydła wyglądały tak samo. To dobre ćwiczenie dogadywania się: „Jaki kolor wybierasz?".

Pracujemy w parze: niesiemy razem

Dzieci niosą ławkę razem. Narysuj po śladzie obie linie drogi.



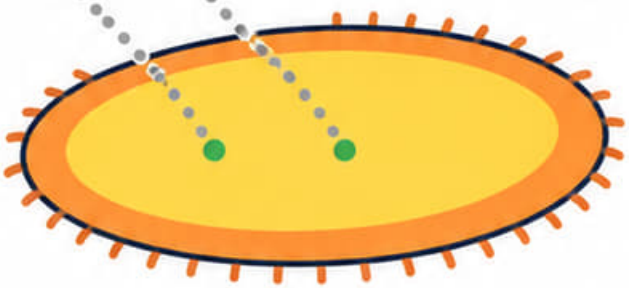

Wskazówka dla nauczyciela

Rysujcie we dwoje: każde dziecko jedną linię, w tym samym tempie. Potem przenieście razem coś lekkiego, np. dużą poduszkę.

Pracujemy w parze: ty i ja

Odrysuj swoją dłoń. Poproś kolegę, żeby odrysował swoją obok.

ja

ty

Wskazówka dla nauczyciela

Dzieci pomagają sobie nawzajem: jedno trzyma dłoń płasko, drugie rysuje. Potem porównajcie: „Czyja dłoń jest większa?". Dzieciom, które nie lubią dotyku, odrysuj dłoń sam.

Gdy się kłócimy: jedna zabawka, dwoje dzieci

Dwoje dzieci chce tego samego misia. Otocz kółkiem dobre rozwiązania.





Wskazówka dla nauczyciela

Dobre rozwiązania to 1 (na zmianę, z klepsydrą) i 3 (zabawa razem). Klepsydra lub minutnik bardzo pomagają dzieciom ze spektrum autyzmu, bo pokazują, kiedy przyjdzie ich kolej.

Gdy się kłócimy: godzimy się

Ułóż historyjkę po kolei. Wpisz do kratek 1, 2, 3.







Wskazówka dla nauczyciela

Kolejność: kłótnia (1), przeprosiny (2), wspólna zabawa (3). Powiedz: „Po kłótni można się pogodzić". Ćwiczcie zdanie: „Przepraszam. Bawimy się dalej?".

Gdy się kłócimy: dobre rozwiązanie

Połącz kłopot z dobrym rozwiązaniem.













Wskazówka dla nauczyciela

Huśtawka – klepsydra, kredka – podział, kolejka – „kamień, papier, nożyce”. Gdy w klasie pojawi się spór, pokaż tę kartę i zapytaj: „Które rozwiązanie wybieracie?”.